Gudspiöll

og Pistlar sem lesen verda Aared vm kring/ j Kirkiu söfnudenum.

A

Suñudøgum og þeim Hatijdis døgum sem halld nar eru epter Ordi nantiunne.

Prentud enn ad nyu/ epter þeirre fyrre Utleggingu.

ANNO
M DC XXXI

So sem Moyses vpphefte Eirormen a Eyde mørkenne/ lyka so byrtar Mannsins Syne vpp ad restast/ so ad aller þr sem a hn̄ trua/ fortapest eige/ helldur hafe Eilyft lyf. Joh. 3.

Fyrsta Sunnudag j Adventunne.

COLLECTAN

Vier viljum aller bidia.

HErra Herra Gud/ Vier bidium þig audmiuklega/ Vppveck þijna Magt og kom til vor/ So ad vier mættum frelsast af þeim Hæskasemdum sem yfer oss hanga/ vegna vorra Synda/ Og ad vier mættum fyrer þijna Hlijfd/ verda frelsader og Saluholpner. Þu sem lifer og rijker med Gude Fødur og þeim helga Anda/ einn sannur Gud vm allar allder Allda/ Amen.

Pistilen skrifar S. Paall til Romanos. XIII. Cap.

KJærer Brædur. Og med þui vier vitum/ einkum þa Stund/ ad Tijme er vpp ad rijsa af Suefnenum/ Af þui ad vor Heilsa er nu nær/ helldur enn þa vier truðum. Nottin er vm liden/ enn Dagurenn tekur ad nalgast. Leggium þui af Verkenn myrkranna/ og iklædumst Herklædum Liosens

so ad vier gongum sidsamlega so s̄ a Deiͤ
ge. Eige j Ofaate eda Ofdryckiu/ Ein
ge j Legukofum z Munadarlijfe/ Eige j
þrættā z Ofundsyke/ helldr j klædest þier
Drottne Jesu Christo / z læted ecke ept
er Holldenu/ þess Girnder ad rækia.

Evangelium skrifar S. Matt
hius XXI Cap.

I Þañ Tijma. Og þa er þr
toku ad nalgast Jerusalem/
z komu til Betphage/ vid Fi
alled Olvveti/ vtsende Jesus
tuo sijna Lærersueina/ z sagde til þeirra.
Fare þid j ꝥ Kauptun s̄ gagnuart ydr er
z strax mūn þid fiña ösnu būdna/ z Fol
añ hia hñe/ Leysid hña z leided til mĩn.
z ef einhuor seiger nockud til yckar/
þa seigid/ ꝥ Herrañ hafe þrra þörf/ z
iafnsnart mun hñ læta þau laus. Eñ
ꝥ skiede so/ ad vppfylltist/ huad sagt var
fyrer Spamañenn/ er so seiger/ Seigid
Dottureñe Syon/ Sia/ þiñ Kongur ke-
mur

mur til þiñ hoguær/sitiande a Asnu/ꝛ a Fola klyþbærrar Asnu. Eñ Lærisueinarner geingu j burt/og giørdu so sē Jesus baud þm̃ ꝛ leiddu med sier Asnüña ꝛ Folan/ꝛ lögdu sijn Klæde yper þau/ꝛ settu hañ þar vppa. Enn margt Folck breidde sijn Klæde a Veigiñ. Og adrer hiuggu kuısu aþ Trianũ/ꝛ dreyfdu þm̃ a Veigiñ/ Eñ þ Folckid sm̃ ꝼ þm̃ geck ꝛ eptirfylgde/kallade ꝛ sagde. Hosiaña Syne Dauids. Blessadur sie sa sem kem ur j Nafne Drottins. Hosiaña j hæst um Hædum.

Annan Sunnudag j Adventunne

COLLECTAN

Heyr Herra Gud almættugur Fader /vërdstu ad vppvekia vor Hiortu/ad tilbwa þyngum Eingietnum Syne veigen so ad vier þ[illegible] hñs tilkomu/mættum þiena þier med hreinu Hiarta Fyrer þñ sama þiñ Eingieten Son Jesu Christ, sem med þier lifer og ryker j Einingu hans He. Anda/eiñ Gud vm allar Allder Allda Amen.

 Pistilne

Pistilen skrifar S. Pall til
Romanos XV.

KIærer Brædur/ Enn huad sem skrifad er/ þa er þad skrifad oss til Lærdoms/ so ad vier fyrer Þolinmæde Ritninganna hefdum Vonena. Enn Gud Þolenmædeñar & Huggunareñar/ giefe ydur þad/ ad þier sieud samlynder ydar a mille/ epter Jesu Christo/ so ad þier mættud vera samhuga med einum Munne/ dyrka Gud og Fødur vors Drottens Jesu christi/ Þar fyrer anneſt huør annan jñbyrdis/ lijka so sem Christur annadeſt ydur Gude til Heidurs. Eg seige Christum vered hafa Þionustumann Vmskurnareñar/ fyr er Guds Sannleika saker/ til stadfestu Fyrerheitanna/ sem til Fedranna hafa skied. Eñ þad ad Heiden Lydur heidrar Gud/ þad er fyrer Myskunsemena orded epter þui sem skrifad er. Fyrer þad vil eg Drotten vegsama þig medal heideña Þioda/ og þijnu Nafne syngia lof. Og j annad sinn seiger hann. Fagne þier

Heidingiar med hans Folke. Og eñ aptur. Lofe þier Drottenn allar Þioder og mykle hann allur Lydur. Og eñ aptur seiger Esaias/ Þad mun skie/ad Root Jesse/og hañ sem vpp rijs til ad stiorna Heidnum Þiodum/þad a hñ munu Heid ner Menn vona. Enn Gud Vonarennar/vppfylle ydur med øllum Fagnade og Fride/j Trunne/ so ad þier yfergnæfed j Voneñe fyrer Krapt Heilags Anda.

Gudspialled Luc. 21.

J þañ Tijma/ Jesus sagde til siña Læresueina. Þar mū skie Teikn a Solu z Tungle/z stiørnū/z a jørdu Kualning Þioda/z Orvilnan/Siior z Bylgiur mūu hlioda/ z Menn munu þ Hrædslu vppþorna/z af Epterbijdan þrra Hluta sem koma skulu yfer allann Heimen/ Þuiad Kraptar Himnaña munu hrærast. Og þa munu þr sia Mañ sins son komanda j skyenū/m z. Magt z myklu Vellde/Eñ nær þta tekur ad skie

 þa

þa lijtid vpp z vpphefied ydar hofud/af
þui ad ydar Endurlauſn tekur ad nælg
aſt. Og hn̄ ſagde þm þſſa epterlijking.
Skode þier Fikiutried z oll oñur Trie/
nær þꝛa Alldin tekur vt ad ſpringa/þa
vite þier/ad Sumarid er þa nalægt.
So z lijka nær þier ſiaid þta ſkie/þa vi
tid ad Guds Rijke er nalægt. Sañlega
ſeige eg ydur/ꝥ þeſſe Kynſlod mū ei for
ganga/þangad til ad allt þta ſkier. Hi
men z Iord porganga eñ mijn Ord por
ganga eige.

Þañ þridia Sunnudag
Adventuñar

COLLECTAN

Heyr Herra Gud/ vier bidiū/Hneig þu Eyra
þitt til vorra Bæna/og lys vpp Myrkur
vorra Hugſkota/m; Vitian þiñar Nadar. Þu.

Piſtilen ſkrifar S. Pall til
I Chorinth. III

Ar hallde oſſ huor Madur ꝥ/eink
mnn ꝥ Guds Þienara/z Herrſtior
nara yfer Guds Leynda Doma.
Enn

Eñ nu heimkist ei meira aþ Verkstiorn
urunñ eñ þ þr finnst truir. Þui er mier
þ þ minsta Koste/ad eg skuli aþ ydr dæ-
mast/eda aþ jardlegum Deige. Eñ þo
dæme eg ecke sialþur mig. Þui eg er mi
er einskis Hlutar medvitande/eñ aþ þui
em eg þo ecke riettlætr. Drottenn er sa s
dæmer mig. Fyrer þui dæmid ecke þ Ty
mañ/þangad til ad Drotten kiemur/sa
ed auglysa mun þ j Myrkrunum er hul
ed/z opinber giøra Rad Hiartaña.
Og þa mun huørium sem einum Loþ-
styr skie aþ Gude.

Gudspiallid Matth. XI Cap.

Þañ tyma. Eñ þa ad Johañ
es heyrde j Bøndunum Verken
Christi/sende hñ vt tvo aþ sijnu
Læresueinum / z liet seigia hm.
Ert þu sa sem koma skal/eda eigum vi
er vænta eins añars ? Jesus suarade og
sagde til þra/Farid aptur/ z kuñgiøred
Johañe huad þier siaed z heyred. Blin

der fæ Syn/ Halter ganga/ Lÿkþraer hreinsast. Dauþer heyra/Dauder vppreÿsa/ Fatækum verda Gudspiallen boduд/ z sæll er sa sem ecke hneygslar sig a mier. En ad þm burt geingnum/hof Jesus ad seigia til Folksins aþ Johañe. Huad foru þier vt ad sia? Reyr þañ sm̃ af Vinde er skieken? Eda huad fooru þier vt ad sia? Mañ miuk klæddan? Siaed/ad þr ed miukan Klædnad bera/eru j Kongaña Hwsum. Eda huad fooru þier vt ad sia? Eirn Spamañ? Eg seige ydur þ sañ/ þann meire er eñ nockur Spamann/þuiad þesse er sa/aþ huørium skriþad er. Sia þu/ad eg sende miñ Engel þyrer þiñe Augsyn/ sa er þinn Veg skal tilreida þyrer þier.

Þann þiorda Suñudag j Adventunne:

COLLECTAN

Almættuge Eilyþe Gud/vier bidium þig/ad þu komer og lætur þitt Almætte skyna yþ

er

er oss aumar Manneskiur/ Ad huad hellst sem vorar Synder/ jduglega porhindra og hamla/ Pad sama mætte oss veitast pyrer hialp pinnar Nadar og Myskunar. Fyrer pinn Son.

Pistelen skrifar S Paall til Philipp. IV Cap

Meskanleger Brædr/ Glediest ydur j Drottne alla tyma/ z eñ aptur sei ge eg/ glediest ydr. Ydar Hogværd sie kuñug ollū Moñum. Puiad Drottē er nu nalægr/ Vered eige hugsiuker/ hell dur lated ydar Bæner j ollū Hlutum j bænahallde z Akalle mz Packargiord/ þ Gude kuñar v⁊a. Og fridr Guds sa hærre er ollū Skilninge/ vardveite ydar Hiortu/ z skilningarvit/ j Christo Jesu.

Gudspialled Johañis I

Pañ Tyma/ Gydingar sendu af Jerusalem Presta z Levita/ ad pr skylldu spyrta hñ ad/ Huor ert pu? Og hañ medkiendist/ z neitade pui ecke. Og hañ medkiendist/ seigande. Eige em

eg Cmristur. Og þr spurdu hañ eñ þa
ad/ Huad þa? Ert þu Elias? Hñ sag
de/ Eige em eg. Ertu þa Spámadr?
Og hañ suarade/ Nei/ Ecke. Þa sogdu
þr vid hñ. Huør ert þu þa? So ad vi
er meigum Andsuar gieþa þm er oss vt-
sendu. Huad seiger þu aþ sialþñ þier?
Hañ sagde. Eg er hroopande Rødd j
Eydemerku/ Greide þier Gøtu Drott
ins/ so sem ad sagde Esaias Spámadr.
Og þr s̄ vt voru sender/ voru aþ Pha-
riseis. Og þr spurdu hñ ad/ z sogdu til
hñs. Þui skirir þu þa/ þyrst þu ert ecke
Christur/ Eige Elias z eige Spámad
ur? Johañes suarade þm z sagde. Eg
skire j Vatne/ eñ sa stod j mided hia ydr
hueñ þier þeckid eige. Hañ er sa sm̄ ep
ter mig mun koma/ huør ed var þ mig/
huerz Skoþueinge eg em ei verdugr vpp
ed leysa. Þta skiede j Bethabara/ hinu-
megen Jordanar/ þar s̄ Johñes skirde.

A Jola Nottena
þar sem Nattmessan er hallden

COLLECTAN

Hejr Almattuge Eilijfe Gud/ Vier bidium/ Veit þu oss ad þyns einka Sonar nya Fæding/ mætte frelsa oss/ huørium sa gamle Þrældomur helldur under Syndarennar Ok. Fyrer þann sama þinn Son. z c.

Pistillen til Titum
ii Cap.

Allra kiærafste. Heilsusamleg Naad Guds er auglios ordeñ ollum Moñum z kieñer oss/ ad vier skulū afneita Ogudlegu Athæfe/ z veralldlegum Girndum z lifa sparlega riettferduglega z gudlega j þessum Heime/ z bijda epter þrre sælu Von z Dyrdareñar Auglysing hins mykla Guds z vors Lausnara Jesu Christi Sa sem sialfan sig hefur giefid wt fyrer oss/ vppa þad hū endurleyste oss j fra ollu Oriettlæte/ z hreinsade sier sialfum Folk til Eignar/ þ sem kostgæfed være til

til gōdra Verka/ Þetta skallt þu tala z aminna/ j Christo Jesu Drottne vorū.

Gudspiallid Luc 2

J Þañ Tijma. Og þ bar til a þeim Dögum/ ad þ Bod gieck vt fra Keisaranum Augusto/ þ Heimurenn allur skyllde skattskri fast/ Og þesse Skattskrift hofst fyrst vpp hia Cirino/ sem þa var Landstiorn are j Siria. Og þr foru aller ad lata skattskrifa sig/ huor til siñar Borgar. Þa for z Joseph af Galilea/ vr Borg eñe Nazareth/ vppj Judeam til Dauidz borgar Bethlehem/ af þui hann var af

Huse

Hwse og Kyne Davids/so ad han liete skattskrifa sig þar/med Mariu sine pest ar Konu olettre. En þ skiede so/ þa ed þau voru þar/ad þr Dagar fullnudust ed hun skyllde fæda. Og hun fædde sin frumgietna Son/og vafde han j Reifum/z lagde han/nidur j Jotuna/þt hun fieck eckert anad Rwm j Giestaherbergd enu. Og Fiarhirdar voru j þui Bygdar lage vm Grandana vid Fiarhwsen/sem geymdu z vøktu yf hiord sine vm Nott ena/og sia þu/þ Engell Drottins stod hia þm/z Guds Birte liomade j kringu þa/og þr vidu miog Ottaslegner. Og Eingellen sagde til þrra. Hirde þier ei ad hrædast. Siaid/Eg boda ydur myke Fognud/þan er skier ollu Folke/þuiad j Dag er ydur Lausnaren fæddur/sa ad er Christur Drotten j Borgene Davids.

Og hafid þ til Merkis/ ad þier munud sina Barnid j Reifu vafed/z lagt vera j Jotuna. Og jafnsnart þa var þar hia Einglenu mykell Fiolde himneskra

Hersueita

Hersueita/sem lofudu Gud/z sogdu/ Dyrd sie Gude j Upphædū/z Fridur a Jordunne/z Mønnum godur Vilie.

A Jola Dagen j Hámessunne.

Elskanleger Brædur/Med þui ad Gud hefr fordū margfalldlega z mz mørgum Hattū talad til Fedranna þ Spámennena/eñ nu hefur hañ allra sijdast a þssum Døgum til vor talad þ Sonen/huorn hañ sette Erfingia yfer alla Hlute/þ huorn hñ hefr eirñen Verølldena skapad. Huør hellst (med þui hñ er Liome hñs Dyrdar/z Jmynd hans Veru)berande er alla Hlute med Orde sijns Kraptar/z giørde Hreinsan vorra Synda þ sig sialfan/ sette sig til Hægre Handar Tygnenne a Hædunum So myklu ædre orden Einglonum sem hañ hefur myklu framar þeim erft eitt hærra Nafn/Þuiad til huørs af Einglonū hefr hñ nockurn Tijma so sagt z

Þu

Þu ert minn Sonur/ j Dag vól eg þig. Og eñ annad siñ/ Eg mun hans Fader vera. Og eñ aptur/ þa hñ jñleider þañ hiñ Frumgietna j Heimen/ seiger hañ. Og hñ skulu aller Einglar Guds tilbid ia. Af Einglunum seiger hañ ad søn nu/ Sijna Eingla giører hañ Anda/ & sijna Þienara Ellds Loga. Eñ af Sy nenum. Gud/ þitt Sæte er Æ & ad eilij fu. Stiornarvøndr þijns Rykis er Riett latis Vøndur/ Þu hefur elskad Riettlæ ted/ eñ hatad Ranglæted/ fyrer þui hefur Gud/ þiñ Gud/ smurt þig med Vidsmio re Fagnadarins fram̄ yfer þijna Hlut takara. Og þu Drotten hefur af Vpp hafe Jørdena grundvallad/ & Himnarn er eru þijn Handaverk/ Þeir hinu sømu munu forganga/ Eñ þu munt blyfa/ & aller þr munu elldast so sem annad Fat. Og so sm̄ Klade mūt þu þm vmhuerfa & þr munu vmhuerfast. Eñ þu ert hiñ same/ & þijn Aar mu nu ecke þrotna.

I Cap.

I Vpphafe var Ord. Og þ Ord var hia Gude/ Og Gud var þ Ord/ þad ſama var j Vpphafe hia Gude. Aller Hluter eru fyrer þ giorder/ z án hſſ er eckert giort huad giort er. J þui var Lijfid/ z Lijfed var Lios Mannanna. Og Lioſed lyſer j Myrkrunū/ z Myrkuren hafa þad ecke hendlad. Þar var eiñ Madur af Gude ſendur/ ſa hiet Johañes. Hañ kom til Vitnisburdar/ ad hñ bære Vitnisburd af Lioſenu/ ſo ad allerſkylldu fyrer hñ trua. Eige var hñ þ Lios/ Helldz ad hñ bære Vitnisburd af Lioſenu. Þad var ſatt Lios/ huørt vpplyſer alla Meñ komande j þeñañ Heim/ Þad var j Heimenum/ z heimuren var fyrer þ giordur z Heimuren þeckte þ eige. Hañ kom til ſiñar Eignar/ z hñs ſialfer medtoku hñ eige. En ſo marger ſm̄ hñ medtoku/ þa

gaf

gaf hn̄ þm Magt Guds Bernn̄ ad ver da/þm sem a hans Nafn trua. Eige þm sm̄ af Blodenu/eda þm ē af Holld sins Villd/edur af Mansins Vilia/hell dur þm sem af Gude eru fædder. Og Orded vard Holld/og bygde med oss/og vier saum þss Dyrd/ Dyrd so sem eingie tins Sonar af Fodurnn̄/fullan Nad• ar og sannleika.

Vppa S.Stephanus Dag

COLLECTAN

HErr Herra Gud/ Gief oss ad epterfylgia hans Dæmum/huørs Hatyd vier j Dag hølldum / so vier mættum lara ad elska vora Ovine/lyka sem hn̄ bad fyrer synum ofsoknar Monnum/f vorn Herra Jesum Christum/huer med þier z helgum Anda/lifer z ryker/einn Gud um Allder Allda.

Pistillen j Giørningabok Postul aña VI z VII Cap.

J þeim Døgum/ Og Stephanus fullur af Nad z Styrkleika/ tok ad giøra Stormerke z Takn mīl

 el

el a medal Folkſins. Þa ſtodu vpp nock
ker af þre Samkundu ſem kallaſt Liber
tinorum/Cyrenorum/z Alexandrinorum
z þrra ſem voru af Cilicia z Aſia/þrey
tande Spurningar vid Stephanum/ og
þeir gaatu ecke motſtaded þeirre Speke/
nie þm Anda/ af huorium hañ talade.
Þa ſendu þeir vt Meñ ſem ſeigia ſkyll-
du ſig heyrt hafa hañ mæla Hæduugar
Ord/ j mote Gude og Moſen/ z æſtu ſo
vpp lyden z Olldūgana z hina Skript
lærdu/hlupu ad z gripu hañ/ burtleiddu
fyrer Rædid/ z ſettu til Liugvotta/ ſem
ſeigia ſkylldu. Þeſſe Madur latur ei af
ad tala Hædyrde/ j gegn þeſſum heilaga
Stad og Lögmælenu. Þuiad vier heyr
dum hñ ſeigia/þad Jeſus af Nazareth
mūde þeñā Stad nidurbriota/ z vmhuer
fa þeim Setningum er Moſes hefr oſſ
giefed. Og aller þr ſem j Rædenu ſatu
horfdu a hañ/ z ſau ad hans Aſiana var
ſo ſē Eingils aſiana/Enn þa þr heyrdu
þetta/ſkæruſt þeir j ſinum Hiortum og
gnyſtu

gnÿstu Tennum yfer honum. Enn med þui ad hañ var fullur af helgum Anda Hof hñ vpp sijn Augu til Himins/z sa Gudz Dyrd/z Jesū stāda til hægre Handar Gude/z sagde. Siaed/ad eg sie Himinana opna/og Mansins Son standa til Guds hægre Handar. Enn þeir kalludu vpp hærre Roddu/og samanbyrgdu sijn Eyru/z giordu honum Aras med einum Samdrætte/ hneptu hañ wt af Borgeñe/z gryttu hñ/ Enn Vottarner lögdu sijn Klæde til Fota þess Vngmeñis er Saul hiet/z lemdu Stephanū mz Grioti. Enn hñ kallade/z sagde/ Herra Jesu/medtak þu miñ Anda. Og hann fraup nidur/ z kallade hærre Roddu. Drotten/ Legg ei þeim til þessa Synd. Og sm hñ hafde þad sagt/sofnade hñ.

Gudspialled Matthei

23 Cap

Þa tijma/Sagde Jesus til Gydingafolksins/z Hofdingia Kieñemañaña. Siaed/Eg sende til yd

ar Spámeñ/ Spekinga/og Skriptlær da/ ꝛ nockra af þeim munu þier aflijfa ꝛ kroſſfeſta/ꝛ ſuma munu þier hwdſtry kia j Samkunduhwſum ydar/ꝛ af añar re Borg j adra munu þier þa offækia/ ſo ad yfer ydꝛ kome allt riettlátt Blood ſem a Jordena wthellt er/j fra Bloode Abels riettlata/allt til Bloods Sacharie Sonar Barachia/huørn þier dráp ud a millū Muſteris ꝛ Alltaris. Sañ lega ſeige eg ydur/ad allt þetta mun koma yfer þeſſa Kynſlood. Jeruſalem/Jeruſalem/þu ſem aflijfar Spámeñena/ ꝛ gryter þa er til þijn eru ſender/ Huør ſu opt hef eg viliad ſamanſafna Sonū þijnum/lijka ſem Hænan ſamanſafnar Vngum ſijnum vnder Vænge ſier/ ꝛ þier hafed ecke viliad? Siaed/ydar Hws ſkulu ydur j eyde láten verda. Þuiad eg ſeige ydur/ad þier munud eige ſia mig vpp fra þeſſu/þangad til þier ſeiged/ Bleſſadur ſie ſa ſem kiemur j Nafne Drottins.

Sancte Johañis
Postula Dag

COLLECTAN

Herr Herra Gud/vpplys nadarsamlega þinn Lyd/so ad hañ vpplystur þyrer Lærdom og Gudspiallsins Riceñing hins heilaga Johañ: s mætte kin og ødlast hyna Nad og eilyþa Gle de/þyrer vorn. et c.

Pistilen skriþar Jesus Syrach 15 Cap

HVør hañ ottast Gud/sa mun gjøra goda Hlute/ ⁊ huør sem epter þylger Riettlætenu/ sa mun finna Spekena/ þuiad hun mun mæta hønum so sem vegleg Moder. Og hun mū med taka hañ so sem ein Kuiña þra Meydo me sijnum. Og hun mun fæda hañ med Lijþs Braude/ ⁊ Skilninge/ ⁊ dryckia hū med Vatne Nialþrædesins Speke. Þa mun hañ verda styrkur/ ⁊ støduglega stā da. ⁊ hun mun sier ad hønum hallda/ so hañ verde ecke sneypptur/ Nun mū heþta

 hann

hañ yþer ſy̋na Nǽunga/ ⁊ hn̄s Muñ j
Søþnudenum vppliúka. Nun mun koro
na hn̄ med Føgnude ⁊ Vnadſemd/ ⁊ by̋-
gǽþa hañ eily̋þu Nafne.

Gudſpialled ſkriþar S. Johañ.

21 Cap

Þañ Ty̋ma/ Sagde Jeſus til
Peturs/ Fylg þu mier epter.
Petur ſnere ſier vid/ ⁊ leit þann
Lǽreſuein epterþylgianda s̄ ad
Jeſus elſkade/ſa er og vm Kuølldmaal-
ty̋dena haþde a hans Brioſte leiged/og
ſagt/ Herra/ Huør er ſa ſem þig þorrǽd
ur? Þa ed Petur leit nu þeñan/ſeiger
hañ til Jeſu. Herra/ Huad ſkal þeſſe?
Jeſus ſeiger til hn̄s/ Ef eg vil hn̄ bly̋fe
til þeſſ ad eg kiem/ Huad kiemur þ vid
þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck ſu
Ordrǽda a medal Brǽdrañа/ Þeſſe Lǽ
reſueirn deyr ecke. Og Jeſus ſagde eige
til hn̄s/ hn̄ deyr eige/ helldur eþ eg vil hn̄
bly̋þe til þeſſ eg kiem/ Huad kiemur þad
vid þig? Þeſſe er ſa Lǽreſueirn/ er vm
þetta

þetta ber Vitne/z þetta skrifade/ Og vier vitū/ad hās Vitnisburdr er sañur.

Fyrsta Sunnudag j Joolum

COLLECTAN

HErr Almattuge eilijfe Gud/Stiorna oss og øllu voru Framferde/epter þijnum Vilia/so vier mætti j Nafne þijns elskulega Sonar ver da auduger j godum Verkum. Fyrer þañ sama Drotten vorn/et c.

Pistelen skrifar S. Pall til Galatas 4 Cap.

KJærer Brædr. Eñ eg seige/So leinge sem Erfingen er Barn/ Þa er a millum hans og Þion sins eingen Greinar munur/þo ad hñ sie Herra alls Gotssins/ Helldur er hñ vnder Forverjurum/z Fiarhallsmoñ um/allt til asetts Tijma af Fødurnum/ Lijka vier eirnen/þa vier vorū Børn/vo rum vier þrælkader vnder þessa Heims Setningum/Eñ þa Vppfylling Tijm

 ans

ans var komen/wisende Gud sinn Son/ fæddañ af Kuñu z Logmalenu vnder giefen/vppa þ/hñ frelsade þa sem vnd er Logmalenu voru/so ad vier tækiū So narleifdena. Eñ mz þui þier erud Bø rner/hefur Gud sent Anda sins Son ar j ydar Hiortu/kallande/Abba/Kiære Fader/So er hier nu eingen Þræll meir helldur Børn ein. Eñ sie þ Børn/þa eru þ z eirnen Arfar Guds/f Christū.

Evangelium skrifar S. Luc. 11 Cap.

OG hans Fader og Moder vndrud ust þad/ huad af hønum sagdest/ Og Simeon Blessade þau/ z sa gde til Mariu Moder hans. Sia þu/ þesse er settur til Falls z Vpprisu marg ra j Jsrael/Og til Merkis/ huørium j mote mun mælast. Og sialfrar þiñar Aund mun Suerd j gieghum smiuga/so ad auglios verde Hugskots hiortu marg ra. Og þar var þa Anna Spakona/

Dotter

Dotter Phanuels aþ Kyne Aſer/ hun var og komen til ſiña ara/z hapde lip=ad j ſiø ar mz ſijnum eignar Mañe þra Meydome ſijnum. Og þeſſe Eckia haf=de nær þiora Vetur vm attrætt/huar ed eige gieck vr Muſterenu/þionande Gu=de Nott z Dag/med Føſtum og Bæna hallde. Þeſſe gieck ſamſtundis þangad ad/og prijſade Drotten/og ſagde aþ ho=num til allra þeirra ſm̃ Endurlauſnar bidu til Jeruſalem. Og er þau høþdu allt fullgiørt epter Løgmale Drottins/ ſneru þau aptur j Galileam til Borgar ſinnar Nazarieth. Enn Sueirnen vox vpp/og ſtyrktest j Anda/þullur Vijſdo=ms/og Guds Nad var med honum.

A Nymrs Dag

COLLECTAN

Heyr Herra himneſkur Fader/ſem lieſt þinn Eingieten Son/verda Løgmalenu vnder=giepen/og vmſkieraſt a Attunda Daige/Løgma=led vpp ad þylla/vegna þerra ſem Løgmalſins Bølvan voru vndergiepner/ Vier bidium þina

Miſkun

Myſkūſeme/ad þu villter andlega vmſkiera vor Hiörtu/fra øllum vondum Girndum/fyrer þīn ſama/et.

Piſtelen ſkrifar S. Paall til Galatas 3 Cap

EN Aadur enn þad Trwen kom/ þa vrdum vier vardueitter vnder Løgmalenu/jnneluckter vppa þa Tru/ſem openber ſkyllde verda. Þar fyrer var Løgmaled vor Typtunar meiſtare til Chriſtum/ſo vier rettlætunſt fyrer Truna. Enn nu ſem Truen er komen/Þa erum vier ecke leingr vnder Typtunar mannenum. Þuiad aller eru þier nu Guds Bern/Fyrer Truna a Chriſtum. Þui ſo marger af ydur ſem eru ſkÿrder/þier hafed jkladſt Chriſto. Hier er ecke Gydingr nie Griſkur/eige Þræll nie Frelſinge / eige Kall nie Kuinna. Þuiad aller þier erud eitt j Chriſto Jeſu. Enn fyrſt þier erud Chriſti/þa eru þier Sæde Abrahams/Og epter Fyrerheitenu Erfingiar.

Gud

Gudſpialled ſkrifar S. Luc. 11. Cap.

J Þann Tijma. Epter þ ad allra Dagar voru lidner/og þad Barn ed ſkyllde vmſkierast/var hans Nafn kallad Jeſus. Huad er kallad var af Einglenum/ædur enn þad hañ var gieten j Modur kuide.

Suñudagen a mille Attadags og Þrettanda

Piſtillen til Titum/3 Cap.

ALLra Kiærafte. Enn þa ed birteſt Godgirnd og Manngiæſka Guds vors Lauſnara Jeſu Chriſti/ eige fyrer Riettlætis Verkaña ſaker ſem vier hoף um giørt/helldur epter ſinne Myſkunſeme frelſade hann oſſ/þ þañ Endurgiet ningar Vatſſm og endurnyung heilags Anda/huorium hañ hefur gnoglega vt hellt yfer oſſ/fyrer Jeſum Chriſtum vorn

Lauſnara

Lausnara. So ad vier Riettlæter fyrer hans Nad yrdum Erfingiar eilijfs Lijfs epter Vonenne/ þesse Ord eru sonn & truanleg.

Gudspialled skrifar S. Matth. 2 Cap.

DEG Þa er Herodes sa þad ad hann var Gabbadur af Vitringunum/ vard hann reidur/ & sende vt/ & liet drepa øll sueinbørn til Bethlehem/og j øllum hennar Endemørkum/Tuævetur og þadan af yngre/epter þeim tijma sem hann hafde vtspurt af Vitringonum. Þa vppfylltest huad sagt er fyrer Jeremiam Spamann/sem seiger/ A Hædum hefur heyrst Kall mijkellrar Kueinunar Þops & Ylbrunar/Rachel æpte Sonu sijna/og villde eige huggast læta/ þuiad þad var med þeim vte.

A Þrettanda DAG

COLLECTAN

Hayr.

HErre Almattuge eilijfe Gud/ sem med Leid Harvijsan eirnrar Stiørnu/ openberader Vit ringum þinn eingieten Son / Vier bidium þans Myskunseme / Upptendra þitt Lios j vorum Hugskotum/ Þad sem þu uppvakter j Hiørtum þisbara Vitringa/ Fyrer þinn Son/ et c.

Pistellen Esaie Spamans
60 Cap

SO seiger Drottenn Gud/ Rijs upp Jerusalem z vert klaar/ Þuiad þitt Lios kiemur/ z Dyrd Drottins er vpprunnen yfer þier. Þuiad sia/ ad Myrk ted mun hylia Jørdena/ z Dimman Þiod ernar. Enn Drottenn mun vpprenna yf; er þier/ z hans Dyrd mun siast j þier/ z Heidingiarner munu ganga j þijnu Lio se/ z Kongarner j lioma þijns Vpruna. Vpplyptu þijnum Augum og skoda um kring/ aller þesser eru samansafnader z koma til þijn. Þijner Syner munu koma af fiarlægd/ z þijnar Dætur munu vpp fostrast ad bædum Sijdum. Þa munu sia z fagna/ z þitt Hiarta mun vndrast og vtbreida sig / nær ed sa margfiølde

Siafar

Eiaþarlns mun snuast til þyñ/ ꝫ Stork leike Heidingiaña kiemur til þyn/ fiolde Ulpalldaña mun hylia þig/ Dromedarij ap Madian ꝫ Epha. Aller munu aß Saba koma/ ßærande Gull og Reyk else/ ꝫ kuñgiorande Loß Drottne.

Gudspialled skrißar S. Matth.

21 Cap

Nær ed Jesus var ßæddur j Bethlehem a Gydingalande/ a Dogū Herodis Konungs/ Sia þu/ ad þa komu. Vitringar aß Austurælßu til Jerusalem/ og sogdu/ Huar er sa nyfædde Konungur Gydinga? Þuiad vier hoß um sied hñs Stiornu j Austurveige/ og erum komner ad tilbidia hñ. Eñ er Herodes Kongur heyrde þad/ skielßdist hañ ꝫ oll Jerusalem med honum. Og hañ liet saßna saman ollū Kieñemaña hoßdingium ꝫ Skriptlærdum Lydsins/ og ßor heyrde af þm/ huar Christur skyllde fædast. Eñ þeir sogdu honum. J Bethlehem a Gydingalāde. Þuiad so er skrif

ad

ad þyrer Spaamannen/ Og þu Bethle hem a Gydingalande ert ønguanegenn þin minsta a medal Hofdingia j Juda/ Þuiad af þier mũ koma Hertuge/ sa ed stiorna skal yfer mitt Folk Jsrael. Þa kallade Herodes Vitringãa/ heimuglega til sijn z spurde þa jnnelega ad/ a huørium Tijma þad Stiarnan hafde birst þm/ Og vijsade þm til Bethlehem/ z sagde. Fare þier og spyried vandlega ad Suein enum/ z nær þier finned hñ/ þa kunngiøred mier þ aptur/ so ad eg kome einnen ad til bidia hñ. Sem þeir høfdu hlydt Kong enum/ foru þeir af stad. Og sia þu/ ad Stiarnan sem þeir høfdu sied j Austur alfu/ gieck fraũ fyrer þeim/ allt þar til hun kom/ z stood þar vppe yfer/ hu ar ed Barned var. Enn er þeir saau Stiørnuna/ glødduſt þr af myklum Fø gnude/ og geingu j Hwsed jnn/ og fundu þar Barned med Mariu Moder þess/ Fiellu fraũ/ z tilbædu þ. Og ad vploks num sijnum Fiarsiodum/ offrudu þr þui

Giaper/Gull/Reykelse og Myrru. Og þeingu Avijsan j Suefne/ad þeir kiæme ecke aptur til Herodem/ Og foru so añan Veg aptur j sitt Land.

Fyrsta Suñudag epter Þrettanda

COLLECTAN

HEyr Herra himneskur Fader/Vier bidium þig/ veit þu Girnd þyns bidianda Lyds/ ad hañ mætte sia og skilia huad riett er/ Og ad gieta þ sama giört og framkuæmt med Verkönum. Fyrer þiñ Son Jesum/et c.

Pistilen skrifar S. Paall til Rom. 12 Cap

BOoder Brædur. Fyrer þui bede eg ydur fyrer Myskunseme Guds/ad þier giefid ydar Lýkame til þess Offurs/ s lifande er z heilagt og Gude þacknæmt/ huørt ad er ydar skynsamleg Þionusta/ Og hegded ydur ecke epter þessum Heime/ helldur vmbreytid ydur j Endurnyungu ydars Hugskots/so ad þier meiged reyna huør ad sie goodur/þægur z algiørdur Guds

Vilie

Vilie. Þuiad eg ſeige fyrer þa Naad ſem mier er giefen huøriu̅m ſem einum ydar a mille/þad eingen hallde meir wt af ſier/eñ hønum byrtar af ſier ad hall da/helldur hallde hñ wt af ſier hofslega epter þui ſem Gud hefur wtſkipt huøriu̅ z einum Mæler Truarenar. Þuiad lij ka ſem vier høfum marga Limu a einu̅ Lijkama/eñ aller Limerner hafa þo ecke ſømu Negdan. Lijka ſo erum vier og marger eirn Lijkame j Chriſto/eñ vor a millum erum vier huør añars Limur.

Euangelium ſkrifat S. Luc. 2. Cap.

J Þañ Tijma. Og þa ed Jeſus var tolf Aara gamall/ fooru þau vp til Jeruſalem/epter ſid veniu Natijdardagſins. Og er þeir Dagar voru lidner/ og þau fooru heimleidis/vard Barnid Jeſus ept[illegible] j Jeruſalem/og hans Forelldrar viſſu þ ecke Eñ þau meintu þ /ad hñ være hia Sel ſkapnum

skapñũ/z voru so komen eina Dagpeid og leituðu hans medal frænda og kunn ingia. Og þa ed þau fundu hñ ecke/gel ngu þau aptur til Jerusalem/z leituðu ad hønum. Eñ það skiede so epter þria Daga/ ad þau fundu hñ j Musterenu/ sittandã mitt a mille Lærefedrañã/heyr= ande þeim og adspyriande þa. Eñ all er þeir er hñ heyrdu/undruðust yfer hñs Skilninge/og Andsuorum. Og er þau sau hñ/hnyckte þeim vid. Eñ hñs Mo der sagde til hñs. Son miñ/Þui breytt er þu so vid ockur? Sia þu/Fader þinn og eg leitodum harmþrungen ad þier. Og hañ sagde til þeirra. Huad er þ þid leitodud ad mier? Vissu þid ecke ad mi er byriar ad vera j þeim Hlutum sem mĩ ns Fodurs eru? Eñ þau vnderstodu ecke þetta Ord/sñ hñ mællte til þeirra. Og hñ foor med þeim ofan/og kom til Nazareth/var þeim og hlyden. Eñ hñs Moder geymde oll Þsse Ord j sijnu Hiar ta. Og Jesu iokst Alldur og Viska og

Nad

Aññan Suñudag epter Þrettanda.

COLLECTAN

HÆyr Herra Gud/ſem ſier ad vier erum van megna til alls gods/Vier bidium/Vardveit þu oſs hid ytra fra øllum Motgange/Og hrein ſa oſs hid jñra af vorum Syndum/og vondum Hugrenningum/fyrer Jeſum/ et c.

Piſtelen ſkrifar S. Paall Roma. 12 Cap.

GOder Brædur/Eñ vier hof um marghattadar Giafer/ huør epter þeirre Næd ſem oſſ er giefē/Hafe nockr Spa dom/þa ſie hañ epter riettre Truarēñar Reglu. Hafe nockur Embætte/þa gim te hñ þeſſ Embættis. Ef kieñer nockr þa vakte hañ þa Kieñingena. Huør hñ amiñer/hygge hñ ad þeirre Añaminge. Huør hñ giefur/þa giefe hñ j Einfalld leika. Huør hñ ſtiornar/þa ſtiorne hañ med Ahyggiu. Fremur nockur Miſkun

 ſem

seme/ þa giøre hñ hana med Goodþyse. Elskan sie flærdarlaus/ hatande þad hid vonda/ eñ lodande a þui enu goda. Broduꝛlegur Kiærleike sie æstwdlegur ydar a milie. Naþe huor annan sier j Virding um ædra. Verid eige later j þui sem þier eiged ad viña. Verid gloande j Andanum/ Drottne þionande. Negded ydur epter Tydeñe. Verid glader j Voneñe/ eñ þolenmøder j Kuøleñe. Stadþaster i Bæneñe/ og anneſt Naudþurfter heilagra. Kostgiæþid ad vera Gestrisner/ Blessed þa sem ydur oþsækia/ Blessed eñ bølued ecke. Fagned med Fagnendum/ eñ graated med grætendum. Verid samhuga jñbyrdis. Stundid ei a huad hætt er/ helldur lwted ad þui sem lagt er.

Gudspialled skriþar S. Joh. II Cap

A Þeim tijma. Þar giordist Brwdkaup j Chana Galilee/ og Møder Jesu var þar. Eñ Jesus og hans

Læri

Læresueinar voru ꝛ bodner til Brwdkaup þsins. Og er þa þraut Vÿned/ sagde Mooder Jesu til hans/ Þeir haꝼa ecke Vÿn. Jesus sagde til hennar/ Þu Kuin na/ Huad heꝼ eg med þig? Mÿn stund er eñ ei komen. Moder hũs sagde til Þi onustu Mañaña/ Huad helst hũ seiger ydur/ ꝥ gierid. Eñ þar voru sex Stein kier/ sett epter Veniu Ebreskra Mañæ Hreinsũar/ ꝛ huort eitt tok tuo edur þria Mæler/ Jesus sagde til þeirra/ Fyllid vpp Kierin aꝼ Vatne/ ꝛ þeir fylltu þau allt a barma. Og Jesus sagde til þrra Helltid nu a/og ꝼæred Kiæmeistaranum/ Og þeir ꝼærdu honũ. Eñ þa Kiæmei staren smackade Vatned/ þad ad Vÿne var ordid/ ꝛ hũ visse ecke huadan ꝥ kom eñ Þionustu Meñerner sem Vatnid tok lo vissu ꝥ/ þa kallar hañ a Brwdgum an/ ꝛ seiger honum. Aller Meñ gieꝼa j fyrstu hid goda Vÿned/ ꝛ nær þr taka oluader ad gioraſt/ þa ꝥ hid liettara/ eñ þu heꝼur geymt ꝥ goda allt til þessa.

Þetta er hid fyrsta Jardteikn sem Jesus giørde til Chana j Galilea/z hñ opinberade sijna Dyrd/ Og hñs Lære sueinar trwdu a hañ.

Þridia Suñudag epter Þrettanda.

COLLECT AN

HEyr Almattugur Gud / Vier bidium þig/ Lyttu a vorar audmiukar Bæner/ og wertt þína Hægre Hønd þinar Magtar/oss til Hiyþdar/ Fyrer Drotten/ et c.

Pistelen skrifar S. Paall til Rom xii Cap

Nu Elskuleger Brædur. Vered ecke sierkloker/gialldid ønguum jllt fyrer jllt. Legged kapp a ad vera sid samer þad ydur mogulegt er /vid huørn Mañ/z þ þier formeiged/þa hafid Frid vid alla Meñ. Hefned ydar ecke sialfer mijner elskuleger/ Helldur giefed Rwm Reide. Þuiad skrifad er. Mijn er hefnden z eg mun endurgiallda/seiger Drotten

en. Þar fyrer/ef Ovin þiñ hũgrar/ þa gief honum Fædu/ Ef hñ þyrster/gief hm̃ ad drecka. Þui nær þu giører þta/ þa safnar þu Gloodũ Ellds yfer Hof ud hm̃. Lát ei yferstíga þig þ vonda helldur yferviñ þu hid vonda med godu.

Gudspialled skrifar S.

Matth 8 Cap

I þañ Tyma. Og þa ed Jesus gieck ofan af Fiallenu/fylgde hönũ margt Folk epter. Og sia þu/ad Lykþrær Madur kom/tilbad hñ/og sagde/ Herra ef ad þu villt/þa giete þu mig hreinsad/ Og Jesus riette vt Höndena/ ahrærde hañ z sagde/Eg vil/ Vertu hreiñ/ Og jafn snart vard hans Lykþra hrein. Og Jesus sagde til hñs/ Sia þu til/ad þu seiger þ eige neinũ/helldur far þu/og syn þig Kieñemönönum/og offra þyna Giøf/þa ed Moses hefur bodid/ til Vitnisburdar yfer þeim. Eñ þa ed Jesus gieck jñ j Capernaũ/kom til hñs

Hundradshøfdinge neckur/bidiande hñ z sagde/Herra/ Þion miñ liggur Kuel sijsiukur heima / og kuelst þunglega. Jesus sagde til hans/ Eg vil koma og lækna hñ. Og Hundrads Høfdingenn svarade/og sagde. Herra/ Eg em þess ei verdugur ad þu ganger jñ vnder mitt Þak/helldur seig þu eitt Ord/Og mun mīn Þion heilbrigdur verda. Þuiad eg em Madur Yfervalldenu vndergiefen/ hafande vnder mer Stridsfolk/Og nær eg seige þessum/Far/þa fer hañ/z ødrū kom þu/z hñ kiemur/z Þræle mīnū/gior þetta/z hñ giorer þ. Eñ þa ed Jesus heyrde þetta/vndradist hñ/z sagde til þr ra er honum epterfylgdu/Sañlega sei ge eg ydur/ad þuilijka Tru hef eg eige fundid j Jsrael. Eñ eg seige ydur/Þad marger munu koma af Austre z Vestre z sitia med Abraham Jsaach z Jacob j Himnarijke/ Eñ Rijkesins Syner mu nu verda vtrekner j hin ystu Myrkr/þar ed vera mun Op og Gnystran Tañan

na

na. Og Jesus sagde til Hundradshøfdingians/ Gack þu hiedan/ verde þier ep ter þui sem þu truder! Og hans Þion vard heill a þeirre somu Stundu.

Fierda Sunnudag epter Þrettanda.

COLLECTAN

HErre Herra Gud/ sem allra best Veist j huilf tum Haaska og voda vier erum stadder/ þad ad vier fyrer Holldsins Breyskleika/ kunnum ecke ad vera stadfaster an þinnar sierlegrar Naa-dar og Hialpar. Þui bidium vier þig vm Raad og Kuku til Lijfs og Saalar/ ad huadhellst vær lijdum vegna vorra Synda/ ad vier mættum þ med Polenmæde lijda/ og med Hialp þinnar Naa-dar yfervinna/ Fyrer Jesum Christum/ ꝛc.

Pistelen til Romanos 13 Cap.

VEr skuleger Brædr/ Vered enguum skylldugir/ nema þad/ ad þier elsk ed huør annan. Þuiad huør han̄ elskar annan/ sa hefur Løgmaaled vpp fyllt. Þuiad þar sem seigest/ Þu skallt ecke hoor drijgia/ Eige Man̄ vega/ Eige stela

skela/ Eige Liugvitne mæla/ Eige girn ast. Og ef þar er nockud annad Bod ord/ þa felst þad j þessum Ordū/ Elska skalltu Naunga þiñ/ so sem sialfan þig. Elskan gi⸗rer ecke Naunganum jllt. Þar fyrer er nu Elskan Lögmalsins Uppfylling.

Gudspialled skrifar S. Matth. 8 Cap.

DA er Jesus stie a Skip / fylgdu hans Læresueinar honum epter/ Og sia þu / ad mikell Okyrrleike giordest j Sionum/ so ad Skiped læ vnd er Afollum/ enn hann suaf. Og hans Læresueinar geingu til hans/ vöcktu hañ vpp og sögdu. Herra hialpa þu oss/ vier forgongum/ Eñ Jesus sagde til þeirra. Huad hrædest þier lijteltruader ? Þa reis hann vpp/ hastade a Vindeñ og Sioen/ og þar vard Logn mijked. Eñ Meñ erner vndrudust/ og sögdu. Huilijkur er þesse ? Þuiad Vindur z Sioren hlyda honum.

Simta

Fimta Sunnudag epter Þrettanda.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/Vier bidium/Varðveit þu þyna Christne med þinne Naad og Myskun ad lyka sem hun ecke hefur nockurn annan vppa ad vóna z treysta nema þig/So lat hana ætyd þar z ødlast þyna Hialp z Vernðan/Fyrer z c.

Pistelen skrifar S. Paall til Colosß. 3 Cap

ELskuleger Brædur. So jklædest þier nu/so sem Guds Vtvalder/ Heilager z elskanleiger/hiartfolgenne Myskunseme/Godvilia/Hoogiære Þolenmæde/og vmlijded huør annan jnnbyrdis/Og fyrergiefed ef nockur hefur Kløgumaal mote ødrum/lijka so sem Christus hann fyrergaf ydur/so skulu þier og eirnen. Enn fram yfer allt þetta/ þa jklædest Kiærleikanum / huør ad er Band Algiørfugleikans. Og Fridur Guds stiorne j ydrū Hiørtum/ til huørs þier erud kallader/ j einum Lijkama/ og

vered packlæter. Læted Christi Ord gn oglega byggia medal ydar j allre Vißku Læred og aminned ydur sialfa/med Psalmum/Lofsønguum/og andlegum liuf legum Kuædum/og synged Drottne j ydrum Hiortum/Og allt huad þier giøred med Ord z Verk/þad giøred allt j Nafne Drottens Jesu/z packed Gude Faudur fyrer hann.

Gudspialled skrifar S. Matth. 13. Cap.

I þann Tijma. Adra Lijking lagde Jesus fram fyrer þa/z sagde. Himnarijked er lijkt þeim Manne huør ad sæde godu Sæde j Akur sinn. Enn þa Meñ svafu/kom Ovinur hans og sæde Illgrese med j bland Hveitenu og gieck j burt. Enn er Grased spratt vpp og bar avøgst/þa auglysteſt og Illgresed. Eñ Þionustumennerner geingu til Hwsfodursins z søgdu høñu /Herra sæder þu ecke goodu Sæde j Akur þiñ huad

huadan kiemr honū þa Jllgresid? Og hañ sagde til þeirra. Fiand madurenn hefur þad giort. Þionustumennerner sogdu þa/ Villtu ad vier forum og vtlesum þad? Og hann sagde/ Nei/ so ad þier vppræted eige Hueited vnder eins / nær þier vtlesid Jllgresed/ lated huortueggia vaxa allt til Kornskurdarens/ z a Kornskieru tijmanum skal eg segia til Kornskurdarmañana. Lesed fyrst saman Jllgresed/ og binded þad saman j Byndene til ad brenna þui. En Hueitenu saman safned j mijna Kornhlodu.

Þañ Siotta Suñudag
epter Þrettanda.

Pistellenn 1 Timoth.
I Cap.

ALLrakiærasste. Þuiad þad eru visseleg sanninde/ z Dyrmætt Verdugt Ord/ þad Christus Jesus er komen j þessan Heim

im/ſynduga ſaluholpna ad giøra/medal huørra eg em hiñ ßremſte. Eñ mier er þui Myſkunſeme yßer komen/ Vppa ꝥ Christus Jeſus audſynde a mier ßyrſtū alla Þolenmæde/ þeim til Epterdæmis/ ſm̄ ad a hñ ſkylldu trua/til eilijfs Lijfs. Eñ Gude eilijfum Konunge odaudlegū og alleina vijſum/ſie Loß og Dyrd/ad ei lyfu/Amen.

Gudſpialled ſkrifar S.
Matth 11 Cap

J Þañ tijma. Andſuarade Jeſus z ſagde. Eg þacka þier Fader z Drotten Himins z Jardar ad þu dulder þetta fyrer Speking um z Vitringū/z openberader ꝥ Smæl ingium. Ad ſønu Fader/þuiad ꝥ var ſo þægelegt fyrer þier. Aller Hluter eru mier oßurgießner af mijnum Fødur/Og eingen þecker Sonen nema Faderen/z eingen þecker Fødurenn nema Sonuren/ z huørium ad Sonuren vill ꝥ openbera. Komid aller til mijn/þier ſem erfide haf

ed z þunga erud hladner/ eg mun endur næra ydr/ Taked a ydur mitt Ok/z lær ed af mier/þt eg em hogvær z af Hiarta Lijtelaatur/og munu þier finna Nuhld sælum ydrum/Þuiad mitt Ok er sætt og mijn Byrde er lett.

A Marjumessu hrein sunar Dag.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/ vier bidium þitt Dyrdar Velldे/ad so sem þin Eingieten Sonur var a þessum Deige j Musterenu offradur z synd ur/til ad vppfylla Løgmaled/so lat oss jafn an med hreinu Hiarta fyrer þitt Auglit koma/ Fyrer/et c.

Pistelen skrifar oss Malachias Spaamadur 3 Cap.

Hetta seiger Drottenn Gud. Sia þu. Eg mun senda min Eingil/ þñ er til reida skal Veigen fyrer mijnu Aug lite. Og strax mu koma sa Drott naren til sijns Musteris/ad hueriu þi er spyried/z Eingell Sattmaalans/h[illegible] rn þier girnist. Sia hann kiemur/seiger

Drotten allsheriar. Eñ huør mun þola hans Tilkomu Dag? Eda huør mun gieta ſtadiſt/ þa hañ mun birtaſt? Þui ad hñ er ſo ſē gloande Elldur eins Gull ſmids/ Og ſo ſem Sæpa Þuottakueña. Hañ mun ſitia ⁊ bræda ⁊ Silꝼred hrein ſa/og hañ mun hreinſa Børn Leui/Og hañ mun ſteypa þau ſo ſem Gull ⁊ ſilꝼ ur. So ad þa munu þr Drottne Helge offur ꝼæra/j Riettlætenu. Og þa mun Drottne vel þocknaſt ꝥ Helgeoffur Juda ⁊ Jeruſalem/lijka ſo ſem ædur ꝼordū ⁊ ꝼyrer mørgū Aarum. Seiger Drottren Almættugur.

Gudſpialled ſkriꝼar S. Luc. 2 Cap

AÞeim tijma/Þa Dagar heñ ar Hreinſunar ꝼullnuduſt ept er Moyſis Løgum/høfdu þau hñ til Jeruſalem/ vppa ꝥ/ ad þau a hendur ꝼæle hañ Drottne/ſo ſem ad ſkrifad er j Løgmæle DRottins /ad allt huad Kallkyns var/þad er ꝼyrſt op⸗ nade

nade siñar Modurkuid/þa skyllde kallast Drottne helgad. Og ad þau giæfe off= red epter þui s̄ seigist i Løgmaale Drott ins/tuær Turtil Dwfur/ eda two Dw fu Vnga. Og sia/ad Madur var þar j Jerusalem sa ed Simeon hiet/og þesse Mañ var riettlætur z gudhrædur/biid ande epter Huggan Jsrael/ og Heilagur Ande var med Honum. Simeon Hafde z Andsuar feingid af H. Anda/ ad hñ skyllde ecke Daudã sia/nema hñ sæ-æd ur fyrre Christ Drottins. Og hann kom af Andans Tilladan j Musterid/ Og þa Foreldrarner høfdu Barnid Je sum j Mustered/z giørdu fyrer Honum epter sidveniu Lagañ/Og hañ tok hañ þa vppa sijna Armlegge/lofade Gud z sagde. Drottin/Lat nu Þion þiñ j Fri de fara/epter þui sem þu hefur sagt. Þuiad mijn Augu hafa sied þitt Hialp ræd/þ þu tilreidder fyrer Auglite allra Þioda/Eitt Lios til vpplysingar Heidnũ Þiodũ/z til Dyrdar þijns Folks Jsraels.

 Sunnu

Sunnudagen fyrstan j Niu vikna Føstu

COLLECTAN.

HErra Almattugur Eilyfur Gud/ Vier bidium Alls nulldelega bæner þyns Folks/ ad vier sem maklega erum sǿkum vorra Synda hirter/ mættum saker þyns Dyrdar fulla Nafns Miskunsamlega frelsast/ Fyrer Drotten/ z ct.

Pistelen skrifar S. Pall 1 Corinthe. 9 og 10 Cap.

ELskuleger Brædur. Vite þier ecke ad aller þeir sem Skeided hlaupa/ þ þeir aller hlaupa / eñ eiñ er sa sem Hnossid tekur? Hlauped nu z so ad þier høndled þ. Eñ hañ sem stæst/ hañ helldur sig fra øllu: Og þeir ad sønnu vppa þ/ þr ødlest forgeingelega Koronu eñ vier oforgeingelega/ Eñ eg hleyp ei ge/ so sem vppa hid ovÿsa/ Eg slæ/ ecke so sm̄ sa sm̄ j Vinden slær/ helldur þiae eg miñ Lÿkama/ og læt hañ Þræl vera/ so ad eg predike þ eige ødrū/ z verde sialfur rækur. Eñ eg vil eige dylia fyrer ydur

ur gooder Brædur/þ ad vorer Forfedur voru aller vnd' skyenu/z aller geingu þr yþer Hafed/z aller voru þeir skijrder af Moſen j Skyenu z j Sianum. Og all er haffa þeir neytt hiñar somu andlegr" Fædslu/z aller hafa þeir hiñ sama and lega Dryck drucked/þr drucku z af þre andlegu Hellu/s þeim mz fylgde. Huor Hella ad var Christur.

Gudspialled skrifar S. Matth. 20. Cap.

Þañ Tijma. Sagde Jesus til siña Læresueina þssa Epterlijk ing. Himnarijke er lijkt einum Hwsfødur/sem wtgieck sneṁa Morguns/Verka Meñ ad leigia j siñ Vijngard. Eñ ad giordum Samninge vid Verkmennena af dagleg u Penings Gialld e/ sende hañ þa j siñ Vijngard. Og nærre þridiu stundu gieck hañ wt/z leit adra jdiulausa standa a Torgenu/z sagde til þeirra. Fare þier j miñ Vijn

gard/ ⁊ Huad riettvijst er mun eg giefa ydur/og Þeir geingu burt Þangad. Og Hañ gieck eñ wt aptur vm siøttu ⁊ niun- du stund/ ⁊ giørde slijkt hid sama. Nær- re ellefftu stund gieck Hañ wt/ ⁊ fañ eñ adra standa jdiulausa/ ⁊ hñ sagde til Þr ra. Huar ꝥ stande Þier hier allan Dag jdiulauser? Þeir søgdu til hans. Þuiad eingen hefur leigt oss. Hañ sagde til Þr ra/ Fare Þier ⁊ j miñ Vijngard/ ⁊ huad riettvijst er skulu Þier fa. Eñ Þa Kuølld var komed/ sagde Herran Vijngardsins til sijns Radsmans. Kalla Þu Verka- meñena/ ⁊ gialld Þm Verkkauped. Hñ tok ⁊ til allt fra hinum seinasta/ og allt til hins fyrsta. Þa komu Þeir sem nær ellefftu stũd leigder voru/ ⁊ medtok huør Þeirra siñ Pening. Eñ hiner sem fyrst er komu/ Þeir Þeinktu ad Þeir mundu fa meira/ Og huør Þeirra medtok siñ Pen- ïng. Og Þa er Þeir høfdu hñ medteked møglødu Þeir j mote Hwsfødurnum/ og søgdu. Þesser hinu seinustu hafa eina

stund

ſkund erfidad/z þu giørdet þa jaþna vid oſſ/ſm borid høþū Dita z Þunga Dag ſins. Eñ hañ ſuarade/og ſagde til eins Þrra. Vinur / ecge giøre eg þier oriett/ Ertu ecke aſattur orden vid mig vm eiñ Pening? Taktu huad þitt er/og þar j burt/ Eñ þſſum hinū ſeinaſta vil eg giefa eins og þier. Eda loþaſt mier ecke ad giøra aþ mīnu huad eg vil? Eda er tu þar þyrer Rangeygdur/ þo ad eg ſie godgiarn? So verda ſeinaſter hiner þyrſtu/z þyrſter hiner ſeinuſtu. Þuiad mar ger eru kallader/ eñ þaer Vtvalder.

Suñudagen añan j Níu uikna Føſtu.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/þu ſem ſier ad vier ecke høfum Trauſt a nøckrum vorum Verkum/mætte eda Megne/Veit þu oſſ myſkunſamlega/ ad vier mættum verndader verda þra øllum motſtadlegum hlutum andlegum og lykamlegum/ þyrer þyna Nadarſamlega hlyþd/ſo ſem þu hlydder S. Paale poſtula/ Kienneþødur heideña Pioda/zcc.

 Piſtilen

RJærer Brædur. Þier vmliꞇdid giarnan fafroda/med þui ad þier erud sialfer vitrer. Þier vmliꞇded þo ad nock͛ hneppe ydur j Þrælkan/ Þo ad nockur fieflette ydur/ þo ad nockur take fra ydur/ Þott nockur hrokist vpp yfer ydur/ Þott nockur slae ydur j ydra Asianu. Þetta seige eg epter ovirding/so s̄ værum vier breyskuer ordner/ J huøriu hellst sem þ͛ nockur er diarfur (eg tala j heimsku) þa em eg einen diarfur. Þeir eru Ebresker eg eiñen/þeir eru Jsraelitæ/ eg er eiñen. Þeir eru Abrahams Sæde/ eg eirnen. Þeir eru Christs Þienarar(eg tala hei mskulega)eg em myklu framar. Eg hefe meir erfidad/ Eg hefe fleire Høgg lided/ Eg em optar fangen vered/ optar j Daudans Nauttu. Af Gydingū hefe eg fim̄siñum feinged fiorutiu slog/ einu farra. Þrysuarsiñum hef eg ved hwdstrykt

ur/einu sinne grytt ur/ Þrysuar hefe eg Skipbrot lided/ Dag og Nott var eg j Siafardiupe. Opt hefe eg j Ferdum vered/ Eg hefe vered j Lijfshaska j vøl num/ j Lijfshaska medal Mordingia/ j Lijfshaska a mꝛal Gydinga/ j Lijfshaska a mꝛal Heidingia/ j Lijfshaska staddꝛ j Borgū/ j Haskasemdum a Eydemørk um/ j Haskasemdum a Sio/ j Haskasem dum a medal falskra Brædra. J Ey mdum ꝛ Erfide/ ꝛ myklum Vøkum/ J Hungre og Þorsta/ j myklum Føstum/ J Kulda ꝛ Klædleyse. Fyrer vtan ꝥ sem hid ytra kan̄ vid ad bera/ einkum ꝥ eg daglega verd onædadur/ berande Ahygg iu fyrer øllum Søfnudū. Huør er vey kur/ so ad eige verde eg veykur ? Huør verdur so hneygsladꝛ/ ad eg stikne ecke ? Ef eg skal þo hrosa mier/ þa vil eg hro sa mier/ af þeim hlutum/ sem ad eru min̄ ns Breyskleika. Gud og Fader Drott ins vors Jesu Christi/ sa sem blessadur er vm Allder/ veit ꝥ/ ad eg lyg ecke. Þa

eg kom til Damaskum/ liet Landsfiorna ren Konungsins Areta geyma Borgena Damaskum/ z villde lata grijpa mig. Eñ eg var latein j eistre Korþ wt vm Vindauga ofan fyrer Mwren / og so slyda eg wr hans Hendum. Þo Hros unen sie mier ecke nytsamleg/þa vil eg þo koma vid sionernar z Openberingar Drottins. Eg þecke Mañ j Christo fyrer fiortan arum/var hañ j Lijkaman um/þ veit eg eige/eda var hñ þ vtan Lijkama/veit eg og eige/Gud veit þ/sa same var ryktur allt vpp j þridia Himen/ z eg þecke gløgt þañ Mañ/huørt hañ var j Lijkama/edur vtan Lijkama / veit eg eige/Gud veit þ/hñ vard vpryktur j Paradijs/z heyrde ovmrædeleg ord/þau sim eingen Madur þær vttalad. Af þessu vil eg mier hroosa/eñ af sialþum mier vil eg m̃r ecke hrosa/nema alleinasta af mijnum Breyskleika. Og þo eg vill da mier hrosa/giørda eg þ ecke fifslega þt eg vil seigia Sañleikan. Eñ eg spor

na

ua vid þui/ þar ꝥyrer/ ſo ad einge̅ halldt mig ædra / eñ ſo ſem hañ a mier ſier eda aꝥ mier heyrer. Og ſo ad eg ſtære mig ecke aꝥ Mijkeleik þſſara Openberinga er mier gieꝥen Fleirn j Holldet/ Andſko tans Eingell/huør ad mig med Knefū ſlær/vppa þ eg ſtære mig ei. Nuar fyr° ad eg heꝥ beded Drottin þryſuar/þ hñ vijke j burt ꝥra mier. Og hañ ſagde til mijn/læt þier nægaſt mijna Nad/þuiad miñ Kraptur er j breyſkuum mættugur. Fyrer þui vil eg ſem ꝥegnaſtur hrooſa mier aꝥ mijnū Breyſkleika/ ſo ad Krapt ur Chriſts bygge medur mier.

Gudſpialled ſkriꝥar S.
Luc 8 Cap

Dþañ tijma. Og þa ed margt Folk var ſamankomed/z þad dreif til hans vr ſtædunum/ſagde hñ j Eptirlijkingu. Sa gieck vt ſem ſæde/ad ſa Sæde ſijnu. Og þa hñ ſæde/ fiell ſumt vtan hia Veigenum/z var Footum trod ed/z Fuglar Loptſins ætu þ. Og ſumt

pieil

fiell j grytta Jørd/z nær ed þ spratt vp visnäde þ/aþ þui ad þ hafde eige Vøk uan. Og sumt fiell a medal Þyrna/og Þyrnerner spruttu vpp med z kæfdu þ nidur. Og sumt fiell j gooda Jørd/z þ vox vpp/z bar hundradfalldā Avøgst. Þa ed hn̄ sagde þetta/kallade hn̄. Nu er Eyru hefur ad heyra/heyre hn̄. En̄ hans Lærefueinar spurdu hn̄ ad/huør ed være þesse Eftirlÿking/ huørium hann sagde. Ydur er vnt ad vita Leynda Doma Guds Rÿkis/ en̄ hinum ødrum j eft erlÿkingum/ so ad siaande þa siae þr ei ge/z aheyrande þa skilie þeir þad ecke. En̄ þesse er Eftirlÿkingen. Sæded er Guds Ord/ En̄ hiner vid Veigen eru þr sem heyra þ/en̄ eftera kiemur Dioff ullen z tekur burt Orded wr þrra Hiørt um/so ad þr skule ecke trua z verda hia lpfeger. En̄ þ Sæde sem fiell j grytta Jørd/eru þr/sem heyra Guds Ord/og medtaka þ med Fognude /z hafa þo ei ge neckra Root/þinad vm stundarsaker

trua

trua þr/ z a Freistingar Tijma þa ƀa lla þr þar ƀra. En þ sem fiell a mille Þyrnaña/eru þr sem þ heyra/ z velktast i Sorgum/ Audæƀum z Girndum þessa ra Lijƀdaga kieƀiast/ z ƀæra onguañ A vøgst. En þ sem j gooda Jørd fiell/eru þr sem heyra Ordid/ z bihallda þui j go du z sidsømu Hiarta/ z ƀæra Avøgst j Þolenmæde.

Sunnudageñ j Føstuiñgang

COLLECTAN

DRotten Gud vier bidium/ Heyr þu myskun samlega vorar Bæner/ og nær þu heƀur le yst oss aƒ vorum Synda bøndum / þa vardveit oss ƀra øllum motstadlegum hlutum/ Fyrer vorn Drotten z ct

Pistelen skriƀar S. Pall.

1 Cor 13 Cap

ELskuleger Brædur. Þo eg talade Tungur Mañaña z Einglanna eñ heƀde ecke Kiærleikan/ þa væra eg so s̃ hliomande Malmur / edur huell

ande

ande Bialla. Og þo ad eg hefde Spaa
dom/z visse alla leynda Dooma/og alla
Visku/z hefda alla Tru/so ad eg Fiølle
vr stad færde/eñ hefda ecke Kiærleikan/
þa være eg eckert. Og þo ad eg giæfe
allar mijnar Eigur Fatækum/z yfergi-
æfe miñ Lijkama/so ad hñ bryñe/z hef
da ecke Kiærleikan/þa være mier þ eing
en Nytsemd. Kiærleikuren er þolenmod
dur z goodlyndur / Kiærleikuren er ecke
ofundsamur/hñ giører eckert illmañlega
Eige blæs hañ sig vpp/hañ er ecke ofið
samur/Eige leitar hañ þess huad hans
er/Eige verdur hñ til illz egndur/ Hañ
hugsar eckert vondslega/Eige fagnar
hñ yfer Rangliætenu/ helldur samfagn
ar hñ Sañleikanum. Hañ vmber alla
Hlute/hañ truer øllu/hañ vonar allt/hñ
vmlijdur alla Hlute. Kiærleikuren þryt
ur alldrei/þo ad Spaadoomarner hiadne
og Tungumaalønum slote/z Skynseme
ñe liñe. Þuiad voret vitsmun' eru half
verk/z vorar Spaasøgur eru halfverk.

Enn

En̄ nær þ kemur ē algiørt er/ Þa mun̄ afleggiast þ ē halfverkid er. Þa eg var Barn/ talade eg sem̄ Barn/ z eg var forstall sem Barn/ og eg hugsade ē Barn/ En̄ þa eg giørdist Madur/ lagda eg af huad bernsklegt var. Nu siaum vier ꝥyrer Speigelen j Rædgætu/ enn þa Auglite til auglitis/ Nu þecke eg ofullkomlega/ en̄ þa mun eg þeckia so sem eg em þecktur. Nu blyfa þa þesse þriu/ Truen̄ Vonen/ Kiærleikuren/ En̄ Kiærleikuren er mestur af þessum.

Gudspialled skrifar S. Matth 3 Cap.

J Þan̄ Tyma: Kom Jesus af Galilea ad Jordan̄ til Johan̄em vppa þ ad han̄ skyrdist af hm̄. En̄ Johan̄es varnade hønum þess/ z sagde/ Mier er Þørf/ ad eg skyrest af þier/ Og þu kiemur til min̄ ? En̄ Jesus suarade og sagde. Lættu nu so vera/ Þuiad so hæfer oss allt Riettlæte vpp

ad

ad pyllā. Þa liet hn̄ þad epter honum. Eñ er Jesus var skyrdur/skie hañ jafn skiott vpp vr Vatnenu/ Og sia/ ad Him narner lukust vpp yper honum/ z Joh̄ es sa Guds Anda ofanstijga sm̄ Dwfu z yper hn̄ koma/ Og sia/ ad Rodden af Himne sagde. Þesse er Sonur miñ elsk ulegur/ad huorium mier vel þocknast.

Þañ Fyrsta Suñudag j Fostu.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud /vier bidium/Lyttu myskunsamlega yper þitt Folk/ og snu fra oss mulldelega þinne Reide/ Fyrer þiñ z c[t]

Pistelen skrifar S. Pall.

2 Cor. 5 Cap

Goder Brædur. Eñ vier amiñum ydur so sem Medhialparar/ h þier medtaked ei Guds Nad til onytis/ Þui hn̄ seiger. J þan Tijma bænheyrda eg þig/ z a Deige Hialprædisins/hialpade eg þier. Sia

ed/nu er kyme þægelegur/ nu er Dagur Nialprædisins. Leatum oss þui giefa on gum Hindran/ vppa þ ad vort Embæt te verde ecke lastad. Helldur audsynum oss sialfa j ollum Hlutum/ so sem Guds Þienarar/j mykellre Þolenmæde/j harm kuælum/j Neaskasemdum/j Þyngslum/j Nwdstrokum/j Myrkuastofum /j Vpp hlaupum/j Erfide/j Vokum/j Fostum j Hreinlyfe/j Vysdome/j Bidlundargie de/j Godvilld/j Helgū Anda/j Falslau sum Kiærleika /j Sañleiksins Orde / J Guds Krapte/fyrer Heiklæde Riettlæ tisins/til hægre og Vinstre Handar. Fy rer Vegsemd z Vansemd/Fyrer Van rykte z gott Rykte / So sem Suikarar z þo sañorder/ So sem okuñuger/og þo kuñuger. Lyka sem þr ed deya/ z siaed/ ad vier lifum. So sem heguder/eñ eige lyflæatner. So sem syrgendur/ eñ þo iaf nan glader. So sem volader/eñ þo mar ga auduga giørande. Lyka sem þeir ed eckert hafa/z eignast þo alla Hlute.

 Gud

Pann tijma. Þa var Jesus leidd ur af Anda a Eydemørk/vppa þ ad hann yrde freistadur af Diøfle num. Og þa ed hn̄ hafde fastad fiørutiger Daga/og fiørutige Natta/ hungrade hn̄. Og Freistaren gieck til hans/og sagde/ Ef ad þu ert Gudz Sonz/ þa seig þu ad steinar þesser verde ad Braudum. Nuorium hann suarade og sagde. Skrif ad er/maduren lifer ecke af einusaman Braude/helldur af sierhuøriu Orde/þui sem fram geingur af Guds Munne. Þa tok Diøfullen hann med sier j. Borgena Helgu/og sette hann vppa Muster ísins Bustena/og sagde til hn̄s. Ef ad þu ert Guds Sonur/fleyg þier hier ofan af/þuiad skrifad er/ad hann mune bioda Einglum sijnum vm þig/ad a Høndum bere þeir þig/so ad þu steyter ecki Foot þinn vid steine. Enn Jesus sagde til hn̄s/ Enn aptur er skrifad/Eige skallt þu frei
sta

ſta Drottins Guds þyns. Og eñ aptur flutte Dioꝼullen hn̄ med ſier vppa eitt oꝼurhatt Fiall/ ꝛ ſynde honum oll Rÿ ke Veralldareñar/ ꝛ ꝼrra Dyrd/ ꝛ ſagde til hans. Allt þetta mun eg gieꝼa þier eꝼ þu ꝼramꝼellur/ ꝛ tilbidur mig. Þa ſagde Jeſus til hn̄s. Far j burt fra mier Andſkote/ þuiad ſkrifad er/ Drottē Gud þiñ ſkalltu tilbidia/ ꝛ hm̄ einum þiona. Þa forliet Dioꝼullē hn̄. Og ſia þu/ ad Einglar komu til hn̄s/ ꝛ þionudu hm̄.

Añan Suñudag j Føſtu

COLLECTAN

HErra herra Gud ſem ſier ad vier erum van megna til allz gods/ vier bidium/ vardueit þu oſſ hid ytra ꝼra øllum Motgange/ ꝛ hreín ſa oſſ hid jnnra aꝼ vorum Syndum/ og vondū hugreñingum/ Fyrer ꝛ ct

Piſtelen ſkriꝼar S. Pall.

1 Teſsal 4 Cap

MEſkuleger Bradur. Bidiū vier ydꝛ og amiñum j Drottne Jeſu Chri ſto/ ad ſo ſem þier haꝼed medteked

 aꝼ

aꝼ oss/huørnen þier skuled ganga ⁊ Gu
de þocknast/ so ad þier æ meir og meir
ꝼullkomnare verded. Þuiad þier vited
huørt Bodord vier høꝼum gieꝼed ydur/
ꝼyrer Drotten Jesum. Þuiad þetta er
Vilie Guds/ydar Helgan/ad þier halld
ed ydur j ꝼra Frillulijꝼe/⁊ huør ydar sin̄
eirn vite ad eignast sitt Kier j Helgan
⁊ Heidre/ Ecke j Girndarbruna/so sem
Heidingiar/þr sin̄ aꝼ Gude eckert vita.
Og ꝥ eingen nidurþrycke/nie svijke sinn
Brodur j nøckre Høndlan. Þuiad Dro
tten er hn̄ sem heꝼner alls þessa/sem ad
vier høꝼum ædur ꝼyrre sagt/⁊ ydur vott
ad. Þuiad Gud heꝼur ecke kallad oss til
Ohreinleiks/ helldur til Helgunar.

Gudspialled skriꝼar S.
Matt 15 Cap

J Þan̄ tijma. Og Jesus gieck
burt þan/⁊ ꝼoor j Landsbygder
Tyri ⁊ Sydonis. Og sia þu/
ad Chananærsk Kona gieck vt aꝼ
þeim

þeim ſømu Takmørkum/kallade z ſagde/Herra/Sonur Dauids/Myſkuna þu mier/mijn Dotter kuelſt jlla af Dioflenum. Og hn̄ ſuarade hn̄e øngnø Orde. Hans Læreſueinar geingu til hans/badu hañ z ſøgdu. Lattu hana fara/ af þui hun kallar epter oſſ/En̄ hañ ſuarade og ſagde. Eg em ecke ſendur/nema til þor tapadra Sauda af Hwſe Jſraels. En̄ hun kom z tilbad hn̄ ſeigande. Herra/ hialpa þu mier. En̄ hañ ſuarade heñe z ſagde. Pad er ecke gott ad taka Brauded Barnaña/z kaſta þui fyrer Hunda na/En̄ hun ſagde/ſatt er þ Herra. En̄ þo eta Hundarner af Molum þm/ſem detta af Bordū Drottna þrra. Þa ſuarade Jeſus z ſagde til heñar. Þu Kona mijkel er þijn Trua/ Verde þier ſo ſem þu villt. Og a þrre ſømu ſtundu/ vard heñar Dotter Heilbrigd.

Þridia Sunnudag
j Føſtu.

HEyr Almættugur Gud/ Vier bidium/ Lyt þu a vorar audmiukar Bæner/og útriett hægre Hønd þiñar Maktar/ oss til Hlyfdar. Fyrer Drottenn/ et c/

Pistelen skrifar S. Pall til Ephe 5 Cap

VElra kiærustu. So vered nu Guds Efterfylgiarar/so sem hlyden Børn/z ganged i Aastsemeñe/ lijka so sem ad Christur hefur oss elskad / z sig sialfan vtgiefed fyrer oss/til Fornfæringar z Offurs Gude / j Sætleiks Ilm. Eñ Frillulijfe edur Ohreinleike edur Agirne/ lated ecke nefnast a medal ydar so s̄ heilogū hæfer/skamarleg ord z fiflslegt Hial/eda Kieskne/huad ydur heyrer ecke/helldr-niykklu framar Þackargiørd. Þuiad þ skulu þier vita/ad eingenn Frillulijfis Madur/edur ohreiñ/eda agiarñ (huør ad er Skurgoda dyrkare) hefur Arftoku j Rijke Christi og Guds. Læted onguañ villa ydur/med onytsamlegū Fortolum/þui fyrer þad kiemur Reide Guds

Guds/yþer Børn Vantruarenar. Aþ
þui vered ecke þeirra Hluttakarar/ þui
ad þier vorud þordum Myrkur / enn nu
erud þier Lios j Drottne. Ganged so s̄
Børn Liossins/ þuiad Avøgstur Liossins
er allshattud Goodgirne/ Riettlæte og
Sannleike.

Gudspialled skriþar S.

Luc 11 Cap

A Þeim tijma· Jesus hn̄ rak vt Dioþul/ þan̄ er dumbe var. Og þ skiede/ er Diøfullen var vtþaren/ ad hin̄ Mallause tal ade/ z Folked vndradest þ. En̄ nockrer vt aþ þeim søgdu/ þ̃ Belsebupp Diøfla høþdingia/ þa drijþur hn̄ Diøflana vt. Adrer þreistudu hn̄s/ z leitudu aþ hønū epter Teikne aþ Himne. En̄ er hann sa þrra Hugreningar/ sagde hn̄ til þrra. Huørt Rijke sem j sialþu sier er sundur þykt/ þ mun eydast/ z huørt Hws mun yþer an̄ad hrapa. Og eþ Andskoten er j sialþum sier sundurþyckur / Huorren

mæ hans Rijke þa standast/ þyrst þier seiged mig þyrer Belsebupp vtreka Dioflana ? Nu ef eg a fyrer Belsebupp vt ad reka Dioflana/Fyrer huørn verda þr þa aþ ydrum Sonum vtrekner ? Þar þyrer verda þr ꝛ ydrer Domendur. Enn eþ eg rek vt Dioflana med Guds Fingre/sennelega kiemr þa Guds Rijke til ydar. Nær ed sterkur hervopnadur vardveiter sitt Andyre/þa er allt mz mak huad hann a. Enn eþ annar hønum yþersterkare kiemur ꝛ yþervinnur hn/þa stetter hn hn øllum Herklædum/ a huør ed hann treyste ꝛ j sundurskipter so hans Herþange. Huør hn er eige med mier/sa er a mote mier/ og huør hn samansaþnar ecke med mier/sa sundurdreiþer. Nær ed o hreirn Ande þer vt aþ Manenum/ raaþar hann vm þurra stade/leitar ad Huijld ꝛ sinnur ecke/þa seiger hann. Eg vil aþ turhuerþa j Hws mitt/huadan eg þoor vt. Og þa hann kiemur/ sinnur hann þad med Sopplimum hreinsad/þa fer hn/ꝛ

tekur

tekur med sier sio adra Anda sier verre/ z sem þeir eru þar jñ komner/ byggia þeir þar/ z verdur so þess Mans hid sei nasta/verra hinu fyrra. Eñ þad skiede þa hañ talade þetta/ ad Kona nøckur vt af Folkenu/ hoof vpp sijna Raust / og sagde til hans. Sæll er sa Kuidur sem þig bar/ z þau Briost er þu myllkter/ eñ hañ sagde. Nuad vm þ. Sæler eru þr sem heyra Guds Ord og vardueita þ.

Midføstu Sunnudag

Herra Almættugur Gud/ vier bidium/ Veittu oss ad vier / sem sökum vorra Vondra Verka maklega erum straffader/ mættum og so ap tur ad nyu/ fyrer Hialp og Fullting þinar Nadar verda huggader/ Fyrer z c.

Pistelen skrifar S. Pall til Galat. 4. Cap.

Miner elskuleger Brædur. Seiged mier/ þier sem vnder Lögmale nu vilied vera/ Hafe þier eige heyrt Lögmaled? Huiad skrifad er/ þ Abraham

braham hafde tuo Sonu/eiñ af Ambat
teñe/ z añan af þeirre sem var frials.
Eñ sa sem af Ambatteñe var/er fæddr
epter Holldenu. Eñ hañ af Frre frial
su/er fyrer Fyrerheited faddur/huør ord
ed hafa añarlega Meining. Huad þe
tta eru þau tuø Testamenta. Eitt a
Fiallenu Sijna/þ er til Þrælkunar fæd
er/hvørt ad er Agar. Huiad Agar heit
er i Arabia Fialled Sijna/z er afost vid
hana/sem nu þeñan tijma er Jerusalem
huør ed er i Þrælkan med sijnum Born
um. Eñ hin Jerusalem sem þar er vp
pe/hun er su hin frialsa/huør ad er Mo
der allra vor/ þuiad skrifad er. Vertu
glød hin Obyria/þu sem ecke fæder/bri
ost fram z kalla þu sem ecke ert þungud
þuiad hin einsamla hefur myklu flerre
Born/eñ su sem Mañen hefur. Enn
vier kærer Brædur/erum Fyrerheitisins
Syner/epter Jsaach. Og lijka sem j
þañ tijma/ad sa epter Holldenu var fæd
dur/ofsokte þañ sem epter Andanũ var
fæddur/so skiedur þ z eiñen. Eñ huad
seiger

ſtiget Ritningen? Ned burt Ambatt=
ena/z Son heñar/þuiad Ambattareñar
Sonur ſkal ecke erfa med Syne heñar
ſem frials er. So erum vier nu/kiærer
Brædur/ecke Ambattareñar Børn/hell
dur frialſrar Kuiñu.

Gudſpiallet ſkrifar S.
Joh. 6 Cap

Þañ tijma. Foor Jeſus yfferum
Sioen Galilee/ſem liggur vid ſtad
en Tiberiadis/ z mÿkell Mañfiol
de fylgde hønum epter/ þuiad þeir ſau
þau Jardteikn/er hañ giørde a þm ſem
ſiuker voru/ Jeſus gieck þa vpp a eitt
Fiall/z ſettiſt þar nidur med ſÿnum Lær
eſueinum. Eñ þa var Pæſkahatijd Gy
dinga nalæg. Og Jeſus leit þa vpp/og
ſa ad mÿkell Mañfiølde kom til hñs/þa
ſagde hañ til Philippum. Huar kaupũ
vier Brauð ſo ad þeſſer neyte? Eñ þta
ſagde hañ til ad freiſta hans þar med/
þuiad hñ viſſe ſialfur huad hañ villde
giøra

Giora. Philippus suarade honum/ Bra
ud pører tuohundrud Penninga. nægiest
þeim ecke/ so ad huør eiñ þae þa nockud
litted. Eirn aþ hans Læresueinum sem
var Andreas Broder Simonar Petri/
sagde honum. Eitt Vngmeñe er hier
sem heþur fiñ Byggbraud z tuo Fiska.
Eñ huad skal þetta a medal so marg
ra ? Þa sagde Jesus/ Læted Mennena
setiast nidur. Eñ þar var j þeim stad
Gras mijked. Og þar setiust nidur til
ad borda Kallmeñ ad tølu nær fiñþuß
hunder. Jesus tok þa Brauden/ giørde
Þacker/ z fieck sijnum Læresueinum/ enn
þeir þeingu þeim sem til Bordsins høþ
du sest. Slijkt hid sama aþ Fiskunum
so mijked sem huør villde hafa. Eñ þa
ed þeir voru metter/ sagde hañ til siña
Læresueina. Saþned saman þeim Leiþ⸗
um sem aþgeingu/ so ad eckert spilliest.
Eñ þeir søþnudu þeim saman/ z þylltu
vpp tolþ Karper/ medur þessar Leiþar
af þeim fiñ Byggbraudum/ huørjar ad
voru

voru auk þess/sem þr høfdu neytt. Enn þa er þesser Menn sau huort Teikn þad Jesus giorde/søgdu þeir/Þesse er sannarlega sa Spamadur sem j Heimenn skal koma. Enn þa Jesus fornerkte þ/ad þr mundu koma z handtaka hann/ z giora hann ad Konge/flyde hann einsaman burt/vpp aptur a Fialled.

Sunnudagenn epter Midføstu sem vier kollum Passionem Domini.

COLLECTAN

Þu Almattuge Gud/Vier bidium/ Lijttu myskunsamlega yfer þyna Christne/ ad hun bid ytrarstiornest med þinne Myskun. Og bid þijra fyrer þyna Hlijfd og Verndan vardueitist Fyrer Jesum Chr.stum/etc. C,

Pistelen skrifar S. Pall til Ebre. 9. Cap

Kiærer brædur. Christur er komen þ hann sie Byskup epterkomande Audæfa fyrer stærre z algiordare Tialldbwd/ pa sem eige

ge er med hondum giørd/ þ er/ þa sem ecke er þessarar Byggingar/ ecke helldr fyrer Naþra Blood nie Kalþa/ helldur er hñ fyrer sitt eiged Blod eitt siñ jñgeingen j. hid heilaga/og þañ eilijþa Endurlausn. Þui ef Vxaña/ z haþrañna Bloodd/ og Askan Kuijgunar adreiþd/helgar hina saurugu til Holldsins Hreinsunar/ Huersu myklu þramar mun þa Blood ed Christi(s sialþan sig heþur an fleckunar þyrer helgan. Anda Gude offrad) hreinsa vorar Samvisskur aþ daudum Verkum / til ad þiona Gude liþanda ? Og þar fyrer er hañ eirn Medalgongu Madur hins Nyatestamentis/fyr þañ Dauda sem skiedur er/ til Frelsunar wt aþ þeim Yþertrodningum(þar sem vnder hinu þyrra Testamentenu voru) so ad þeir sem kallader eru/medtake eilijþa Arfleiþd Fyrerheitisins.

Gudspialled skriþar S.
Johann 8 Cap

I Þañ tíma/Jesus sagde til Gy
dinga Folksins/ꝛ Nøꝑdingia ei
ṅemañaña. Nuør er ſa aꝑ ydꝛ
þad hañ meige ſtraffa mig vm
nøckra Synd? Fyrſt eg ſeige ydur ſañ-
leiken/Nuar ꝥ true þier mer þa ecke?
Nuør hañ er aꝑ Gude/ſa heyrer Guds
Ord/þar ꝥ heyre þier þau eige/ Þuiad
þier erud ecke aꝑ Gude. Eñ Gydingar-
ner ſuørudu ꝛ ſøgdu til hũs/Seigium vē
er ecke vel/ad þu ert ſamverſkur/ꝛ heꝑꝛ
Diøꝑulen? Jesus ſuarade. Eg heꝑe
ecke Diøꝑul/ helldur heidra eg miñ Fød
ur/ ꝛ þier vanheidred mig. Eg leita ei
ad miñe Dyrd/ſa er ſem leitar ꝛ dæmer.
Sañlega Sañlega ſeige eg ydur/ huør
hañ geymer mȳn Ord/hñ mũ ei ſia Dau
dan ad eilȳꝑu. Þa ſøgdu Gydingarner
til hans. Nu ꝑormerkium vier ad þu heſ
ur Diøꝑulen. Abraham er Daudur og
Spameñerner/ꝛ þu ſeiger/Eꝑ ad ſa er
nøckur ſem geymer mȳn Ord /hañ ſkule
ecke Daudan ſmacka ad eilȳꝑu. Nuørt

ertu meire Fødr vorum Abraham/huer
ad framliden er/ꝛ Spamennerner eru ꝛ
framlidner? Huern giører þu sialfan
þig? Jesus suarade. Ef eg vegsama
mig sialfur/ þa er mijn Dyrd eingenn.
Min̄ Fader er sa sē mig vegsamar/huø
rn̄ þier seiged ydar Gud vera/ ꝛ þier þe
cked hn̄ þo eige. En̄ eg þecke hn̄/ꝛ ef eg
segda ꝥ eg þeckte hn̄ eige/þa være eg ei
en Liugare/ lijkur ydur. Helldur þecke
eg hn̄/ꝛ eg geyme hn̄s Ord. Abraham
Fader ydar gladdest/ ad han̄ skyllde sia
min̄ Dag/ꝛ hn̄ sa han̄ /og vard gladur
vid. Þa søgdu Gydingarner til hans.
Þu ert eñ ecke fimtugr/þo sastu Abra-
ham? Jesus sagde til þeirra. San̄lega
san̄lega seige eg ydur/ad æduren Abra-
ham var/em̄ eg. Þa toku þr vpp steina
so ad þeir køstudu a hn̄. En̄ Jesus for
dade sier/ꝛ gieck vt af Musterinu.

A Bodunar Dag Marie/sem er Getnadar Dagur Jesu Christi/ vors einka Lausnara.

COLLECAN

DRotten vier bidium/ Jnn hell þu þinne Nad j vor hiortu/so ad vier sem medkenn unst Getnad Jesu Christi þyns Sonar þyrer Eingelsins Bodan /mættum þyrer hans Pynu og Krossens kuøl/komast til Dyrdarenar upp risu/Fyrer þann hinn ꝛ cet

Pistelen skriþar Esaias
7 Cap

A þeim Dogū. Talade Drottenn til Achas/so seigāde. Bid þier eins Teikns aþ Gude/ Drottne þijnum/huort þ er nidre j Vnd erdiupum/edur a Hædum uppe. Eñ Achas sagde. Eige vil eg þessa beidast/ uppa þad eg freiste ecke Drottins. Þa sagde hū. Nu vel. Þar fyrer heyre þier aþ Hwse Dauids. Huort er ydur þad þorlātid ad þier giøred Mønnunū Angur /þad þier vilied eirnen ꝛ angra minn Gud ? Fyrer þū skullo mū Drotten giefa ydur eitt Teikn. Sia þu/ad ein Jomþru mun Barn gieta/ꝛ mū eitt Son fæda/ꝛ hann mun hun kalla Emmanuel.

Smiørs og Hunangs mun hañ neyta.
So hañ kuñe ad forleggia hid vonda / z
ad vtuelia hid gooda.

Gudspialled skrifar S.
Luc 1 Cap

En a hinum siøtta Manude var Gabriel Eingell sendr af Gude j þa
Borg j Galilea/sem nefndist Na
zareth / til þeirrar Meyiar sem føstnud
var þeim Mañe er Joseph hiet/af Na
se Dauids/ z Neife Meyareñar var Ma
ria. Og Eingellen gieck jñ til heñar/
z sagde. Heil siert þu nádarfulla/Drot
ten er med þier. Blessud ertu a medal
Kueña. Eñ þa hun sa hañ/ vard hun
hrædd af hans Ordum/ z hugleidde ad
huilijk være þesse Kuedia. Og Eingell
en sagde til hñar. Ottastu ecke Maria
þuiad þu fanst Nád hia Gude. Sia/
þu munt Barn gieta j Kuide þijnum/og
munt Son fæda/ z hans Nafn skalltu
kalla Jesus. Hañ mun mijkell verda/og
kallast Sonur hins hæsta. Og Gud

Drotten

Drottenn mun giefa honum Sæte sijns Fodurs Dauids/og hañ mun rijkia yfer Hwse Jacobs ad eilijfu/hñs Rijkis mun z einge Ender verda. Þa sagde Maria til Eingelsins/ Huornen skal þ ske/af þui ad eg hefe ønguã Mañ keñt? Ein gellen suarade og sagde til heñar. Heil agur Ande mun koma yfer þig/ z Krap tur hins hæsta mun vmskyggia þig. Af þui/ z þad hid helga sem af þier mun fædast/skal nefnast Sonur Guds. Og sia þu/ad Elizabeth Frændkona þijn he fur og Son gietid j Elle siñe/z þesse er hiñ siøtte Manudur hñar/siñ kollud var Obyria/þuiad Gude er ecket Ord omat tugt. Eñ Maria sagde. Sia/ Eg em Ambætt Drottens/verde mier epter Or de þijnu. Og Eingellen veik fra heñe.

A Palma Sunnu Dag

HEyr þu Almattuge Eilijfe Gud/ þu sem latid hefur þiñ Son taka Mandom/z aud mykia sig jñ til Krossens dauda/ oss til audmyk

 tar

tar Dæmis /epter ad fylgia/virstu ad auka og margfallda þijnar Gafur med oss/ so ad vier sem treystum vppa hans Pijnu og Dauda/mætt um og eirnen hans Vpprisu hluttakarar verda Fyrer þan̄ z c

Pistelen skrifar S. Paall til Philip z Cap

BRoder Brædr. Huør z ein̄ sie so sin̄adur sim̄ Jesus Christur var Huør þo hn̄ være Guds Mynd hiellt hn̄ pad þo ecke fyrer Ran Gude lijkur ad vera/helldur mynkade hn̄ sig sialfan/ z tok a sig Mynd eins þions vard lijkur ødrū Mønnū/ z ad hegdan fūden s Madur. Lijtelætte sig sialfan/ og vard hlydugur allt til Daudans/ Ja allt til Krossins Dauda. Fyrer þui hef ur Gud vpphafed hn̄/og hefur giefed hønum Nafn/pad sem yfer øllum Nøf num er. So ad j Nafne Jesu/skulu øll Knie sig beygia/sem a Himnū/z a Jør du/og vnder Jørdun̄e eru. Og allar tun gur skulu vidurkienna þad Jesus Christ

ur

ur sie Drottenn/til Dyrd^r Guds Fedurs.

Gudspialled stendur a hinn fyrsta Sunnudag j Adventuñe/þar mættu finna þ. z lesa a þennan Dag

A Skijr Dag

COLLECTAN

HEyr Herra Jesu Christe/þu sem hefur lætted epter hia oss þitt Brauð ad eta / z þinn Kaleik ad dreka/ j Miñing þiñar Pijnu/ Vier bidium þig/ad þu villder afmaa allan Ohreinleika af voru Hiarta / og giefa oss þijna Nad/ ad vær mættum verduglega medtaka þetta Sacramentum þyns sannarlegs Lykama z Blods þu sem lifer og ryker med Gude Fødur og helgum Anda eiñ z ct.

Pistelen skrifar S. Paall.

1 Cor 11 Cap

ALra Kiærustu. Þui þ huad eg hefe af Drottne medtekid þ hefe eg ydur feinged. Af þui ad Drottenn Jesus/a þeirre Natt er hañ var suiken/tok hañ Brauð

ed/giørde Packer/braut þad/z sagde.
Taked og eted/þetta er mitt Lijkame/sa
fyrer ydur verdur giefen/giøred þ j miñ
na Miñing. Somuleidis z eirnen Kal
eiken/ept' þ hñ hafde Kuølldmaltijdena
eted/seigande. Þesse Kaleikur er nytt
Testamentum j mijnu Bloode. Giøred
þetta/so opt sem þier drecked þar af/j
mijna Miñing. Þuiad so opt sem þier
eted af þessu Braude/z drecked af þess
um Kaleik/skulu þier kuñgiøra þar med
Dauda Drottins/þangad til hñ kiemr.
Huør hañ etur nu af þessu Braude /og
dreckur af þessum Kaleik Drottins over
dugz/sa er sekr vid Holld z Blood Drott
ins. Eñ huør Madur profe sig sialfur
z ete so af þessu Braude/z drecke so af
þessum Kaleik. Þuiad huør hñ etur og
dreckur overdugur/sa etur z dreckur sial
fum sier Doom/giørande ecke greinar-
mun/a Drottins Lijkama.

Gudspialled skrifar S.
Luc 22 Cap.

J þañ

J Þañ Tÿma. Og þa er ſu ſtund kom/ſette Jeſus ſig nidur/og þeir tolf Poſtular med honum/og hañ ſagde til þeirra. Mig hefur af Hiarta næſta epterlangad/ad eta þetta Paſka lamb med ydur adur eñ eg lÿd. Þuiad eg ſeige ydur/ad hier epter mun eg ecke optar af þui neyta/þar til ad ꝥ fullkō naſt j Guds Rÿke. Nū tok ⁊ Kaleiken/ giørde þacker/⁊ ſagde. Medtaked hann ⁊ ſkipted honum a mille ydar/ Þuiad eg ſeige ydur. Eg mun ecke drecka af vÿn vidar Avegſte/þar til adGuds Rÿke kie mur. Og hñ tok Brauded/giørde þack er/braut ꝥ/gaf þeim ⁊ ſagde. Þetta er miñ Lÿkame/ ſa ſem fyrer ydur giefenn verdur/giøred þetta j mÿna Miñing. Lÿka eirnen og Kaleiken epter Kvølld maltÿdena/⁊ ſagde. Þeſſe er Kaleikur hins nyia Teſtamentis j mÿnu Bloode/ huørt ed fyrer ydur vthelliſt.

A Friadagen langa

HErr þu Almattuge Eilijbe Gud/sem so el skader heim'n/ad þu þyrer hans skulld gafst þin Eingeten Son j daudan/ a Krossens gal ga/Vier bidium þina ovmrædelega Myskun/ad þu frelser oss fra Diøfulsins Magt og vallde og gief oss þinum þionum/ad vier fyrer þe ssa hans Pijnu og dauda/mættum fra þeim eilijfa Dauda verda frelster/ Fyrer zc.

Þennan epterfylgianda Pistel/ skrifar oss Zacharias Spamadur j 12 13 Cap

ÞEtta seig' Drottenn Gud/Eg mun vthella yfer Hws Dauids/z alla Byggendr j Jerusalem/ Anda nadarennar z Bænarennar. Þuiad þeir munu horfa a mig huern ed þr hafa stunged j giegnum. Og þeir munu græta yfer honum/so sem eingietnum Syne/z syrg ia so sem þeir plaga ad syrgia j Dauda Frumgietins. A þeim Deige mun vera eirn Harmur mijkell j Jerusalem/z sagt mun verda vid hn. Huad er þ fyrer sar sem ad er j Hondum þijnum ? Og þa mun hn suara þeim. Þessum Sarum var

var eg særdur/j Nwsum þeirra sem mig elskudu. Þu Suerd/gior þig reidubued yþer mīn Nirder/ z yþer þan̄ Man̄/sem nter er nækomen/seiger DRottenn Alls heriar. Sla þu Nirderen/og Sauder Niardaren̄ar munu j sundur dreiþast.

Gudspialled skriþar S. Joh. XIX Cap.

DG epter þ/ Þa ed Jesus visse ad aller Nluter voru nu fullkomnad z ad Ritningen vppþylltest / Þa seiger han̄/ Mig þyrster/ Þar var sett eitt Kier þullt aþ Edike. En̄ þeir toku og þylltu eirn Niardarvætt med Edik/ z logdu j Ysop/ z settu sijdā þyrer Mun̄ honum. En̄ þa Jesus haþde Ediked til sijn teked/sagde han̄. Þad er nu þull komnad. Og ad hneygdu hoþde/gaþ hn̄ vpp sin̄ Anda. En̄ aþ þui ad affanga Dagur Gydinga var/z ad Lijkamarner være ei a Krossenum vm Þuottdagenn/ Þuiad þ var hin̄ mykle Dagur Þuotte

 Dags

dags Helgarenar. Þa badu þeir Pilat um/ad þeirra Bein skylldu briotast/og j burt takast. Þa komu Stridz Men/og brutu j sundur Bein hins fyrsta z so þess annars/sem med honum voru krossfester. Enn þa þeir komu til Jesu/og sau hann nu daudan/þa brutu þeir eige hans Bein/helldur lagde einn af Stridsmonnum j hans Sijdu med Spiote/og strax þa rann þar vt Blood z Vatn. Og sa er þ hefur sied/ber þar Vitne vm/z hans vitnisburdur er sannur.

A Paska Dagen

COLLECTAN

HErr þu Almattuge Eilijfe Gud/sem oss hefur opnad og vpplated Jnngang til þess eilifa Lijfs/fyrer Dyrdarfulla vpprisu þins eingetens Sonar Jesu Christi/Vier bidium/ad vor vilie/z sú Girnd til hins goda sem þu sialfur Myskunsamlega hefur med oss vppbyriad/mætte fa Framgang/og aukast j ollum hlutu/eptter þui sem þier vel þocknast/. Fyrer þann hinn sama þinn elskulega Son vorn Drotten sem med þier og H. Anda lifer og rijker/ einn sannur Gud/vm allar Allder Allda.

pistilen

KJærer Brædur. Fyrer þui hreinsed i burtu hid gamla Swrdeiged/so ad þier sieud nytt Deig/ lyka so sem þier værud osyrder. Þuiad vort Paskalamb er Christus/fyrer oss offradur. Fyrer þui hølldum vora Paska/eige j gomlu Swrdeige/z eige j Swrdeige Illskuñar z Prettvijseñar. Helldur j sætu Deige/ Skijrleikslns z Sañleikslns.

Gudspialled skrifat S. Marc 16 Cap

OG þa ed Þuottdaguren var vmliden/ keyptu þær Maria Magdalena/ z Maria Jacobi z Salome / dyrleg Smyrsl/ad þær kiæme/z smyrde Jesum. Og miog sneña morguns eiñ Þuottdag aña/komu þær til Grafareñar/vm Sol

ar Vppruna. Og þær ſegdu ſijn a mi
lle. Huer mun vellta fyrer oſſ Steinen
um af Grafarmuñanum? Og ſem þær
litu þangad/ſau þær ad ſteirnen var aþ
velltur. Enn hann var ad ſoñu næſta
mykell. Og þær geingu jñj Grøþena/ꝛ
ſau eitt Vngmenne ſitia til hægre Sijd
ar/ſkrydden ſijdu Klæde hujtu/ꝛ þær vr
du ottaſlegnar. Eñ hañ ſagde til þrra
(ige ſkulu þier hrædaſt. Þier leited ad
hinu kroſſfeſta Jeſu aþ Nazareth/hañ
er vppriſen og er ecke hier. Siaed þañ
ſtad/huar þeir lagdu hañ. Helldur þare
þier burt/og ſeiged hans Læreſueinum ꝛ
petre

Þetre/ þ hañ mune gañga ꝼyrer ydur j Galileam. Þar munu þier sia hñ so sem þ hañ sagde ydur.

Añan Dag Paska

HEyr Herra Gud / sem a Paska Hatydenne/ heꝼur giefed heimenum andlega Lækning/ Vier bidium/ Laat þyna himneska Gaꝼu full komnast med oss/ so vier mættum ꝼaa fullkomlegt Frelse/ og ꝼorbetra oss til eilyꝼs Lyꝼs/ Fyrer Jesum Christum &c.

Pistellen j Giorningabok Postulañá x Cap

A Þeim Dogum/ Lauk Petur vp sinum Muñe/ z sagde. Nu reyne eg j Sannleika/ þ ecke er mañgreinar munur hia Gude/ helldur a ollu Folke/ s hañ ottast/ z giorer Riettvisse/ þa er hon um þokuan. Þier vited aꝼ þeirre Predikun/ sem Gud sende til Jsraels Sona/ bodande þeim Frid ꝼyrer Jesum Christum (huor ad er Drotten allra) aꝼ huorre Predikã/ ryckted vtbarst vm allt Gydingaland/ su er ꝼyrst vpphoꝼst j Galilea

epter þa Skijrn sem Johañes predika
de/þad Gud hepde smurt Jesũ aþ Naz
areth med helgum Anda z Krapte. Nu
er ed vm krijng gieck z giørde gott/og
grædde alla þa sem aþ Dioflenum voru
vnderþrykter/þui Gud var med hønum.
Og vier erum Vottar alls þess/sem hñ
giørde a Gydingalãde/z Jerusalem/huø
rn þeir aflijfudu/z heingdu vppa Tried.
Þañ sama vppvakte Gud a þridia Dei
ge/z liet hñ openberan verda/eige øllu
Folke/helldur oss sem ædur vorum hans
vottar af Gude/vier sem ætum z druckũ
med hønum epter þ hañ var vpprisen/
þra þeim Daudu. Og hañ baud oss ad
predika Folkenu/og Vitne vm bera/ad
hañ være sa sem skickadur er aþ Gude/
Doomare liþendra z daudra. Aþ þessum
bera aller Spamenñ Vitne/ ad aller þr
sem a hañ trua/skulu þyrer hñs Naþn
medtaka Syndañna Fyrergieþning.

Gudspiallled skriþar S.
Luc. 24 Cap

J þann

Þañ Tijma/ Og sia/ad tueir af þeim geingu a þũ sama dag til nockurs Kauptuns/ þ ed var fra Jerusalem sextijger skeida twm/ad Nafne Emaus. Og þeir voru ad tala vm alla þa Hlute sin a millum/sem vid hofdu bored. Og þ skiede/ þa þeir ræddust vid/og spurdust a sin j millum/ad sialfur Jesus nalægdist þa/ z gieck iafnfram þeim. En þeirra Augu voru so hallden/ ad þeir þeckiu hañ eige. Og hañ sagde til þeirra/Huad er þ fyrer Rædu sem þid hafed yckar a mille reikande/og erud hryggver þar af? Þa suarade einn/ er Cleophas var ad Nafne/og sagde til hans. Ertu allema so okiendur til Jerusalem/ad þu veist eige huad a þessũ Dogũ þar jñe giorst hefur? En hañ sagde til þeirra. Huad er þad? En þr sogdu til hans. Þad/af Jesu hinũ Nadverska/huor ed var Spadoms Madur/ Mattugur j Verkũ og Ordum/fyrer Gude og ollu Folke. Og

huernen

huørnen ad verer Hofudpreſtar/z Hefð ingiar/ ſelldu hñ j Fordæming Dauðäs z kroſſpeſtu hañ. Eñ vier vonudum ad hañ munde endurleyſa Iſrael. Og yper allt þetta/er nu hiñ þridie dagz j Dag er þetta ſkiede. Sc og haþa ſkielþt oſſ nockrar Konur aþ oſſ til/þær ed þyrer ly ſingena høþdu hia Gröþeñe vered/z þiñ du ecke hans Lÿkama/komu z ſøgðu ſig eirnen ſied haþa Einglaña Sioner/þr ed ſøgðu hañ liþa. Og nockrer vt aþ oſſ geingu til Graþareñar/z fundu eins lÿka ſem Konurnar høþdu ſagt/ eñ hañ þundu þr ecke. Og hñ ſagde til þeirra. O þier heimſker og treger j Hiarta /ad trua þui ollu ſem Spæmeñerner haþa talad. Hlaut Chriſtur ecke þta ad lÿda z jñganga ſo j ſÿna Dyrd ? Og hñ tok til þra Møyſe og ollum Spæmoñonū/ z lagde vt þyrer þeim allar Ritningar/ þær aþ honum voru. Og þeir toku ad nalgaſt Kauptuned þ þeir geingu til/z hñ liet þa ſm hñ villde leingra ganga.

þeir

Þeir neyddu hn̄ og sꜹgdu. Ver þu hia oss Herra/ þuiad kuølld a tekur/ z a Dag en lijdur. Han̄ gieck jn̄ og var hia þm. Og þ skiede/ þa hn̄ sat hia þm til bords Ad han̄ tok Braudet/ blessade þ/ z braut z riette ad þeim/ Þa opnudust þrra au gu/ so ad þr þeckttu han̄/ Og han̄ huarþ þra þrra Augum. Og þeir sꜹgdu sijn a mille. Bran̄ ecke ockart Hiarta j ock- or/ þa han̄ talade vid ockor a Veigenū/ z opnade þyrer ockor Ritningarnar ꝫ Og þeir stodu vpp a sømu stundu/ z sne tu aptur til Jerusalem/ z þundu þa ell- eþu saman saþnada/ z þa sem med þeim voru/ Huørier ed sꜹgdu/ Drotten er sañ arlega vpprisen/ z heþur birst Simone. Og þr sꜹgdu huad giørst haþde a Vei genum/ z huørnen þr høþdu þeckt han̄/ j þui han̄ braut Braudet.

Þridia Dag Paska

O Þu Almattuge eilijfe Gud/ sem margþalld lega þiølgar z eykur Christnena/ med nyum

 gud

endlegum Bø̄rnum j truñe/Vier bidium/Ad all er þeir sem eru þyrer Skyrnena endurþæder/ mætti liþa j samþyckelegre Einingu Truarennar j Hiartanu/og j einum breñanda Kiærleika syn a mille jnnbyrdis/ Fyrer þiñ Son. ꝛc.

Pistillin j Giørninga Bok
Postu. 13 Cap

Af þm Døgū. Stod vpp Pælus ꝛ sagde til Gydingañа. Pier Meñ gooder Brædur/ꝛ þiersyner Abrahams Sleckti s/ꝛ þr sem ydar a mille ottast Gud/ydur er þt ta Nialprædis Ord sent. Þuiad þr sem biuggu j Jerusalem/ꝛ þra Noþdingiar med þui þeir þecktu hn̄ ecke/nie Spæmaña Rædurnar / huøriar lesnar verda huørn Þuott Dag / haþa þr med syñu Dooms Atkuæde vpppyllt. Og þo þeir fynde øngua Daudasøk med hønū/beiddu þr aþ Pilato/ad hn̄ liete aflīfa hañ. Eñ sm̄ hn̄ haþde þullkomnad allt huad aþ honum var skriþad/þa toku þr hañ oþan aþ Trienu/og løgdu hañ oþan j

Grøþena

Grøfena. Eñ Gud vppvakte hañ fra Daudum / Huør og siedur er vm marga Daga/ af þeim sem med honum fooru af Galilea til Jerusalem/ huørier ad voru hans Vottar hia Folkenu. Og vier bodum ydur þad Fyrerheit/ sm̃ til Fedra vorra er skied/ ad þad sama hefur Gud vppfyllt vid oss þrra Sonu/ j þui hann vppuakte Jesum.

Gudspialled skrifar S.

Luc 24 Cap

J Þañ Tijma/ Þa Læresueinar ner voru nu eñ ad tala vm þtta skie Jesus midt j mille þeirra / ꝛ sagde til þeirra. Fridur sie mꝫ ydur. Eñ þr skielfdust ꝛ vrdu hræd der/ ꝛ meintu ad þr sæu Anda nockurn. Og hañ sagde til þeirra/ Huar fyrer skielfist þier/ og þui koma slijker Þanckar j ydar Hiortu? Siaed mijnar Hendur ꝛ mijnar Fætur/ ad eg em þetta sialfur. Þreifed a mier ꝛ skoded/ Ande hefr ei Holld nie Bein/ so sem þier siaed mig

hafa. Og þa hn̄ sagde þ/syndi hn̄ þm
Hendur z Fætur. Og er þeir trudu enn
eige/ fyrer fagnadar saker/ og vndrande
þ/ þa sagde hn̄ til þeirra. Hafe þier nø
ckud matarlegt? Og þeir løgdu fyrer
han̄ Stycke af steiktum Fiske/ z Hun-
angs Seim. Og hn̄ tok þ/ z ꜳt fyrer
þeirra Augum. Og hn̄ sagde til þrra/
Þetta eru þau Ord / huør eg talade til
ydar/ þa eg var eñ nu hia ydur/ þuiad þ
hlaut allt ad fullkomnast sm̄ af mier er
skrifad j Moyses Løgmale/ z j Spam-
an̄a Bokum/ z Psalmum. Þa opnade
hn̄ þeirra Hugskot/ so ad þr skildu Rit-
ningarnar/ z sagde til þeirra. So er þ
skrifad/ og so byriade Christo ad lyda/ z
vpp ad rijsa a þridia Deige fra Daudn̄
z predikast læta j sijnu Nafne/ Ydran
z Fyrergiefning Syndan̄a a medal all
ra Pioda/ vpphefiān̄de j Jerusalem/ Og
þier erud Vottar allra þessara Hluta.

Hin̄ fyrsta Sunnu Dag epter Paska

Coll

O þu Almattuge Eilyfe Gud/ vier biđium/ veit þu oſſ vier ſem halldeđ høfum þeſſa Paſka hatyđ/mættum þyrer þyna nađ komaſt fra Syndareñar þrældome/til þeſſ andlega Frelſis/ og med riettre Tru og kriſtelegum Kiærleika/ađ þiona Jeſu Chriſto þynum elſkulega Syne/vorum Herra/ſem med þier, z ct.

Piſtelen ſkrifar S. Johañes 5 Cap.

KJærer Brædur. Allt huad af Gude er fædt/þ yf' viñur Heimen/ z vor Trua er yfervinningen/huor Verølldena yfervinur. Eñ huør er hañ ſem Verølldena yfervinur/vtan alleinaſta ſa er truer ađ Jeſus er Guds Son? Þeſſe er hañ/ſa ſem kiemur med Vatne z Blode/ Jeſus chriſtus. Eige j Vatne alleinaſta /helldur j Vatne z Blode. Og Anden er ſa ſem Vitne ber ađ Anden ſie Sañleikur/Þui ađ þrÿr eru ſem Vitnisburden giefa a Himnum/Faderen/Sonuren z heilagur Ande/Og þeſſer þrÿr eru eitt. Og þrÿr eru ſem Vitnisburden giefa a Jørduñe

Anden Vatned z Blooded/og þsser þrȳr eru eitt. Ef vier medtøkum Mannaña Vitnisburd/ þa er Guds Vitnisburdur meire. Þuiad Gudz Vitnisburdz er sa/ þad hñ hefur vitnad af sijnum Syne/ Hvor hañ truer a Guds Son/ sa hefur þeñan Vitnisburden j sier.

Gudspialled skrifar S. Joh 20 Cap

OG ad Kuollde þess sama Þuott-dags/ Þa ed Lærefueinarner voru samankomner/ad Lycktum Dyrū/ fyrer Hrædslu saker vid Gydinga /kom Jesus þar/og stod j mided/og sagde til þeirra/ Fridur sie med ydur. Og þa hañ sagde þetta/synde hñ þeim Hendurnar/ z sijna Sijdu. Eñ Lærefueinarner glødduft vid/ ad þeir sau Herran. Jesus sagde þa eñ aptur til þeirra/ Fridur sie med ydur. Lijka so sem Faderenn sende mig/so.sende eg ydz. Eñ sem hñ sagde þetta/blies hñ a þa/og sagde til þeirra

med

Medtake þier heilagan Anda/ Huoriū
helldst þier fyrergiefed Syndernar/ Þeim
eru þær fyrergiefnar/ Og huoriū helldst
þier afturhallded þær/ þa eru þeim þær
aptur halldnar. Enn Thomas einn af
þeim tolf/ sem kalladest Tuibure var ei-
ge med þeim þa ed Jesus kom. Enn
hiner adrer Lærsueinarner sǫgdu til ha
ns/ Vier hǫfum sied Herran. Eñ hañ
sagde til þeirra/ Nema eg siae Nagla-
fǫren j hans Hǫndum/ z eg læte minn
Fingur j Naglafǫren/ z eg legge mijna
Hǫnd j hans Sijdu/ þa true eg ecke.
Og epter atta Daga voru eñ aptr hŭs
Lærsueinar þar jñe/ z Thomas m̄z þm
kom Jesus ad Lycktū Dyrum/ stod j mid
ed og sagde. Fridur sie med ydur. Sijdā
sagde hñ til Thomam/ Riettu þiñ Fing
ur hingad/ z skoda mijnar hendur/ Lyftu
vpp þinne Hende/ z legg j mijna Sijdu/
z vert eige vantruadur/ helldur truadur.
Thomas suarade z sagde til hans.
Drottenn miñ og Gud miñ. Jesus sagde

til hans. Aþ þui þu sꜳst mig Thoma truder þu. Sæler eru þeir ed ecke sia/ ꝛ trúa þo. Morg oñur Teikn giorde Jesus j Augsyn siña Læresueina/ huor ad ei eru skriþud j þessare Bok. Eñ þetta er þui skriþad/ so ad þier trued/ þ Jesus sie Christur Sonur Guds/ ꝛ ad þier so truader/ heþdud Lijþ j hans Naþne.

Þann añan Suñudag epter Paska.

HEyr Almattuge Eilyþe Gud/ sem med þijns Sonar Lægingu/ heþur uppreist þennann Heim/ sem þyrer Syndena var nidur steigen ꝛ þalleñ/ Vier bidium/ Gieþ þijnum Riettrudū eilyþa Glede/ Ad lyka sem þu heþur þrelst oss þra þalle eilyþs Dauda/ ad vier mættum so nióta eilyþrar Glede/ Fyrer þann hinn sama þinn eingieten Son Jesum Christum ꝛ ct.

Pistelen skriþar S. Petur 1. Pist. 2. Cap.

MJ Lskuleger Brædur. Þuiad þar til eru þier kalladir/ med þui ad christur heþur eirnen lidid fyrer oss/ og oss

oss til Epterdæmis læted/ad þier skylldud so ept' fylgia hn̄s Fotsporū. Huor ed engua Synd giorde / z ei helldr er nein Flærd funden j hans Munne. Huor ed ecke formællte j giegn þa hønū var formællt. Eige ognande þa han̄ leid. En̄ ofurgaf þ hønum sem riett dæmer/ Sa ed sialfur hefur bored vorar Synder a sijnum Lijkama vppa Trienu/ so ad vier j fra Syndunum deydder/ lifdum Riettlætenu/ Fyrer huørs Beniar vier erum heilbrigder vordner. Þuiad þier vorud so sem villurafande Sauder/ en̄ nu eru þier vmvender til Hirdirs og Byskups yduara Salna.

Gudspialled skrifar S.

Joh 10 Cap

I Þan̄ tijma. Jesus sagde til Gydingan̄a. Eg em godur Hirder. Goodur Hirder han̄ giefur sitt lijf vt fyrer sijna saude/ En̄ Leigumaden/ og hn̄ sem ecke er Hirder/ huørs ad Sauderner eru ecke eigenleger/ nær hn̄ sier vlf

 en

en koma/þa yßergießur hañ Saudena/ og ßlyr j burt. Og Vlßuren grijpur sau dena/og sundurdreißer þeim. Eñ Leigu liden flyr/af þui ad hañ er Leigulide/og giæter ecke Saudaña. Eg em goodur Nirder/og eg þecke mijna Saude/ & eg þeckiunst aß mijnum/So sem þad Fad eren þecker mig/og eg þecke Fodurenn/ & eg legg mitt Lijß vt ßyrer mijna Saude. Eg heße og adra Saude/ sem eige eru aß þessu Saudahwse/þa byriar mi er & hier til ad leida/& þr mūu heyra mij na Rodd. Og þar mū vera eitt Sauda hws & eirn Nirder.

Þridia Suñu Dag
epter Paska.

HEyr Almattuge Eilijße Gud/ þu sem tier þitt Sañleiks Lios/ßyrer þeim sem villter ßara/so þeir mættu komast aptur a Sañleiksins Veg/ Vier bidium/ad þu viller gießa øllum sem reiknast Kristner/ad ßyrer lijta alla Hlute sem eru j móte Christelegu Naßne/ enn epter ad ßylgia þeim Hlutum sem þad Heilaga Naßn pryda j Auglite Drottens/ Fyrer & cr

Pistelen

Allra Kiærastu. Eg bid ydur lijka sem framande z vegfarendur/ ad þier halldeд ydur fra holdlegum Girndum/huoriar j gegn Sælunē strij da. Og hafed gooda vmgeingne a med al heidenā Þioda/so ad þr sem hallmæla ydur/so sem jllvirkium/siae ydar God verk/og dyrked Gud a vitiunar Deige. Þar fyrer vered vndergiefner allre mañlegre skickan/fyrer Herrans saker/sie þ Konungenum/so sem hinum ypparsta/ed ur Lands stiornarañ/so sem af honum til skickudum/til hefndar yfer Jllvirkiana/og godū til Lofs. Þuiad þ er Vilie Gudz/ad þier med godum Verkū nidrþagged oviturleik heimskra mañа. So sem frelsingiar/z ecke so sem hefdu þier frelse Jllskuñe til Yferhylmigar/heldur so sem Guds Þionustu Meñ. Veited Virding huoriū Mañe/ Elsked brodurlegā Kiærleika/Otteſt Gud/z heidred

Kongen

Kongen/ Þier Þionustumeñ/ verid herr
ønum vndergiefner med allre Ottaseme
rige allernasta godū ⁊ spakßerdugū/ hell
dur einnen Hreckvȳsum. Þui þ er næ-
den/eß nøckur ßyrer Samvizkuñar sak
er til Guds þoler hid Jlla/ ⁊ vmlijdur þ
oretta. Þui huør hroosā er þ/eß ad þier
ßyrer misgiørninga saker Sløg lijded ?
Eñ nær þier vmlijded ⁊ þoled Rāginde
ßyrer Velgiørda saker / Þad er Næd
hia Gude.

Gudspialled skrißar S.
Joh. 15 Cap

J Þañ tyma. Sagde Jesus til sin-
na Læresueina. Jñan lijtils Tij-
ma munu þier ecke sia mig/og þa
eñ jñan lijtils tijma/muñu þier eñ sia mig
aptur/þui eg ßer til Fødursins. Þa søg
du sumer aß hans Læresueinum sijn a
mille. Huad er þad ad hañ seiger til vor
Jñan lijtils Tijma þa munu þier ecke
sia mig/⁊ þa eñ jñan lijtils Tijma muñu
þier

Þier sia mig aftur/þuiad eg fer til Fod
ursins. Þa sogdu þeir/Huad er þ hann
seiger oss jñan lijtils tijma ? Vier vitum
eige huad hñ seiger. Eñ Jesus former
kte ad þeir villdu spyria hñ ad/og sagde
til þeirra. Þier spyried ad þessu ydar a
mille/þ eg sagda ydur/Jñan lijtils Tij
ma munu þier ecke sia mig/og þa aftur
jñan lijtils Tijma munu þier sia mig.
Sañlega sañlega seige eg ydr/ þier mu
nud syta og græta/ enn Heimuren mun
fagna/z þier munud hrygguer verda/ eñ
ydar Hrygd skal snuast j Fognud. Ein
Kona nær hun skal fæda/ þa hefur hun
Hrygd/þuiad heñar stũd er komen. Eñ
þa hun hefur Barned fædt/minnist hun
ecke þess Harmkuælis fyrer fagnadar
saker/þuiad Madur er j Heimen boren.
Og þier hafid nu ad soñu Hrygd. Eñ
eg skal sia ydur aftur/z yduart Hiarta
skal fagna/ z yduarn Fognud skal eing
en af ydur taka. A þeim Deige munu
þier mig z einskis spyria.

Fiorda

Fierda Suñu Dag
epter Pæska.

HErra Almattuge Eilyfe Gud/ sem lætur alla þyna riettkristna verda samþycka j hug og vilia/ Vier bidium/ lát þitt Folk þad eina vilia/ z þad eina elska sem þu bydur/ og þad eina girnast sem þu lofar/ vppa þad ad vor hiortu/ sem eru stödd j fallvalltre veru þessa heims/ mætttu þar vera stadfǫst/ þar sem er su sanna Glede og Fögnudur. z ct

Pistelen skrifar S.
Jacob I Cap.

RJærer Brædur. Øll good Giøf z øll fullkomleg Giøf kiemur ad ofan fra Fødurn um Liossins/ hia huørium ad er eingen Vmskipting/ nie[byting Lioss ins z Myrkursins. Þuiad hann hefur gie tid oss sialfkrafa/ fyrer Sannleiksins ord/ ad vier sieum Frumburdur hans skiepnu. Fyrer þui Brædur mijner elskuleger/ Sie huør Madur fliotur til ad heyra/ enn fregur til ad tala/ og til Reide tregur/ þui

ad

ad mansins reide verkar ecke Guds Riet læte. Þar þyrer aþleggid allan Oþreint leik z Rægd Illskuñar/z medtaked Ord ed med Hoguære/þ j ydur er rootsett/hu ad ed ydar Saler kann Hialplegar ad giora.

Gudspialled skriþar S.
Joh 16 Cap

Þañ Tyma. Jesus sagde til sinna Lærefueina. Nu þer eg til hans/sem mig sende/ z eingen af ydur spyr mig ad/Huort þer þu? Helldur aþ þui ad eg taladi þta til ydar/þa vppþylltist ydar Hiarta aþ Hrygd. Eñ eg seige ydur þo Sannleiken/ad þ batar ydur ad eg þare hiedã. Þui eþ ad eg þer ei j burt hiedan/þa kiemur ei Huggaren til ydar. Enn eþ eg þer j burt hiedan/mun eg senda hañ til ydar. Og þa ed hañ kiemur/straffar hñ Heimen vm Syndena/z vm Riettlæted/ z vm Doomen. Vm Syndena/ aþ þui

þeir

þr trudu ecke a mig. Enn vm Riettlætid þuiad eg þer til Fødursins/og epter þad siae þier mig ecke. Enn vm Domen/þui ad Høfdinge þessa Heims er dæmdur. Eg hefe enn nu margt ad seigia ydur/ enn þier kunnid ad sinne ecke bera þ. Enn nær ed sa sannleiks Anden kiemr/þa mun hann leida ydur allan Sannleik / þuiad hann talar ecke af sialfum sier/helldur huad hann heyrde/þ talar hann/ꝛ huad epterkom ande er/þ kunngiører hann ydur/ Hann same mun ꝛ auglysa mig/þuiad af mijnu mun hann þad taka/og kunngiøra ydur. Allt huad Faderen hefur/þad er mitt. Þar fyrer sagda eg ydur/ad af mijnu mun hann þ taka. ꝛ kunngiøra ydur.

Fimta Sunnu Dag
epter Paaska

HEyr Almattuge Eilyfe Gud/ sem ert Upp haf til alls gods/ og af huørium aller hlu ter goder koma/ veittu þynum audmiukum krist num Mønnum/ ad vier mættum fyrer þinn blessun / hugsa þa eina hlute sem riettet eru og þad same ad fylla og framkuæma med þinne hialp/ fyrer ꝛ ct

Pistelen skrifar S. Jacob 1 Cap.

BOder Brædur. Vered giøren dur Ordsins/eñ ecke alleinasta tilheyrendur/huar med þier skal þa ydur a Tælar draged/ Þui ad ef nockur er Ordsins Tilheyrare/eñ ecke Giørare/ Sa er lijkur þeim Mañe sem sijna lijkamlega Asionu skodade j Speigle. Þui epter þad hñ hafde skod ad sig/gieck hñ burt/ z jafnsnart gleymdi hañ huørnen hans yperlitur var. Enn huør j giegnum skodar hid algiørda Løgmæl Frelsesins z stadnæmist þar jñe/ z er ecke Forgleymanlegur Neyrare/helld ur Giørningsins Giørare/sa same mun hialplegur j sijnu Verke. Og ef nockr a medal ydar lætur sier þikia/ ad hañ sie gudræken/ z temur ei sijna Tungu/ helld ur forviller sitt Niarta / Þess Gudrækne er Niegome. Eñ skiær z ofleckud Gudrækne fyrer Gude Fødur/er þesse/ad vit ia Eckna z Fødurlausra j þeirra Nor

mungum/z sig sialfā ad geyma flecklau
san fra Heime þessum.

Gudspialled skrifar S.
Joh. 16 Cap

OG Jesus sagde til sinā Læresuei-
na. Sañlega sañlega /seige eg
ydur/huørs þier bidied Fødurenn/
j mīnu Nafne/þ mun hañ giefa ydur.
Hingad til hafe þier hñ einskis beded j
mīnu Nafne. Bidied/þa mūu þier mz
taka/so ad ydar Føgnudur sie fullkomle
gur. Þetta hef eg talad j Ordskuidum
til ydar. Sa Tijme kiemur ad eg tala ei
ge leingur j Ordskuidum til ydar/helldr
mun eg kūngiøra ydur openberlega af
mīnum Fødur. A þeim Deige munu
þier z bidia j mīnu Nafne: Og eige
seige eg ydur ad eg mune bidia Fødurenn
fyrer ydur/þuiad sialfur Faderenn elskar
ydur/af þui þier elskudud mig/z trudud
þ eg være af Gude vtgeingen. Eg em
af Fødurnum vtgeingen/z komen j þeñ

an Heim. Eg fyrer læt z aftur þeñan heim/z fer til Fødursins. Og hũs Lære sueinar seigia þa til hũs/ Sie/nu talar þu berlega z mæler øngua Ordskuidu. Nu vitum vier ad þu veist alla Hlute/z þu þarft eige ad nockur spyrie þig. Fyrer þ truum vier/ad þu sient af Gude vtgeingen.

A Vppstigningar Dag

COLLECTAN

HEyr Almattuge Eilyfe Gud/ Vier bidium Veittu oss ad vier sem truum/þad þiñ Eingieten Sonur sie vppstygen til Himens/og sitie til þinnar hægre Handar/z sie vor Arnadar madur og Verndare/ad vier z so mættum hia hønum bwa og vera j voru Hiarta og Hugskote/ Fyrer þañ sama þinn Son Jesum Christũ sem med þier og Heiløgum Anda lifer z ct.

Pistellen j Giørninga Bok Postul. 1. Cap.

HIñ fyrra Bokmala giørda eg ad søñu/vm allt þ/þu Theophile/sem Jesus hoof ad giøra og kieña/ allt til þess Dags er hũ vard vppnumen/eft

er þ hn̄ hafde fyrer heilagan Anda kuñ
giort Postulunum/ huoria hañ hafde vt
valid/ huorium hañ tiade sialfan sig lif
anda epter Pÿsl sÿna/ med marghattud
um Bevÿsingū/ z liet þa sia sig vm fiør
utÿge Daga / talande vid þa vm Guds
Rÿke. Og sem hn̄ hafde samansafnad
þm/ baud hn̄ þeim/ ad þeir fære eige vt
af Jerusalem/ helldr ad þr skylldu bÿda
epter Fyrerheite Fødursins/ huort þier
(sagde hañ) hafid af mier heyrt. Þuiad
sañlega skÿrde Johañes med vatne/ Eñ
þier skulud med heiløgum Anda skÿrdzr
verda/ ei langt epter þessa Daga. Þar
fyrer/ þr sem þar til samans voru/ spur
du hn̄ ad/ seigāde. Herra/ villtu nu a þss
um Tÿma vpprietta Israels Rÿke? Eñ
hn̄ sagde til þrra. Þad er eige ydart ad
vita stund eda punct Tÿmañ/ Huøria
Faderen sette j sialfs sÿns Vallde/ hellð
ur mūu þier ødlast Krapt heilags An
da/ þss er yfer ydur mun koma/ og þier
skulud mÿner vottar vera til Jerusalem
og

og j ollu Gydingalande/z Samaria/og allt til hins ysta Jardar Enda. Og er hn̄ hafde þetta sagt/vard hañ þeim asia endum vpnumen/ z skyed tok hn̄ j burtu þra þrra Augum. Og þa þeir horfdu epter hønum vppstig̃anda til Himins/ Sia/ad tueir Meñ stodu hia þm j huñt um Klædū/huørier ed sogdu. Þier meñ af Galilea/ Til hvers stande þier/ og horfid vpp j Himenen? Þesse Jesus sm̄ vppnumen er þra ydur til Himins/hann mun so koma/lijka sem nu sau þier hañ til Himens Faranda.

Gudspialled skrifar S.
Marc. 16. Cap.

Þañ Tijma. Eñ seinast er þr ellefu sætu til Bords/opinbera de hn̄ sig/z avijtade þrra Van tru/z hiartans Hardwd/þ þeir høfdu eige truad þeim sem hann høfdu sied vprisen. Og hn̄ sagde til þrra/ Fa rid vt vm allā Heimen/z predíked Evā gelium allre skiepnu. Huor hañ truer z

verdur ſkírdur/ſkal holpen vera. Enn huer eige truer/ſa ſk fordæmdur verda. Eñ Teiknen ſem Þm munu fylgia ſem trua eru þeſſe. J mýnu Nafne ſkulu þe ir Dioſla vtreka/nyar Tūgꝛ tala/Nog gorma vpp taka. Og ef þeir drecka no ckud banvænlegt þa ſkal þ Þm ecke grā da/ Yfer ſiuka munu þeir Hendur legg ia/ ꝛ þa mun þeim batna. Og epter þad ed DROTTEN JEſus hafde talad vid þa/vard hann vpnumen til Hi mins/ ꝛ ſitur til Guds Hægre Handar. Eñ þr geingu vt ꝛ predikudu allſtadar/ Drottne ſamverkanda/ꝛ Ordid ſtyrkian da med epterfylgiande Teiknum.

Siøtta SunnuDag
epter Paſka.

COLLECTAN

HErra Herra Gud/Laat oſſ jafnan þitt heila ga Nafn. ottaſt og elſka/þuiad alldreige yf er giefur þu þa ſem hafa fullkomlegan Kiær leika til þyn. ꝛ ct.

Piſtelen ſkrifar S. Petur.
1. Piſt. 4. Cap.

KIærer Brædr. Fyrer þui vered
sparneytner/ z ærvakrer j bæna
Akallenu/ eñ vmfram alla hlu
te/ þa hafid noglegan Kiærleik
jñbyrdis. Þuiad Kiærleikuren hylur fiø
lda Syndaña. Vered giestrisner jñbyrd
is án Møglunar. Huør z eirn epter þr
re Nád sīn hñ hefur ødlast/ þa sie ødrū
þionande so sem goder Vmbods Meñ
margfalldrar Guds Nadar. Ef nock
ur talar/ hñ tale þ so sīn Guds ord. Og
ef nockur þionar/ hañ þione epter hm
Krapte sem Gud giefur/ so ad j øllum
Hlutum verde Gud dyrkadur/ fyrer Je
sum Christum/ huøriū sie Dyrd z valld
vm Allder og ad eilijfu/ Am̄.

Gudspialled skrifar S. Johann. 15 z 16. Cap.

I Þañ Tijma. Jesus sagde til sin
na Læresueina. Eñ þa ed sa hug
garen kiemur/ huørn ad eg mū sen
da ydur/ af mijnum Fødur/ sem ad er sañ
leikßns Ande/ huør af Fødurnum fram

geingur/ hñ mun bera Vitne aþ mier/ z
þier munud mier Vitne bera / þuiad þi
er hafed j fra Upphafe hia mier vered.
Enn Þta tala eg þui til ydar/so ad þier
hneyxlist ecke. þuiad þeir munu forbo
da ydur. Og sa Tijme kiemur/ ad huer
hñ lijflætur ydur/sa meinar sig ad giøra
Gude þægt Verk. z þetta giøra Þr yd
ur/aþ þui/Þr þeckia huørke Fødurenn/
nie mig. Eñ þetta tala eg þui til ydar/
ad nær ed su stund kiemur/ad þier minn
ist þess/ ad eg sagda ydur Þ. Eñ þetta
sagda eg ydur eige j vphaþe/ þui eg var
hia ydur.

A Huijta Sunnu.

COLLECTAN

HEyr Þu. Almættuge Eilyþe Gud/sem a þe
ssum Deige vpplyster Hiertu Þinna heilegu
Postula/og añara Riettruadra/ med Kieñingu
og vppfyllingu Þins helga Anda/Vier bidium/
Gieþ þu oss ad skilia j þeim sama Anda/ þa
Hlute sem riettelęger eru/og alltyd ad glediast/
aþ hans Hüggan/ Fyrer Þiñ z ct.

Pistellen j Giørninga Bok Post-
ulaña 2. Cap.

A Þeim Døgum / Og þa er Huitasunnu dagar fullkomnuduſt / Voru þeir aller med einum Huga j þm̃ sama stad. Og þar vard skyndelega Þytur / af Himne / lijka sem mijkels tilkomande Vindar og vpp fyllte allt Hwsed þar þeir satu jnne. Og a þeim sauſt sundurgreinanlegar Tungur / alijka so sem Eldsloge / z sette sig yfer sierhuorn þeirra. Og þr vrdu aller fuller af Heilogum Anda / z toku til ad tala ymislegum Tungum / epter þui sem Heilagur Ande gaf þeim vt ad tala. Enn þar voru Gydingar byggiande til Jerusalem Gudhrædder Mēn af allra handa Folke / sem er vnder Himnenum. Og er þetta Hliod skiede / kom Mannfiølden til samans / z vard Otta sleigen / þuiad huør og eirn heyrde þa tala sitt Tungumaal. Ēn þeir aller toku ad skielfast / z vndrast / seigiāde. Sia / eru þesser ei aller sem þar tala af Galilea? Og huørnen heyrum vier nu þa talan

de vort Tungumal/ þar vier erum jnne fædder? Parthi/ Medi/og Elamite/og þeir ſem bwa j Meſopothamia/Judea/ Capadocia/Ponto/og Aſia/Phrygia/⁊ Pamphilia/a Egiptalande/ og j Lands alꝼum Lybie/huør ad er nærre Cyrenia/ og vtlender aꝼ Rom/Gydingar/og þeir ſem Gydingar haꝼa ny giørſt / Cretar ⁊ aꝼ Arabia/ ⁊ vier heyrum þa talande vorum Tungum Guds ſtormerke.

Gudſpialled ſkriꝼar S. Johann. 14. Cap.

OG Jeſus ſagde til ſiña Lærεſueina. Huør hn̄ elſkʳ mig ſa mun vardveita mijn ord/ Og fader miñ mū elſka hn̄ og til hans munu vid koma/og hia høn um viſtarveru giøra. En huør hn̄ elſk ar mig eige/ſa vardueiter ecke mijn Ord. Og þad Ordid ſem þier heyrdud/er ecke mitt/helldr Fødurſins þſſ ſm̄ mig ſende/ Þetta talade eg ꝼyrer ydur/a medan eg

var

var hia ydr. Eñ Huggaren sem er hiñ
heilage Ande/þañ er miñ Fader mũ sen
da ydur/j mĩnu Naßne/hñ sialßur mũ
kienna ydur alla Hlute og aminña ydur
a allt þ/sem eg sagda ydur. Miñ Frid
læt eg hia ydur/Miñ Frid gieß eg ydr/
eige so sem Heimuren gießur/þa gieß eg
ydr. Ydart Hiarta hrygguest ei nie skielf
ist. Þier heyrdud þ eg sagda ydur/ Eg
ßer burt og kiem aptur til ydar. Eß ad
þier elskudud mig/þa gleddust þier vid
þ/ad eg sagda ydur/ad eg ßer til Fodur
sins/þuiad Faderen er mier meire. Og
nu sagda eg ydur þ adur ßyrre eñ þad
skiee

skier/so ad þier trydud þui/þa er ꝥ være stied. Hiedan j fra nū eg ecke tala mar gt vid ydur. Þuiad þessa Heims Hofd inge kiemur z med mig hefur hn̄ ecker. Helldur so ad Heimuren þecke þad eg el ska Fóduren/z ꝥ eg giøre so sem Fader en̄ hefur mier boded.

Añan Dag Huitasunnu

COLLECTAN

Heyr Herra Gud/sem gafst þynum Postulū Heilagan Anda/. Gief þin̄e Heilagre Kristne Krapt þins Heilaga Anda/sem hun vmbid ur/og ad þu vilier giefa þeim Frid j Hiartad/ huøria þu Kristna giørt hefur med þynum Hei laga Anda/ Fyrer vorn z c.

Pistillen j Giørninga Bok Postulanna 10. Cap.

A Þeim Døgum/vpp lauk Petur sīn num Munne/og sagde til Corneliū og til þeirra sem voru hia hønum. Drottin baud oss ad Predika fyrer Folk enu/og Vitne vm bera/þad hañ være sa sem stickadur er af Gude/ Domare lif

endra

endra z Daudra. Af þessum bera aller Spamenn Vitne/ ad fyrer hans Nafn skulu aller þeir sem a hañ trua medtaka Syndaña Fyrergiefning. Þa ed Petur talade þessum Ordum/ fiell H. Ande yfer þa alla sem Orded heyrdu/og þeir Trwader sem af Vmskurninguñe voru z mz Petre høfdu komed/vndrudust þad ad Heilags Anda giøf være vthellt yfer Heidna meñ/þui þeir heyrdu þa Tũgur tala/og vegsama Gud. Þa suarade Petur. Huør ma fyrerbioda þeim Vatned/ad þeir skijrest ecke sem medteked hafa H. Anda lijka sem vier? Og hann baud ad skijra þa/j Nafne Drottins.

Gudspialled skrifar S.
Joh. 3. Cap

Þann Tijma/Jesus sagde til Nicodemum/ So elskade Gud Heimen/ad hann gaf vt siñ eingieten Son/til þess/ad aller þeir sem a hann trua / Fyrerfarest eige/ Helldur ad þeir hafe Eilijft Lijf.

Þuiad

Þui eige sende Gud Son sinn j Heimenn/ ad hann fyrerdæmde Heimenn / helldur ad Heimuren frelsist fyrer hann. Huør hann trúer fyrerdæmest eige. Enn huør hann trwer eige/ hann er nu þegar fyrer dæmdur/ Þui hann trúer eige a Nafn Eingietins Guds Sonar. Enn þesse er Dómuren/ ad Liosed kom j Heimenn/ z Menner elskudu meir Myrkred enn Liosed/ Þuiad þeirra Verk voru vond. Huør sem jlla giører/ hann hatar Liosed/ hann kiemur og eige til Liossins/ ad eige straffist hans Verk. Enn huør sem Sannleikann giører hann kiemur til Liossins/ so hans Giørder verde kunnar/ Þuiad þær eru j Gude giørdar.

Þridia Dag Huijtasunnu

HEyr Herra Gud/ vier bidium/ lát þu Kraft hins helga Anda jafnan vera oss nálæg en/ sem ad vor Hiørtu hreinsar/ z af øllum mot stadlegum Hlutum jafnan varduceiter/ Fyrer Jesum Christum/ z c.

Pistellen j Giørninga Bok.
postul. 8. Cap.

Enn

Enn a þeim Døgum. Þa ed Post ulaner heyrdu/ þr sem j Jerusal em voru/ ad Samaria hefde med tekid Guds Ord/ sendu þeir til þrra Pe trum og Johañem/ Og þa þr ofann ko mu/ badu þr fyrer þeim/ so ad þr mætte medtaka heilagan Anda. Þui hañ var ei eñ komen yfer nockurn þrra/ nema þ ad þeir voru ad eins skijrder j Nafne Drottens Jesu Christi. Þa løgdu þeir Hendur yfer þa/ Og þeir medtoku hei- lagan Anda.

Gudspialled skrifar S. Joh. 10. Cap

J Þañ Tijma/ Jesus sagde til Pha riseanna/ Sañlega sannlega seige eg ydur/ Huør hñ geingur ecke jñ vm dyrnar j Saudahwsed/ helldur stijgr hñ jñ med ødrum hætte/ sa er Þiofur ꝫ Spillvirke. Enn sa sem geingur jñ vm Dyrnar/ hann er Hirder Saudanna/ fy rer hønum lykur Dyravørduren vpp/ ꝫ

Sauderner heyra hans Rødd. Og hañ
kallar sijna Saude med Nafne/og leider
þa wt. Og þa hann hefur sijna Saude
vtlated/gengur hann þrame þyrer þeim
og Sauderner þylgia hønum epter/þui
ad þeir þeckia hans Rødd. Enn ødrū
añarlegum þylgia þeir ecke epter/helld
ur flya þeir þra hønum/þuiad þr kieña
eige añarlega Rødd. Þessa Malsgrein
talade Jesus til þra/enn þeir vissu eige
huad hañ sagde þeim. Þa sagde Jesus
enn aptur til þeirra. Sannlega sañlega
segie eg ydur/ ad eg em Dyr Saudaña.
Og aller huørier hellst e þyrer mier ko
mu/þr voru Þioþar og Spilluirkiar/ z
Sauderner hlyddu þm eige. Eg em Dyr
nar/eþ nockur geingur jnn vm mig/ sa
mun þrelsast/hñ mun og ganga vt z jñ
hañ skal og finna sitt Foodur. Eñ Þiof
uren kiemur eige til añars eñ hañ stele/
drepe z þordiarþe. Eñ eg em komen til
þess ad þeir skylldu hafa Lijf og fulla
Nægd.

Neilagrar

Heilagrar Þreñingar Dag

ALmattuge Eilijfe Gud/ sem hefur kient oss Þionustu mønum þynum j sañre Jatningu Truarennar/ad medkieña eilyfa Dyrd Þrenningarennar/ og j Magt þyns Velldis ad tilbidia Einingene/Vier bidium/ad vier mættum j þere sønnu stødugre Tru / fra øllu þui oss er a mote vardveitast/Fyrer/et c.

Pistelen skrifar S. Pall til Rom. 11. Cap.

RJærer Brædr. O huilijk Dypt Audæfaña/Spekeñar og Gudz Visku ? Huørsu oransakanleger eru hijs Veiger. Þui huør hefur þeckt sinne Drottins ? Edur huør hefur hijs Radgiafe verid ? Eda huør hefur hm̃ nockud fyrre giefed/ so ad hm̃ mætte þ verda endurgollded ? Þuiad af honum/ z fyrer hañ/ z j honū eru aller Hluter / Honum sie Heidur og Dyrd/vm Allder Allda Amen.

Gudspialled skrifar S. Johann. 3. Cap

J

J þann

V Þañ Tyma. Var þar eiñ
Madur af Phariseorunum
Nicodemus ad Nafne/eirn
hofdinge Gydinga/hñ kom
til Jesu a Nattarþele/z sagde til hñs.
Rabbi/vier vitum ad þu ert eiñ Lærefad
er/komen af Gude/ Þui eingen giefur
giort þau Teikn sem þu giorer/vtan ad
Gud sie med honũ. Jesus suarade/z sag
de til hñs/Sañlega sañlega seige eg þi
er/þ eingen nema hñ/sa ad nyu verdr en
durfæddr/fær ad sia Guds Ryke. Nico
demus sagde til hñs. Huornen ma Ma
dur endurfædast þa hñ er gamall? Nu
ort giefur hñ horfed aptur j siñar Mod
ur Kuid/z fædst so ad nyu? Jesus sua
rade. Sañlega sañlega seige eg þier/ne
ma þ ad einhuor verde endurfæddur vt
af Vatne og Anda/þa kañ hñ ecke jñ
ad ganga j Guds Ryke. Huad af Hold
de er fædt/þ er Holld/Eñ huad af An
danum er fædt/þ er Ande. Vndrast þu
ecke/þo ad eg segda þier/ad ydur byriade
ad

ad nyu endurfædast/Vindurē blæs huar ed hñ vill/og þu heyrer hñs Þyt/eñ eige veistu huadan hñ kiemur/edur huort hñ fer. So og eru aller þeir sem af Anda anum eru endurfæddir. Nicodemus suarade/z sagde til hans. Huornen ma þta ſkie? Jesus suarade hønum/ z sagdi. Ertu eiñ Meistare j Israel/z veist eige þetta? Sañlega sañlega seige eg þier/ ad vier seigium þ vier vitū/z vitnū huad vier sied høfum/z vorn Vitnisburd med take þier ecke. Fyrst þier trued ecke þa eg seige ydur af jardlegū Hlutū/Huørnen munu þier meiga trua/ef ad eg seg da ydur af himneskum Hlutū? Og eing en mun vppstijga til Himna/vtan sa sm ofan stie af Himne/Mansins Sonur sa sem er a Himnum. Og so sem Moyses vppfeste Høggormen a Eydemørkiñe/ Lijka so byriar Mansins Syne vpp ad festast/so ad aller þr sem a hñ trua/for tapist eige/ Helldur ad þeir hafe eilijft Lijf.

Fyrsta Sunnu Dag
epter Trinitatis.

HEyr Herra Gud/ Sem ad ert allra þeirra styrkur sem j þier vona/ virstu milldelega kalægur ad vera vorum Bænum/og aß þui ad vor daudlegur veykleike ma sier ecke an þyn veitu oss Fullting Nrader þinnar/ og ad vier mættum epterßylgia þynum Bodordum/og bæde med Vilia og Verke þier þoknast. Fyrer Je sum Christum. z cc

Pistelen skrifar S. Johñ.
1 Pist. 4 Cap.

MJner kiærer Brædur / Elskum huør añan jñbyrdis/þuiad Kiærleikuren er aß Gude/z huør sa e̅ elskar/sa er aß Gude boren/z sa þecker Gud/þui Gud er Kiærleikuren. J þui auglystist kiærleike Gudz vid oss/ad Gud hñ sende siñ Son eingieten j Heimen/ad vier skylldum/ßyrer hñ lifa. Þar jnne er Kiærleikuren/eñ eige ꝥ vier elskudum Gud/helldur aß þui hñ elskade oss ßyrre og sende siñ Son til Forlijkunar ßyrer vorar Synder. Þier elskuleg'/fyrst þad

ad

ad Gud hefur oſſ ſo elſkad/þa ſkulum vi
er eirnen elſka oſſ jñbyrdis. Eingen hef
ur Gud nockru ſiñe ſied. Eñ ef vier el
ſkum oſſ jñbyrdis/þa er Gud j oſſ/og ha
ns Kiærleike er fullkomlegur j oſſ. Af
þui vitum vier ꝥ/ad vier munum blijfa
j honum/z hñ j oſſ//þuiad hñ hefur gie
fed oſſ af ſijnum heilogum Anda. Og
vier ſæum og vitne vm berum/ad Fader
en hefur ſent Sonen Heimenum til En
durlauſnar. Huor ſem nu vidurkieñer ꝥ
Jeſus ſie Guds Sonur/j ꝥm blijfr Gud
z hñ j Gude. Og vier hofum þeckt/og
truad ꝥm Kiærleika/ſem Gud hefur til
vor. Gud er Kiærleikuren/z huor hann
blijfur j Kiærleikanum/ſa blijfur j Gu
de/og Gud j honum. J þui er Kiærlei
kuren Guds fullgiordur hia oſſ/ ad vier
hofum þad Trauſt a Deige Domſins.
Ad lijka ſo ſem hñ er/ ſo erum vier og j
þeſſum Heime. Otte er ecke j Kiærleika
nū/helldur burtdrijfur fullkomlegr Kiær
leike Ottan/þuiad Ottenn hefur Kuol.

J iiij Enn

Eñ huør hñ hefur Otta/ſa er ecke al-
giørdur ; Kiærleikanum. Lꝛtum oſſ hñ
elſka/ puiad hañ hefur elſkad oſſ fyrre.
Ef nockur ſeigiſt elſka Gud/ og hatar
ſiñ Brodur/ſa er liugare. Þui huør hñ
elſkar ecke ſiñ Brodꝛ huorn hñ ſier/ Huø
rnen giefur hñ þa Gud elſkad/ þañ er hñ
ſier eige ? Og þetta Bodord høfū vier
af Gude/ Ad huør hann elſkar Gud/ ſa
ſkal og elſka ſinn Brodur.

Gudſpiallid ſkrifar S.
Luc. 16. Cap.

I Þañ Tijma. Jeſus ſagde til
Phariſeañs. Þar var eiñ Rijkur
Mañ/ſem klæddiſt ; Pelle z Pur
pura/z æt daglega ſkꝛñāde krꝛſer. Og
þar var eiñ Þurfa Madur/ Laſſarus
ad nafne/huør ed vte la fyrer hñs Dyr
um/fullur Kauna/hañ girntiſt ad ſedia
ſig af Molum þeim ſem fiellu af Bord
um hins Rijka /og eingen gaf hønum
nockud/Helldur komu Hundar/z ſleiktu
hans Sꝛr. Eñ ſo ſkiede/þ hiñ volade
andꝛdiſt

andadist/ og vard boren af Einglum j
fadm Abrahās/ Eñ hiñ Ryke andadist
lyka/ z var greptradr/ Eñ þ hñ var j hel
uyte/ z Kuølunum/ hoof hñ vpp syn au-
gu/ leit Abraham a leingdar z Lassaru
j Fadme hñs. Þui kallade hñ z sagde.
O/ Fader Abraham/ myskuna þu mier/
z send Lassarum hingad/ ad hñ drepe hi
nu fremsta syns Fingurs j Vatn/ z kiæ
le Tungu myna/ þui eg kuelst j þessum
Loga. Og Abraham sagde til hans.
Sonur/ hugleid þu/ ad þu medtokst hid
goda j Lyfe þynu/ og Lassarus lyka eitt
en hid vonda/ þui hlytur hañ nu ad hug
gast eñ þu ad kueliast. Og yfer allt þe
tta/ er a millum vor og ydar myked diup
stadfest/ so ad þeir sem hiedan vilia fa-
ra til ydar/ gieta þ ei/ z eige þr helldur þ
an fra ydur/ vpp til vor komist. Og hñ
sagde þa. Eg bid þig Fader/ ad þu sen
der hañ j myns Fødurs Hws/ þuiad eg
hefe fimm Brædur/ þ hñ skyre þeim fra/
so ad eige kome þr j þeñan Kualastad.

Og Abrahām sagde til hñs/ Þeir hafa Moysen og Spamenenna/heyre þr þm. En hñ sagde. Nei Fader Abrahā/heldur ef neckur framliden fære til þrra þa mundu þr Jdran giøra. Eñ hñ sua rade hm/ Ef ad þr heyra ecke Moyse z Spamøñunum/ þa muñu þr ecke helldur trua þo ad neckur Framliden vpprise.

Annan Suñu Dag
epter Trinitatis.

COLLECTAN

HErr Herra Gud/ Lat oss jafnan þitt Heilaga Nafn ottest og elska/þuiad alldrei eige fyrer giefur þu þa sem hafa fullkomlegan Kierleika til þijn/Fyrer Jesum z ct.

Pistelen skrifar S.
Johann, 3. Cap.

ELskuleger Brædur. Vndrist ecke þo ad Heimuren hate ydur. Vier vitum þ ad vier erum wr Dauda num komner til Lijfsins/þuiad vier elskū Brædurnar. Huer hñ elsk̄et sin Brodur/sa blyfur j Daudanum. Huør sinn Brodur

Brodur hatar/sa er Mañdrapare. Og þier vitid þad/ad Mañdrapare hepr ei eilijpt Lijp j sier blijpanda. Ap þui þeck ium vier hñs Kiærleika/ad hañ hepr sett sitt Lijp wt pyrer oss/z vier skulum eirn en setia Lijfid vt fyrer Brædurnar. Eñ nær ad einhuør hñ hepur þessarar Ver-alldar Audæpe/ og sier siñ Broder naud lijda/z lykur aptur sitt Hiarta fyrer høn um/ Huørnen ma Guds Kiærleike vera med hønum? Mijn Sona kora/elskum eige med Orde z Tungu/helldr med ver ke og Sannleika.

Gudspialled skripar S.
Luc. 14 Cap.

Þann tijma. Jesus sagde til sin na Læresueina þyssa Epterlijking. Nøckur Madur var sa sm giørde mykla Kuølldmaltijd/z kallade marga til sijn/Og sende vt siñ Þion vm kuølld mals Tijman/ ad hañ segde þeim sem bodner vøru/ Komed/þt nu eru aller hlut

er til mier. Og þeir toku aller til j senn
ad afsaka sig. Hinn fyrste sagde til hũz-
Tw gard keypta eg/ og hlyt eg ad fara
vt & skoda hn̄/ Eg bid þig afsaka mig.
Og hinn annar sagde/ Fimm Akneyte keyp-
ta eg/ & fer eg nu vt ad reyna þau/ Eg
bid þig afsaka mig. Hinn þridie sagde/
Konu hef eg mier festa / og fyrer þui
ma eg ecke koma. Og Þionustu Madur
en kom aptur/ kunngiorde þetta synū her
ra. Þa vard Hwsbonden reidur/ og sag
de til syns Þionustu Mans. Far þu
snarlega vt a stræte/ & gøtur Borgarenn
ar/ og leid volada/ Vanada/ Blinda/ og
Hallta hier jnn. Og Þionen sagde/ Her
ra/ þ er giort huad þu skipader/ & þo er
enn meira Rwm. Og Herrann sagde til
Þienisins. Far þu vt a Þiodbrauter og
Tungarda/ og naudga þeim hier jnn ad
ganga/ so ad mitt Hws verde fullt. Enn
eg segi ydur þ/ ad eingen þerra Manna
sem kallader voru/ munu smacka mijna
Kuelldmaaltijd.

Þridia

HEyr Herra Gud/ Vier bidium/ad þu good girndarsamlega heyrer vorar Bæner/og þe im sem þig audmiukliga bidia/giefer þu Hialp og veiter Fullting þinnar Hlyfdar/ Fyrer Jesum Christum/ꝛc.

Þistelen skrifar S. Pet.

1. Þist. 5. Cap.

MYner allra kiærustu. Fyrer þui lijtelæckid ydur vnder vollduga Guds Hønd/so ad hann vpphefie ydr a Vitiunar Tijma. Allre ydar Ahyggiu varpe þier vppa hann/þui hñ ber vmhyggiu fyrer ydur. Verid sparneytner og vakid/þuiad ydar motstädare Diøfullen/geingr vm kring sem grenianda Leon/epter leitande þeim sem hñ ma vppsuelgia/huørium þier ør ugglega motstanded j Trunne/ꝛ vitid þ ad ydar Brædur þr. sm̃ j Heimenum eru lijda slijkt hid sama. Eñ sa Gud allrar Nadar/sem ad oss hefur kallad til eilijf rar Dyrdar j Christo Jesu/hñ same mũ

ydur (hier sem vm litla stund lijdid) full komna/ tilreida/ styrkia & stadfesta. Þm̄ hinum sama sie Dyrd og Valld/ vm All der og ad eilijfu/ Amen.

Gudspialled skrifar S. Luc. 15. Cap.

T Þañ tijma/ Eñ aller tollheimtarar og bersynduger Meñ/ nalægdu sig til hn̄s/ so ad þr heyrdu honum/ & hiner skriftlærdu & Pharisei mogludu vm þad og sogdu. Þesse medtekur bersynduga Meñ/ & etur med þeim. Eñ hañ sagde til þrra þssa Epterliking/ so seigāde: Huør sa madr af ydur sem hn̄ hefur hundrad Sauda/ & ef hann glatar einum af þeim/ yfer giefur hn̄ ecke þa niu & niutijer a Eyde merkiu/ og fer epter þeim sem glatadist þangad til hn̄ finnur hañ? Og þa hn̄ hefur fundid hn̄/ leggur hañ þann sama (med Fognude) sier a herdar/ kiemr heim & kallar saman Vine & Nabua/ & seiger til

til þeirra. Samglediest med mier/ þui eg heþe minn Sauð aptur fundid/ þañ s glatadur var. Eg seige ydr/ ad lyka so mun Fognudur vera a Himnū/ yþer einū syndugum sem Idran gioret/ meir eñ yþ er þm niu z niutyger rietlætum sem ecke þurþa Yþerbootar vid. Eda huør er su Kona sem heþur tiu Peninga/ eþ hūn tyne er einum/ er eige so/ ad hun kueiker Lios z soopar Hwsed/ og leitar vandlega þan gad til hun finnur hñ/ z þa hun heþur hann fundeð/ samankallar hun Vinkon ur sijnar og grannkonur/ seigande. Sam glediest med mier/ þui eg heþe minn Pen ing aptur fundid/ huøriu n eg tynda. Sy ka so z seige eg ydur/ þ Fognudur mun vera fyrer Einglum Guds yþer einum syndugum/ þeim ed yþerboot gioret.

Fiorda Sunnu Dag epter Trinitatis:

HErre Herra Gud/ Vier bidium/ Gieþ oss ad þessa Heims tyme lyde fridsamlega/ vnder þinne fødurlegre Stiornan/ so ad þyn heiløg Christ

Kristne meige þui þrÿdsamlegar med allre Gud rækne/þig dyrca z þier þiona/Fyrer z cc.

Pistilenn skrifar S. Pall til Rom. viij. Cap.

Kiærer Brædur. Eg helld þad þar fyrer/ad motlæting þessa ra Tijma er ecke verd hia þre re Dyrd sem vid oss mun open ber verda. Þuiad ahyggiusamlegt epter bid skiepnuñar/ bijdur epter Vpbirtingu Guds Barna. Med þui þo ad Skiepn an er hiegomanum vnder giefen/æn heñ ar vilia/helldur fyrer hans saker sm ha na heffur vnder lagt/ vppa Vonena. Þuiad sialf skiepnan mun frelsud verda af Þrælkan ffallvalltrar Veru/til dyrd arlegs Frelsis Guds Barna. Þui vier vitum þad/allar skiepnur andvarpa og bera Sott med oss allt til þessa tijma. Eige alleinasta þær/ Helldur vier sialf er sem hoffū Andarins frumtøk/oss þor leinger med sialffum oss/epter þeirre Arf leifd Guds Barna z epter Endurlausn vors lijkama j christo Jesu Drottne voru

Gud

Gudspialled skrifar S.
Luc. 6. Cap.

OG Jesus sagde til sijna Læresuei na. Vered Myskunsamer/lijka ſ ydar Fader er Myskunsamr. Dæ guan skulu þier dæma/so ad þier dæmest eige/fordæmed ecke/so ad þier fordæmest eige. Fyrergiefed/z þa mun ydur fyrer giefed verda. Giefed/z þa skal ydur gie fast. Samþryckta goda og vel skie.kna yferfliotanlega mæling/munu þr giefa j ydar skaut. Þuiad med þre hiñe somu mælingu/huorre þier mæled vt/mun ydr jnn aptur mællt verda. Og hann sagde þeim eina Eptirlijking. Huort kañ noc kur Blindr Blindan ad leida? Eda er ecke so/ad þeir falla bader j Grofena? Læresueirnen er eige yfer Meistaranum eñ nær Læresueirnen er so. s. hañs Meist are/þa er hann algiørdur/Huad sier þu Flijsena j þijns Brodurs Auga/ enn ad þeim Bialkanum sem j þijnu Auga er/ giæter þu eige? Eda huørnen mattu

segia

seigia Brodr þinum/leyf þu ad eg j bu rt drage Baglen vr þinu Auga/þar ed þu sier ecke sialfur Bialkan j þinu Auga? Þu hræsnare/drag fyrst wt Bialkan vr þinu Auga/og sia þu þa so til/ad þu faer vtdreiged Baglen vr þins Brodurs Auga.

A Jons Messu Baptiste.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/sem giørt heft þennan Dag Hardlegan af S. Johannis Fædingu/ Gief þinu Folke Næd til þeirrar andlegu Gledc/ z styr allra Truadra Manna Hiørtum/til þess et lyfa Saluhialpar vegar/Fyrer z ct.

Pistilen skrifar Esaias 29. Cap:

HEtta seiger Drotten. Heyre þier mier Eytar/ og þier Folk sem j fiarska erud/hygged ad þui/Drotten kallade mig j fra Modurlyfe/hann endurmintist myns Nafns/þa eg var enn nu j Modur Kuide. Og hann giørde minn Munn so sem huast Suerd. Nann

huldi

hulde mig vnder ſkugga ſinnar Handar.
Og hann giørde mig ſo ſem̃ vtualid ſkey
te / og falde mig j ſijnu Pijlna Kofre.
Og hañ ſagde til mijn. Þu ert miñ Þie
nare Iſrael/ fyrer huørn ad eg vil dyrk
aſt. Enn eg huxade/ Eg erfidade for
giefins/ z fyrerkiøma ſo mijnum ſtyrklei
ka fyrer ecke/ og til onytis. Enn þo ad
mitt Mæle fne ſie Drottins/ og mitt em
bætte mijns Guds. Og enn ſeiger Dr-
otten þetta/ ſem mig hefur fyrerbued til
ſijns Þienara fra Modurlijfe/ ad eg ſky
lde vmevnda Jacob til hñs/ ſo Iſrael ver
de ecke j burt teken. Þar fyrer/ er eg dyr
legur j Augſyn Drottins/ og minn Gud
er minn Styrkur. Og hann ſeiger/ þad
er oflijted/ ad þu ſiert miñ Þienare til ad
vpprietta Jacobz Kyn/ z aftur ad ſækia
þ hid tapada af Iſrael. Helldur hef eg
giørt þig til Lioſs Heidinna Þioda/ ſo
ad þu ſiertt eitt Hialpræde/ til Veralld
arennar Endemarka.

OG þa er sa Tijme var komen/ ad Elizabeth skyllde fæda/ z hu̅ fæd de Son. Og er Nagrannar hen nar og Frændur heyrdu þad/ad Drotten hafde margfalldad Myskun sijna vid hana/samglodduzt þeir henne. Og þad skiede/ad þeir komu a hinum attunda Deige/ad vmskiera Sueinen/og nefndu hann sijns Fodurs Nafne Sacharias/ En̅ Moder hu̅s suarade z sagde/ Ong uaneigen / helldur skal hann Johannes heita. Og þeir sogdu til hennar/þar er þo eingen j þinne Ætt sem heiter þessu Nafne. Og þeir bentu Fodur hanns/ huad hann villde ad hann hiete. Enn hu̅ beiddest Knefaspiallds/skrifade z sagde Johan̅es er hu̅s heite. Og þeir vndrud ust aller. Enn jafnsnart laukst hans Munnur vpp/ og Tunga hans talade/ lofande Gud/Og otte kom yfer alla þe ira Nagranna/z vm allar Fiallbygder

j Judea vijdfrægdust oll þesse Ord. Og aller þeir þad heyrdu/settu þad sier j Hiarta og sogdu. Huør grunar þig þesse Sueirn verde? Þuiad Hønd Drottens var med honum. Og Sacharias Fader hans fylltest af heilogum Anda/ spaade og sagde. Blessadur sie Drottenn Gud Jsraels/Þuiad hñ vitiade/ og giørde Frelsan sijnu Folke. Og hñ vppreiste oss eitt Hialpar horn/ j Hwse Dauids Þions sijns. So sē hñ hefur talad þ̇ Muñ sinna heilagra Spamaña/þrra sem nu eru af Heimenum. Hann frelsade oss j fra Ouinum vorū/ z af Hende allra þra ſ oss hotudu. Hañ giørde z Myskunsemd vid Fedur vora/og mintist a siñ Sattmala. Og a þ Sære er hñ soor Fodur vorum Abraham/ad hñ giæfe oss þ. Ad vier leysster af Hende Ouina vorra/ þionudū honum an Otta. J Heilagleik z Riett læte fyrer honum sialfum/alla vora lijf daga. Og þu sueirn munt kallast Spa madur hins hæsta/þuiad þu munt fyrer

tenna Auglite Drottins/ad tilbwa hn̄s Vegu. Og ad giefa hans Folke Skil ning Saluhialparennar til Fyrergiefn ingar Synda þrra. Fyrer Myskunar Jdur Guds vors/j huerium hañ vitiade vor/vppruñen af Hædum. Ad lysa þm sem j Myrkru n/og Daudans skugga sit ia/ til ad greida Fætur vorar framm a Veg Fridarins.

A Mariu Messu Vitiu nar Dag.

COLLECTAN

AL Allmattuge Eilyfe Gud/ sem garst Johañe Baptista/ enn nu j Modurlyfe verandi/ Krapt þyns Helga Anda/so ad þa Jöfru Maria kom til Elizabeth/vard bæde Moduren og Barned full med Heilagan Anda/ Og Johañ es þekte þinn Son Christum/sem þa enn var luktur j Modurkuide/ Veittu oss Myskunsamur ad vier mættum med sæla Johañe þinn Eingeten Son riettelega þeckia og vegsama/ Fyrer Jesum Christum. z c.

Pistilen skrifar Esaias

11. Cap.

þetta

KEtta seiger Drottenn Gud. Þar mun vpreña eirn Kuistur af rootEesse/ z ein Grein af hñs stofne mun Avoxt bæra/ yfer honum mun huil last Ande Drottens. Ande Visdoms Skilningsins/ Ande Rads z styrkleika/ Ande Vidurkieñingar z Otta Drottins/ Og hans Reykelsins Offur mun verda j Otta Drottins. Hann mun ecke dæma epter þui sem hñs Augu sia/ ei helldur hegna epter þui sem hñs Eyru heyra. Helldur mun hñ dæma þa hinu fatæku med Riettlæte/ z med Dome hirta þa aumu j Landenu. Og hñ mun sla Jordena med vende synz Muns/ z deyda þa hinu Omilldu med Anda sinna Vara. Og Riettlætid mun vera Bellte hanns Lenda/ og Truan Linden hans Nyrna.

Gudspialled skrifar S. Luc. 1. Cap.

Afa þeim Døgum. Stod Maria vpp og foor med flyte til Fiallbygda j Borgena Juda/ jñgieck j Hus Za

charitæ/og heilsade Elizabeth. Og þad
skiede so/þa Elzabeth heyrde heilsū Ma
riu/ad Barned spratt vpp j heñar Kui
de. Og Elizabeth vpfylltist af H. anda
kallade hætt/ Røddu/z sagde. Blessud
siertu a medal Kuenna/z blessadur er a-
voxtur Kuidar þijns. Og huadan kiem
ur mier þtta/ad Moder Drottens mijns
kiemur til mijn? Sia þu/þa er rødd þiñ
ar Kuediu kom mier til Eyrna/ spratt
Barnid vpp aþ Fagnade j mijnū Kuide.
Og sæl ertu sem truder/þuiad þad mun
fullkomnast/huad þier var heitid af Dr
ottne. Og Maria sagde. Mijn Ønd
myklar Drottenn. Og miñ Ande gladd
ist j Gude Heilsugiaþara mijnum. Þui
ad hann leit a Lægingh Ambattar siñar
sia/aþ þui mūu mig hiedā aþ allar Ætt
er sæla kalla. Þuiad hñ giørde vid mig
mykla Hlute/sa sem mattugur er/z hñs
Naþn er heilagt. Og hans Myskunse
me varer þra einē Kynslod til annarar/
yþer ællum þeim sem hñ ottast. Hann
þram

ꝼramde Magt med ſijnum Arme/ſundꝛ dreiꝼde hũ dramblatum j Þrra hiartans Nuxan. Volldugа ſette hañ aꝼ Stole og upphooꝼ lijtelata. Hungrada ꝼyllte hañ øllum Giædum/ꝛ hinum Rijku ſlepte hann ꝼanytum. Hũ endurminteſt mÿ ſkunar ſinnar/og medtok ſiñ Þion Iſrael. So ſem hũ talade til Fedra vorra/ Abrahams/ꝛ hũs Aꝼkuæmis ad eilijfu. Og Maria var hia heñe/ſo nær/ſm um Þria Manude/ꝛ ꝼor ſijdan aptur/til ſijns Heimkynnis.

Fimta Sunnu Dag
epter Trinitatis:

HEyr Herra Gud/ſem oſynelega Hlute heꝼur tilbued þeim ſem þig elſka/ Gieꝼ þu j vor Hiørtu girnd riettelegs Kiærleika til þyn/ ad vier þig elſkum j øllum Hlutum / og yꝼer alla Hlute/ Og mættum ødlaſt þad þu heꝼur lorad huad betra og ædra er/ enn nøckur kañ ad oſka og girnaſt/ Fyrer þiñ ꝛ ct.

Piſtilen ſkriꝼar S. Petur
1. Piſt. 3. Cap.

Kiærer Brædur. Enn ad alyck tan/vered aller einhugader/sam þoluger/brodurleger/mylkunsa mer/audmuker. Endurgialld ed ecke jllt fyrer jllt/eingen skamar ord fyrer skamar Yrde/helldur blessed þar j giegn. Og vited/ad þier erud þar til kall ader/ad þier Blessanena skylldud erfa. Þui huer hn̄ vill elska Lijfed/og sia go da Daga/sa stille sijna Tungu fra von du/z sijnar Varer ad þær eige Flærd ta le. Hañ skal hneigia sig fra vondu/ og giøra hid goda/leite hn̄ Fridarins/z ep terfylge hm̄. Þuiad Augu Drottins eru yfer riettlatū/z hn̄s Eyru til Þrra bæna akalls. En̄ Auglit Drottins er yfer øll um þeim sem jlla giøra. Huør er sa ydr giete grandad/ef þier fylgied þui hinu goda? Og þott ad þier lijdid fyrer Riett lætisins saker/þa eru þier sæler. Og hræ dest ecke Þrra Ognan/og skielfest ecke. Helldur helged Gud Drotten/ j ydrum Hiortum.

Gud

Lucas. 5. Cap.

I Þañ Tijma. Og þ skiede/þa er Folked flycktist ad honū/til ad heyra Guds Ord/ ꝛ hn̄ sialfꝛ stod vid Sioen Genezareth/og hañ leit tuo skip standa vid Sioen. Enn Fiskararner voru stigner aff Skiponum/ ꝛ þuodu Netten. Hañ stie þa vppa añad Skiped/ þ sem var Simonar/og bad hañ ad draga nockud fra Lande. Og hn̄ sat so ꝛ kiende Folkenu af Skipenu. Og sem hann gaff vpp ad kienna/sagde hañ til Simonar. Drag þu vt a Diuped/ ꝛ leysed vp ydar Net/til Fiskedrattar. Simon suarade og sagde til hañs. Meistare/j alla Nott hofum vier erfidad/ ꝛ feingū eckert eñ j þijnu Orde mū eg Netenu vtkasta. Eñ þa þr hofdu þtta giort/jnēluckttu þr mykla mergd Fiska/so ad þra Net rifnudu. Eñ þr bentu þa sijnum fielogū/ þ voru a hinu odru Skipenu/þad þeir kiæme þar/ ꝛ hialpudu þeim. Og þr komu/

 og.

og hlodu bæde Skipen full/so ad þau
sucku ad mestu. Þa ed Simon Petrus sa
þetta/fiell hn̄ til Kniaña Jesu/ ⁊ sagde.
Gack fra mier Lauardur/ Þuiad eg em
Madur syndugur/ Af þui ad Felmtur
var yfer hn̄ komen/ og alla þa sem med
honum voru/af þeim Fiskedrætte/ er þr
feingu til samans/lijka og eirnen yfer
Jacobum og Johañem Sonu Zebedei/
sem ad voru Lags Meñ Simonar. Og
Jesus sagde til Simonar. Ottast þu
eige/þuiad hiedan j fra skalltu Meñ vei
da. Og þeir dregu sijn Skip ad Lande/
yfergafu allt saman/og fylgdu honum
epter.

Siotta Sunnudag ep
ter Trinitatis.

HEyr Almættuge Eilijfe Gud/huørs þad er sem allra bezt er/ Vier bidium/jnnplanta j vor Hiortu Elsku þyns Nafns/auk þu j oss sa fe Gudrækne/ Og huad gott þu verkar j oss/ þad hid sama vilider þu styrkia og vardueita/ Fyrer þiñ Son/ ⁊ cet.

Pistelenn

Riærer Brædur/ Huad eigum vier ad seigia hier til ? Skulum vier þa j syndenne blÿfa so ad Naaden meige yfergnæfa ? Fiærre sie þui/ Huiad ef vier erum Syndenne dauder/ huørnen meigum vier þa lifa j henne ? Vite þier ecke/ ad all er vier sem skÿrder erum j Jesu Christo/ þad vier erum j hans Dauda skÿrder. Þui erum vier og lÿka med honum Grefrader fyrer Skijrnena j Daudan/ vppa þad/ ad lÿka sem Christus er vpp vaken fra Daudum fyrer Dyrd Fødursins/ lÿka so skulum vier ganga j nyungu Lÿfdaganna. Huiad fyrst vier erum honū jnplantader j Lÿking hans Dauda/ so verdum vier z eirnen j Vpprisunne/ vitande þad/ ad vor Gamle Madur er med honum krossfestur/ so ad af skiæfest Lÿkame Syndarennar/ ad epter þ þionudum vier eige syndeñe. Huiad huør sem daudur er

hann

hann er Riettlatur orden af Syndenne
Enn fyrst vier erum Dauder med Chri
sto/þa truum vier þad vier munum og
med honum lifa. Enn vier vitum þad/
ad Christur er vppvaken fra Daudum/
og deyr eige meir/ Dauden mun og eige
meir drottna yfer honum. Þui þad hñ
do/þad er hann einusinne syndeñe daen/
Enn þad hann lifer/þad lifer hañ Gu
de. So ⁊ lÿka þier/ skulud hallda ydur
sialfa þar fyrer/ad þier sieud og dauder
fra syndenne/enn lifed Gude/j Drottne
vorum Jesu christo. Þar fyrer læted nu
Syndena ecke drottna j ydrum daudlegū
Lÿkama/so ad þier hlyded heñe j hennar
Girndum.

Gudspialled skrifar S.
Matth. 5. Cap.

J Þann Tÿma. Jesus sagde til
sinna Læresueina. Eg seige ydr
rema ad so sie / ad ydart Riett
læte yfergnæfe meir eñ ꝥ hiña
Skriptlærdu og Phariseis / þa munu
þier

þier eige jnnganga j Himna Rijke.
Þier hafed heyrt huad sagt er til hinna Gømlu. Ecke skalltu Mann vega/ Enn huør hann vegur Mann/ sa verdur Doms sekur. Enn eg seige ydur þ/ huør hañ reidist Brodur synum/ sa verd ur Doms sekur. Enn huør sem ad seig er til Brodr siins/ Racha/ hñ verdr Rad sins sekur. Eñ huør sem seiger/ þu Aꝛ glape/ hñ verdur sekur Helujttis Elldz. Þar fyrer/ nær ed þu offrar þijna gafu til Alltaris/ ꝛ þier kiemur þar til hugar þ þinn Broder haꝛe nockud a mote þier þa lattu þar þijna gafu fyrer Alltare nu/ ꝛ far adur ad sætta þig vid Brodur þinn/ og kom þa ad offra þijna Gafu. Vertu snarlega samþyckur þijnu Mootstødu Manne a medan þu ert eñ a Veg e med honum/ so ad eige selie þig þinn motstødu Madur Domaranum/ ꝛ Doomaren selie þig þienaranu/ ꝛ verder þu j Dijblyssu kastadur. Sannlega seige eg þier/ ad eige mūtu þadā wt fara/ þāgad til þu hefur borgad hiñ ysdasta pening.

Siøunda Sunnudag ep
ter Trinitatis.

HEyr Herra Gud/ j huørs eilijþre Fyrer hygg
iu ecke rt er sem bregdast kañ/Vier audmiuk
lega bidium þig/Tak þra oss allt þad sem osser
skadlegt/z veit oss alla þa hlute/sem oss eru gag
nleger/Fyrer z et.

Þistilen skriþar S. Þall.
Rom. 6. Cap.

Þoder Brædr/Eg hlyt hier man
lega aþ ad seigia/þ ydars Holl
ds Breyskleika saker. Þuiad sz
ka sem þier haþed ydar Limu li
ed til ad þiona Ohreinleikanum/fra ød
ru Ranglæte til annars/lijka so og skulu
þier nu lia ydar Limu til ad þiona Riet
lætenu til helgunar. Þui þa þier voruð
Þrælar syndareñar/voru þier Riettlætis
lauser. Huørn Avøgst høþdu þier þañ
Tijma/ þañ þier skam̃est ydar nu aþ z
Þuiad endalok þeirra hluta er Dauden.
Enn nu þier erud þrelsader þra Synd
enne/ þa eru þier ordner Guds þionar/
og

og hafed þui þa ydvarn Avøgſt til hel-
gunar/eñ ad Endalokonum eilijft Lyf.
Þui Verdlaun ſyndareñar er Dauden/
Enn Guds gafa er eilijft Lijf/ j Drott
ne vorum Jeſu Chriſto.

Gudſpialled ſkrifar S.
Marc. 8. Cap.

A Þeim Døgum. Þar var enn
margt Folk komed ſamann og
hafde ecke til matar. Jeſus kall
ade þa ſijna Læreſueina til ſijn
& ſagde til þrra. Mig aumkar yfer fol
ked/ þuiad/ ſia þu/ ad j þria Daga hafa
þeir hia mier vered/ og eckert til Matar
haft / Og ef eg læt þa faſtande heim
til ſijn fara/ þa vanmegnaſt þr a Leiden
ne. Þuiad ſumer voru langt ad komner.
Og hans Læreſueinar ſuørudu hønum.
Quadan faum vier þau Braud/ hier a
Eydemørku/ ſo ad vier gietū þa mettad ?
Og hann ſpurde þa ad. Quørſu mørg
Braud hafe þier? Þeir ſøgdu hønum/
Sie

Sis. Og hñ skipade Folkenu nidur ad setiast a Jordena. Og tok þau sio Brauden/þackadi z braut sundur/z feck sijn um Lærisueinũ ad þr legdu þau fram. Og þr løgdu þau fram fyrer Folked. Þeir høfdu og fáeina Fiska/z þa hinu somu blessade hañ/z baud fram̃ ad leggia. Eñ þr neyttu/z urdu metter. Og þr toku upp þ yfer var/sio Karfʳ med Afgangs Leifar. Enn þeir sem neytt høfdu/voru nær fiorar Þushunder/z hñ liet þa j burtu fara.

Attunda Sunnu Dag ep ter Trinitatis.

HErr Herra Gud Himneske Fader/ Vier bidium/Gief oss Anda z Nãd þar til ad hugsa þa Hlute sem riettir eru/og sydan þa ad fullkomna med Verkønũ. Og af þui vier formeig um ecke]rt an þyn/þa unn oss ad lifa epter þyn um Vilia/Fyrer. et c.

Pistilen skrifar S. Pall.

Rom. 8. Cap.

Elsku

LEskuleger Brædur/Vier erum sku
lldunautar/eñ ecke Holldsins/so ad
vier lifum epter Holldenu. Þuiad
ef þier lifed epter Holldenu/munu þier
deya. Eñ ef þier deyded fyrer Andan
Holldsins Girnder/ þa munu þier lifa/
Þuiad huørium hellst sem Guds Ande
stiornar/þeir eru Guds syner. Þuiad þi
er hafed ecke medteked Þrælkunar anda
so þier þurfed nu aptur ad vgga vm ydr
helldur hafe þier medteked Arfleidslu
Anda/fyrer huørn vier kelluñ/ Abba els
skulegie Fader. Þesse same Ande ber vi
tnisburd med vorum Anda/ad vier sieum
Guds syner. Eñ fyrst ad vier erum sy
ner/þa erum vier Erfingiar/Sannarle
ga Guds Erfingiar/ꝫ Samarfar Ch
risti/ef vier lijdum med hønum/ vppa þ
ad vier verdum med hønum eirnen dyrd
arleger.

Gudspialled skrifar.
S. Matth. 7. Cap.
L

Iþenn

J Þañ Tÿma. Jesus sagde til sin
na Lærisueina. Vakted ydur fy
rer falz Spamoñum/sm̃ koma til
ydar j Sauda Klædum/ enn hid jnnra/
eru þr glepsande Vargar. Vt af þrra
Avøxtũ meige þier kienna þa. Verda
nøckud Vÿnberen saman lesen af Þyrn
ønum/eda Fÿkiur af Þistlunum? So lÿ
ka mun huørt gott Trie bera godan A
vøgst/enn huørt vont Trie vondann A
vøxt. Gott Trie giefur ei bored vondan
Avøgst / og ei helldur giefur jllt Trie/
bored godan Avøgst. Og huørt þ Trie
sem ei ber godan Avøxt/ skal vpphøgg
uast/og j Elld kastast. Þar fyrer mei
ge þier vt af þeirra Avøgstum þeckia
þa. Þeir munu ei aller sem til mÿn sei
gia/Drotten Drotten/jñganga j Guds
Rÿke/ Helldur hañ sem giører vilia mi
ns Fødurs/þess a Himnum er. Marger
munu til mÿn seigia a þm deige/ Herra
Herra/Høfũ vier ecke spaad j þÿnu naf
ne/Høfũ vier ecke j þÿnu Nafne Diøf
la

la vtreked/og j þiinu Nafne giørdu vær mørg Krapta Verk? Og eg mun þa ia ta þeim/ad alldrei þeckta eg ydur/Fared fra mier/aller Jllgiørda Menn.

Niunda Sunnudag ep ter Trinitatis.

COLLECTAN

ALmattuge Eilijfe Gud/Vier bidium/ Lat þijn Myskunar Eyru ætijd vera open til vorra audmiukra Bæna / z so ad þu giefer oss þad vier girnunst/þa gief þu oss þijna Nad ad girnast þ einn⁊ sē þier vel þoknast/fyr. z/c.

Pistilen skrifar S. Paall

1, Cor, 10, Cap.

MEstkuleger Brædur/þetta er skrifad oss til Fyrermyndunar/ad vier skulum ei girnast huad jllt er/so sem þeir girntust. Giørest z eige Skurgoda Þienarar/lijka so sem nockrer af þeim vrdu/epter þui sem skrifad stendur Folked settest nidur ad eta z drecka/ og stod vpp ad dansa. Dryged ecke hooran er/so s̄ nockrer vt af þm drygdu hooran

er/og ßiellu a einum Deige þriat Þuſ
hunder og Tuttugu. Freiſted z eige Ch
riſts/ſo ſem nøckrer aß þeim ßreiſtudu/
og ßyrerßooruſt aller aß Nøggormum.
Møgled og ecke/ ſo ſem nøckrer aß þm
møgludu/z ßfooruſt aller af Eydeleggs
iaranū. Þetta allt er ſkied þm̄ til Fyrer
myndar/eñ er ſkrifad oſſ til Amiñingar/
yfer huøria þeſſa Heims ende er komen.
Fyrer þui/huør hañ lætur ſier þikia/ ad
hañ ſtande/gaumgiæße ſa/ad hñ falle ei
ge. Ydur hefur enn nu ecke hendt nema
mannleg Freiſtne. Eñ Gud er trær/ſa
ſem ecke lætur ydur freiſtaſt/ ßram yßer
þad þier kunned ad lijda/helldur giører
hañ þ/ad Freiſtingen ßae þann Enda/
ad þier gieted vel ſtadeſt.

Gudſpialled ſkrißar S.

Luc. 16. Cap.

J Þann Tijma. Jeſus ſagde til ſinna Læreſueina. Nøckur Mañ audugur var þar/ ſa ed haßde einn Raads Mann / ſa
ſame

ſame var oßræßdur vid hann/ſo ſem hef
de hñ eydt hans Gotze. Og hñ kallade
þann ſama til ſijn/ꝛ ſagde til hñs/ Nu
ad heyre eg þtta aß þier ? Gior þu reik
ningſkap aß þiñe Rœdsmenſku. Þuiad
þu matt eige hiedan aß Rœdmenſku ha
ßa. Eñ Radz Maduren ſagde mz ſialf
um ſier/ Nuad ſkal eg til giora/þa miñ
Herra ſuipter aß mier Radsmenſkunne?
Eg duge ecke til ad grafa/eñ eg ſkomīſt
mijn ad bidia. Eg veit huad eg ſk giora
nær eg verd ſettur aß Radsmenſkuñe/ſo
ad þeir medtake mig j ſijn Hus. Þar ſy
rer ſaman kallade hañ Skullda Menn
ſijns Herra/ꝛ ſagde til hins ßyrſta. Nu
orſu mijked ertu ſkylldugꝛ mijnū herra ?
Eñ hñ ſagde/ hūdrad Tuñur Vidſmio
rs. Og hñ ſagde til hñs/Tak þitt breß
og ſeſt ſnarlega nidur/ ꝛ ſkrißa ßimtijg
er. Epter þad ſagde hñ til hins añars
Enn huorſu mijked ertu ſkylldugur ?
ſa ſagde. Hundrad Mælekierolid Hueit
is. Þa ſagde hñ til hñs. Tak þitt breß

og ſtrifa affakÿge. Og Herrann loſade þañ ráglata Radsmañ/ þ hñ hefde giørt ſo forſiallega. Þui þeſſa Heims Børn eru kiænare ſonum Lioſſins j ſinne Kyn ſlod. Og eg ſeige ydur. Giøred ydur Vi ne vt af þeim Ranglætis Mammona/ ſo ad þa nær ydur þrytur/ ad þr medtake ydur j eilÿfar Tialldbwder.

Tiunda Sunnudag ep
ter Trinitatis.

COLLECTAN

ALmattuge Eilÿfe Gud/ſem audſyner þinn Matt j þui þu þyrmer z myſkunar oſſ. Vier bidium / Auk og margfallda vid oſſ þyna Myſkun/ So ad vier ſem ſtundum epter þui ſem þu hefur oſſ loſad/ mættum verda hluttak arar þinna himneſkra Giæda/ Fyrer þiñ/ et ct.

Piſtilen ſkrifar S. Pall
2 Cor. 12. Cap.

ELſkuleger Brædr. Eg vil ecke dyl ia fyrer ydur/ vm þær Andlegar Gafur. Þier vited þ ad þier vor ud heidner/ z geingud burt til Mallauſ

ra

ka Skurgoda/ so sem þier vorud til leiddˀ
er. Fyrer þui kunngiore eg ydur / ꝥ ein
gen sa sem fyrer Guds Anda talar/ for
mæler Jesu/ Og engen fær Drotten Je
sum kallad/ nema fyrer heilagan Anda.
Giafernar eru marghattadar/ þo er hiñ
same Anden. Þar eru og marghattud
Embætte/ eñ hiñ same er Drotten. Þar
eru og marghattadar Verkaner/ eñ hinn
same Gud er/ sim̄ verkar alla Hlute j oll
um. Enn j sierhuorium einum audsyna
sig Giafer Andans/ til Nytsemdar. Ei
num verdr giefed fyrer Anda/ ad mæla
af Visku/ eñ odrum verdr giefed ad tala
af Skynseme/ af hinum sama Anda.
Odrū Truā/ af hinū sama Anda. Ei
num Giof Lækningaña/ j sama Anda.
Audrum Krapta Verk ad giora. Aud
rum Spadoomur. Og odrum ad giora
adskilianlega Grein Andaña. Einum
marghattud Tungumal/ Einum odrum
Vtlegging Tungumælaña. Enn allt
þetta verkar einn z hiñ same Ande/ skip

 tande

ande sierhuørium/epter þui sem hñ vill.

Gudspialled skrifar S.
Luc. 19. Cap.

Iþañ tijma/ Og þa ed Jesus kom
nær ad hañ sa Borgena/griet ha
nn yfer henne/og sagde. Ef ad
þu vísser huad ed til þijns fridar heyrde/
þa munder þu nu a þessum Deige þar
vakfan a hafa/enn nu er þad huled fyr
er þijnum Augum. Þuiad þeir Dag-
ar munu koma yfer þig/þad þijner O
viner munu byggia Hervirke j kringum
þig/z þijn Børn med þier/og vmkring
ia þig/og alla Vegu ad þier þreyngia
z þig nidur ad Jørdu briota/z ecke mu
nu þeir j þier læta stein yfer steine vera
af þui þu þeckter ecke þinn Vitiunar
tijma. Og hañ gieck jnn j Mustered/z
tok til ad reka wt þa sem selldu og keyp
tu þar jnne/og sagde til þrra. Skrifad
er/ad mitt Hws ske Bæna Hus/eñ þier
hafed giørt þ sem añad spilluirkia jñe.
og

Og huørn Dag kiende hn̄ j Mustrenu. Eñ Kieñemaña Nøßdingiar ⁊ Skrißt lærder/og Villdar Meñ Lydsins/leitudu ſaſt epter ad ßyrer koma hønum/⁊ gæ tu þad ecke ßunded/huad þr ſkylldu giø ra hønum. Þui allt Folked hnie ad høn um/og hlydde hans Ordum.

Elleßta Sunnudag ep. er Trinitatis.

HErr Almættuge Eilijße Gud/huørs Myſkū ad yßergeingur og gnæßer oſſ/og alla Girnd vors Hiarte/ Vier bidium/ Lat þyna Myſknn koma yßer oſſ/ og ßyrergießi oſſ nadarſamlega/ huad hellſt vor Samuiſka hrædeſt ⁊ ottaſt/ og giør betur til vor eñ vier ſialßer þorum ad bid ia/Fyrer þiñ ⁊ ct.

Piſtilen ſkrißar S. Paall.

1. Cor. 15. Cap.

Kiærer Bradur. Eg aminñe ydur a þad Evangeliū/s eg predikade ydr/huørt þier mz tokud/j huøriu þier ⁊ ſtaded/ fyrer huørt þier verded ⁊ ſaluholpñ̄/mz

þeim Hætte sem eg kunngiorda þ ydur ef þier hafed þ hallded/ vtan ad so sie/ ad þier hafed til onyttis truad. Þui eg gaf ydur j fyrstu/huad eg medtok/ þad ad Christr sie lijflaten/fyrer vorar Syn der/epter Ritningunum/ z ad hn̄ sie graf en/og hann sie vpp aptur risen a þridia Deige epter Ritningunum/og þ hañ er siedur af Cephas/ og epter þ af hinum tolf. Og þar epter var hn̄ siedr meir eñ af fimhundrud brædrū j señ/ af huøriū ad marg' eñ lifa til/eñ nockrer eru sofn ader. Og epter þ vat hn̄ siedur af Jaco bo/þar næst af øllum Postulunum. Og sijdast allra/er hn̄ siedur af mier/so sem af otijma bærñ Burde. Þui eg em̄ min stur Postulaña/ Og eigé verdugr ad eg skule Postule heita/fyrer þ ad eg ofsokn vente Guds Søfnude. Enn af Nad Guds er eg þ eg er. Og hans Nad med ur mier var ei til onyttis/ helldur hef eg erfidad meir eñ þr aller/eñ þo eg ecke/he ldur Nad Guds sem med mier er.

Guð

Gudspialled skrifar S. Luc. 18. Cap.

A Þeim Døgum. Jesus sagde til no ckra þeirra/ sem treystu vpp a sial fa sig/lijka sem mundu þr riettlæt er vera/og forsmadu adra þssa sømu ep terlijking. Tueir Meñ geingu vp j Mu stered ad bidiast fyrer/eirn var Pharise us/enn añar Tollheimtu Madur. Pha risearen stod / og badst nu þañen ꝥ med sialfum sier. O Gud/ eg þacka þier / ꝥ eg em eige so sem adrer Meñ/ Ræning iar/oriettvijser/Nordoms meñ/eda so sem þesse Tollheimtu Madur/Eg fasta tui suar j Viku/z gief Tiunder af øllu þui eg a. Og Tollheimtu maduren stod lágt j burt fra/og villde ecke vpplypta sijnū Augum til Himens/helldur barde hñ sier a Briost/z sagde. Gud/vertu mier synd ugum Lijknsamur. Sañlega seige eg yd ur/þesse for meir eñ hiñ riettlætur j sitt Hws. Þuiad/huør sa sem sig sialfann vpp hefur/hann skal nidurlægiast. Og

hu=

huør sem sig sialfan nidurlæger/Hann mun upphafen verda.

Tolfta Sunnu Dag ep ter Trinitatis.

AL mættuge Eilijfe Gud/af huørs Gafu þ kemur/ad þijner Christner Menn þiona þier riettelega/ Vier bidium/ Veit þu oss ad vier æn allrar Hindrunar/ mættum fæ og ødlast/ þ þu hefur lofad/ Fyrer þinn ꝛc.

Pistilen skrifar S. Pæll
2. Cor. 3. Cap.

RIærer Brædur. Slijkt Traust høfum vier til Guds fyrer Christum/ei þ vier sieum af sialfum oss til nøyter nockud gagnlegt ad hugleida/so sem af oss sialfum til/helld er ef vier erum nockru nøyter/þa er þad af Gude/sa ed oss giørde nøyta framm ad flytia Embætte hins Nyatestament is/ecke Bokstafsins/ Helldur Andans/ Þuiad Bokstafurenn deyder/enn Anden lijf gar. Enn ef þ Embætte Daudans/sem a
Steinum

Steinum var grafed med Bokstofum/ hafde þann Biartleik/ad Israelis Syner gatu ecke litid j Asionu Moysis fyrer Biartleika saker hn̄s Andlits/sem þo tekr Enda. Huorneñ skyllde þa ecke myklu meir ꝥ Embætte sem Anden gefur Biartleik hafa ? Þuiad ef ꝥ Embætt ed fyrerdæmingarennar er dyrolegt/myklu framar mun þa ꝥ Embætte s̄ Riett læted bodar/vera dyrdarsamlegt.

Gudspialled skrifar S. Marc. 7. Cap.

OG þa Jesus gieck j burt aptur vr Landsalfum Tyri ꝛ Sydonis/ kō hann til Siafarins j Galilea/ j midiar Bygder þeirra tiu stadaña. Og þeir leiddu til hn̄s þañ Mann sem daufur og Mallaus var/og bædu ad hn̄ legde Hendur yfer hann. Og hann veik hm̄ afsijdis fra Folkenu/liet sijna Fingur j hans Eyru/og hrækte vt/og ahrærde hn̄s Tungu/leit vpp til Himens/andvarpade og sagde til hans/ Ephphata/

þad

þad er/opna þig. Og jafnſnart vpp lukuſt hans Eyru/þa vpp leyſteſt og eirnen Fiøtur hans Tungu/ ſo ad hann talade riett. Og hann ſkipade ad þeir ſegde þad eige neinum/ Enn þui meir ſem hann fyrerbaud þeim þad/þeſſ meir þa vijdþ ægdu þeir þad vt/og þa ſialþa vndrade þita næſta miøg/ſeigiande. Allt giørde hann vel/þuiad Dauþa lætur hann heyra og Mallauſa tala.

Þrettanda Sunnu dag epter Trinitatis.

COLLECTAN

O Þu Almattuge Eilijfe Gud/gief oſſ aukning Truarennar/Vonarennar z Kiærleikans og vier mættum ødlaſt þad þu lofar/og ſo ad elſka þad ſem þu oſſ bydur/Fyrer Jeſum Christum z ct.

Þiſtilen ſkrifar S.Pall.

Galat. 3. Cap.

BOder Brædur. Eg tala epter mannlegum Plagſid. Eingen forſmaer Teſtamentum einns mans nær þ er ſtadfeſt/nie eyker

þar

þar vid noꝛkru. Nu eru þo Fyrerheitẽ Abraham tilsøgd/ ⁊ j hñs Sæd/eige sei ger hñ j Sædsnum/so sem sieu þau mø rg/helldur so sem þyrer eitt Sæde / j þ͛ nu Sæde/huør ad er Christur. Eñ þet ta seige eg/ad þ Testament sem til for na er stadfest af Gude/vppa Christum verdur ecke onytt giort / so ad Fyrerheit ed skyllde þyrer Løgmaaled Enda tafaſ huørt ad giefed er fiorum hundrudum og þriatige Aarum þar epter. Þui ef ad Arfleifdenn yrde þyrer Løgmaaled/ sannarlega þa er hun ecke giefin þyr er Fyrerheited. Enn Gud hefur þyrer Fyrerheited giefed hana Abraham. Nu er til skal þa Løgmaaled? Þad er sett ve gna Yfertrodslunar/ þangad til ad kiæ me Sæded/huøriu fyrer var heited. Eñ þier vited/ad Løgmaaled er tilskickad þy rer Einglana/ þyrer Hond Medalgøn gu Mansins/Eñ Medalgøngu Mad uren/ er ei ad eins/einka Medalgøngu madr/eñ Gud er eirn. Huørnẽ þa? Hus

tt er þa Løgmæled j giegn Gudz Fyrer heite ? Þad sie fiærre. Þui ef þad Løg mail være giefed sm̃ lyfgad græte/ sañar lega þa kiæme Riettlæted vt af Løgma lenu. Enn Ritningen hefur þ allt jnne lukt vnder Syndenne/ so ad þad Fyrer heit sm̃ er fyrer Truna a Christũ giæf ist þeim sem trwa.

Gudspialled skrifar S.

Luc. 10. Cap.

DO Jesus snere sier til sinna Læresueina/ z sagde þm sierdeilis. Sæl eru þau Augu/ sem sia þad/ huad þier siaed/ Þuiad eg seige ydur/ þad marger Spamenn og Kongar villdu hafa sied/ huad þier siaed/ og sau þad eige/ og ad heyra huad þier heyred og heyrdu þad eige. Og sia/ ad nockur Løgvitringur sk od vpp/ freistade hans og sagde. Meistare/ huad skal eg giøra/ so ad eg eignest Eilijft Lijf ? Enn hañ sagde til hans. Huad er skrifad j Løgmælenu ? Huørn en les þu ? Hann suarade z sagde. Et

ska

ſka ſkalltu Drotten Gud þiñ/aþ ollu Hi
arta þÿnu/og aþ allre Ond þinne/og aþ
ollum Mætte þÿnum/og aþ ollu Hugſko
te þÿnu/og þinn Naunga ſo ſem ſialþan
þig. Jeſus ſagde til hans. Pu ſuar
ader riett/Giør þad/z munktu liþa. Eñ
hann villde riettlæta ſialþan ſig/z ſagde
til Jeſu. Huor er þa minn Naunge ?
Enn Jeſus ſuarade og ſagde. Madur
nockur þor þra Jeruſalem oþan til Jeri
cho/z hraſade a medal Ræningia/huor
ier ad ræntu hañ Klædum/og lemſtrødu
hann Sarum/geingu ſÿdan j burt/z lie
tu hañ þar epter halþdaudañ liggia.
Eñ ſo bar til/ ad Kiennemadur nockur
þor oþan hinn ſama Veg/z er hann leit
hann/gieck hañ þram̃ hia honum. Sliꜳ
kt hid ſama Leviten/þa hañ kom nærre
þeim Stad/z ſa hann/gieck hann þar
þram̃ hia. Enn ſamverſkur Madur no
ckur þoor vm faren Veg/kom þar nær
re honum/og ſem hañ ſa hañ/þa hrær
deſt hann aþ Myſkunſeme vid hañ/ og

 gieck

gieck ad hønum batt vm Sær hans/hel lte þar j Vidsmiøre og Vijne/og lagde hann vppa sinn Eyk/z flutte til Herbe rgis/gaf og giætur ad hønum. Enn annars Dags þar epter þa hann fer j burt/ tok hañ vpp tuo Peninga/og gieck Hwsbwandanum/z sagde. Haf þu gæt a hønum/og huad þu leggur meira wt þad skal eg borga/nær ad eg kem aptur. Huør þeirra þriggia synest þier vera þe ss Naunge/sem hrasadur var a millum Ræningia ? Enn hañ sagde. Sa sem giørde Myskunar verked a hønum. Og Jesus sagde til hans/ Far þu/og giør slijkt hid sama

Fiortanda Sunnudag
Epter Trinitatis

COLLECTAN

ALmættuge Eilijfe Gud/ sem ad vardueiter þijna Heilaga Kristne med þiñe eilijfre. Mi skun/af þui ad æn þijn fellur mañlegur Veykle ike/. Vier bidium/lat hana fyrer þijna Hialp le idast fra þui sm heñe er skadsamlegt/til þess sm heñe er gagnlegt og heilsusamlegt/ Fyrer.

pistilen

Brædur Mijner/ Enn eg seige yd ur/ Ganged j Andanum/ þa mu nu þier ecke fullkomna Girnder ydars Holldz. Þuiad Holldid girnest j mote Andanum/ og Anden a mote Hollldenu. Og þesser eru huør j mote ødrum so ad þier giøred ecke huad þier vilied. Enn ef Anden stiornar ydur/ þa eru þi er ecke vnder Løgmalenu. Þuiad Hollds Verk eru openber/ sem ad eru Hoor domur/ Frillulifnadur/ Saurlijfe Lausung/ Skurgoda Dyrkan/ Fiolkyngi/ Fiandskapur/ Hatr/ Agg/ Reide/ Þrætas/ Sundurþyckia/ Tuidrægne/ Aufundska pur/ Manndrap/ Ofdryckia/ Ofneyt sla ꝛ þessu lijkt. Vt af huøriu eg hefe ædur ꝑ sagt/ ꝛ seige eñ nu/ ad þr ē slijkt giøra/ erfa ecke Guds Rijke. Enn hier j giegn er Avøxtur Andans/ Kiærleike Fognudur/ Fridur/ Þolenmæde/ Blijdlei ke/ Godgirne/ Tru/ Hogværd/ Sparneyt

ne/Hreinlijfe/ j giegn slijku er ecke Løg mæled. Enn þeir sem Christo tilheyra þr krossfesta sitt Holld med Girndum/og Tilhneygingum.

Gudspialled skrifar S. Luc. 17. Cap.

I Þañ Tijma. Og þ skiede so/þa ed Jesus gieck til Jerusalem/ ad hñ ferdadist j giegnum midia Samariam z Galileam. Eñ sem hñ gieck jñ j nockurt Kauptun/ mættu høñu tiju Lijkþraer Menn/huørier ed stodu langt fra/hoofu sijnar Radder/og søgdu. Jesu goode Meistare/myskuna þu oss. Eñ sem hann leit þa/sagde hñ til þrra/ Fare þier og syned ydur Kiekemøñgnum. Og þ skiede so þa er þr geingu þadan/ ad þeir vrdu hreiner. Enn eirnn vt af þeim nær ed hann sa þ/ad hñ var hreiñ orden/snere hañ aptur/lofande Gud mz hærre Raust/z fiell fram̃ a sijna Asionu fyrer Fætur Jesu/giørande høñu Þack

er/og Þesse var Samuerskur. Eñ Jesus suarade og sagde / Huort voru ecke tiju hreinsader ? Eñ huar eru hin' niu ? sūd ust ønguer adrer ð aptr snere z giæfe Gu de dyrdena/nema Þesse Vtlendingr ? Og hñ sagde til hans. Stattu vpp/ og far hiedann/ Þuiad Þijn Trua giørde Þig hialplegan.

Fimtanda Sunnu dag
epter Trinitatis.

HEyr Herra Gud/ Vier bidium/ Lat Þijna idugleg Myskunseme hreinsa og vernda Þijna almeñelega Kristne/ap Þui hun an Þijn ei kañ ad vera holpen/Þa lattu hana med Þinne Nad og Gæsku jafnan stiornast/Fyrer z cc

Pistilen skrifar S. Paall
Gala. 5. 7. Cap.

MEdskuleger Brædur. Ef vier lifum j Andanum/Þa gøngum og so ei fien j Andanum/Verum ecke agt arner/Hiegoma Dyrdar huør añan jnn byrdis ad reita z øfunda. Kiærer Bræd

ur/ Ep ad Madur verdur j einhuorium Slæp hindradur/ þa leidriettid han med hogværum Anda / þier sem erud andleg er/ z haf gæt a sialfum þier/ ad þu verd er ecke freistadur. Eitt bere aññars Byr de/ z so munu þier vppylla Christi Log mal. Enn ep einhuor lætur sier þikia/ ad hn sie nockud/ sem han er þo eckert/ sa tæler sialpan sig. Huor og eirn reyne siin eigen Verk/ þa mun hn a sialpu sier Hroosan hapa en ecke a adrū. Þui ad huor og eirn mun siina Byrde bera. En sa ed leidriettur verdur med Ordenu hn bYte hinum allshattudum Giædum/ sem hn leidriettet. Fared ei viller Veg" Gud lætur ei ad sier hæda. Þuiad huo ad Maduren sæer nidur/ þ mun hn vpp skiera. Þuiad huor hn j siinu Holdc ni dur sæer/ sa mun af Holldenu skadsemt vppskiera. Enn huor hn j Andanū nid ur sæer/ sa mun af Andanum vppskiera eilijft Lijf. Þreytunst vier ecke gott ad giora/ þuiad a siinum Tijma munu vier

vpp

vppſkiera oþreytter. Þar fyrer a medan vier hǫfum Tijman/þa giorū gott huo rium Manne/eirna meſt/þeim ſem eru Truarennar Neimkynne.

Gudſpialled ſkrifar S. Matt. 6. Cap.

Å þeim Tijma. Jeſus ſagde til ſiña Lærefueina. Eingen kann tueimur Herrum j ſeñ ad þiona. Añad hu ort hañ aþrærer þañ eina z elſkar hiñ annan/eda hañ þydiſt þañ eina og fyr er lætur hinn annan. Eige giete þier Gude þionad / og þeim Mammona. Þar fyrer ſeige eg ydur/vered eige hug ſiuker fyrer ydru Lijfe/ huad þier ſkulud eta og drecka/ og eige helldur fyrer ydr um Lijkama/huoriu þier ſkulud klædaſt. Eda er ecke Lijfed meir eñ Fædſlā/Og Lijkamen meire enn Klædnaduren? Lijt ed a Fugla Himens/þeir ed huorke ſaa/ nie vppſkiera/ z ecke helldur ſafna þeir j Kornhlǫdur/og ſa hinn himneſke Fad

 er

er/hañ fæder þa. Eda eru þier ecke my
klu þramar eñ þeir? Enn huør ydar
gietur med sinne Ahyggiu auked eiñe al
en vid siña Lengd? Og huar til eru
þier hugsiuker þyrer klædnadenū? Hygg
ed ad Akursins Liliu Grøsun/huørnenn
þau vagsa/ þau vinna ecke nie spinna
eñ eg seige ydur/þ Salomon j allre siñe
Dyrd / var eige so skryddur sem eitt aþ
þeim. Og eþ Gud pryder so Grased þ
j Dag er a Akre/og a Morgun verdur
j Oþn kastad/ Skylldi hann ecke myklu
þramar þ sama vid ydur giøra/o þier lit
tiltruader? Þar þ skulu þier ecke hugsiu
ker vera/ so seigāde. Huad eigū vier ad
eta/ eda huad eigū vier ad drecka/ Eda
med huøriu eiguin vier ad klædast? Þui
epter þssu øllu leita heidnar Þioder. Og
ydar himneskr Fader/hñ veit ad þier þur
þed alls þessa vid. Þar þyrer leited þy
rst Guds Rijkis og hans Riettlætis/ og
mū ydur allt þtta tilleggiast. Fyrer þui
skulu þier ecke Ahyggiu bera þyrer mor
gun

gun Deigenum/þulad Morgundaguren mun þyrer sialþum sier vmhyggiu bera. Huorium Deige næger siin Pianing.

Sextanda Sunnu Dag
Epter Trinitatis

HEyr Almattuge Eilyþe Gud/ Vier bidium/ Lat þyna Nad ætyd vera yþer oss a Ba-og Brioft/so vier sicum þier riettelega vnder giefner/ og vppvek vor Hiørtu ad gernast þa Nad/ad vier sicum reidubuner til allra godra Verka/Fyrer þiñ, z ct.

Pistilen skriþar S. Paull
til Eph. 3. Cap.

KJærer Brædur. Eg bid ydur þ þier treigist ecke saker miña Hørmunga/ huøriar eg lijd þyr er ydr/huør ydar Dyrd er. Þess vegna þa beyge eg miin Kne þ Fodur vors Drottins Jesu Christi/sa s riettur Fader er/yfer allt þ Fader kallast/a Hi mnum z a Jordu/þ hñ gieþe ydur Kra þt epter Rijkdome sinnar Dyrdar/ad styr

 ki:st

kiast pyrer hans Anda j hinum jnnra Manne/ad Christi pyrer Truna bygge j ydrum Hiørtum. Og ad þier standed rot fester og grundvallader j Kiærleikanum/ so ad þier mætted hondla med ollum helgum/huør ad sie Bʀdd og Leingd/Dypt z Hæd. Og ad vita einnen Kiærleika Christs/sem þo alla Vidurkienning yppergeing ur/ so ad þier uppfylltust med alls hatt adre Guds Gnægd. Enn honum sem mat tugur er alla Hlute yfergnæfanlegar ad giøra/helldur enn vier bidium/ eda skiliu/ epter þeim Krapte sem j oss verkar/ Þeim sama-sie Dyrd j Søfnudenum/ sa j Christo Jesu er/um allar Allder Allda/ Amen.

Gudspialled skrifar S.
Luc. 7. Cap.

I Þann Tijma. Og þ skiede so/ept er þ ad Jesus gieck til þeirrar bor gar sem kallast Naim/og hans Lærisueinar geingu marger med honum/ z mik kill/Fiølde annars Folks. Þa er han tok

ad

ad nalægast Borgar Hlided/sia þu þad framliden Madur var borenn vt/einka Sonur sinar Modur/z hun var Eckia/ Og mykell Fiolde Borgar Manna gieck vt med henne. Enn þa ed Drottenn leit hana/hrærdest hn̄ Myskunar yper heñe/ z sagde til heñar/Grat þu eige. Og hn̄ gieck þar ad/z ahrærde børurnar. Eñ þeir sem baru stoodu vid/Og hn̄ sagde/ Þu Vngmenne/eg seige þier/rys þu vp og sa settist vpp sem Framliden var/og tok til ad mæla/z hn̄ gaf hn̄ aptur siñe Modur. Enn aller vrdu ottaslegner/lo fudu Gud og sogdu. Spamadur mykell er a medal vor vpprisen/og Gud hefr vi tiad syns Folks: Og þesse Saga barst vt af hønum vm allt Gydinga Land/z vm øll kringum liggiande Hierød.

Seytianda Suñu Dag
Epter Trinitatis.

HErr Herra Gud/vier bidium/veit þynu Folke ad flya Diøfulsins aeggian/og þier ein

um

um saman ꝼ hreinu Hiarta epter ad pylgia/ Fyrer Jesum CHRistum/ ꝛc.

Pistilien skrifar S. Pall
Eph. 4. Cap.

Elskuleger Brædur. So aminne eg ydur nu/ eg Bandinge j Drottne/ ad þier ganged so sem verdugt er ydvare Kallan/ þar þier erud inne kalla der/ med ꝼllu Lijtelæte/ ꝛ Hogvære/ ꝛ mz þolinmæde/ ꝛ vmlijded huor annan j Kiærleika. Vered kostgiæfner ad hallda Ein drægne j Andanum/ fyrer Band Fridarins. Eirn Lijkame og eirn Ande/ so sẽ þier erud kallader/ j eine Von/ ydrar kallanar. Ein Drotten/ ein Trua/ ein Skijrn/ eirn Gud og Fader allra/ sa sm̃ ad er yfer ydur ꝼllum/ og fyrer ydur ꝼllum/ og j ydur ꝼllum.

Gudspialled skrifar S.
Luc. 14. Cap.

Ji þann tijma/ Og þad skiede so ad Jesus Gieck jñ j Hws nock urs Phariseis Hofdinga a Hu

ottdeige

ell Deige Brauds ad neyta / og þeir
hoꝼdu Vardhallð a honum/Og ſia þu/
ad Madur nockur Vatsſiukur var þar
ꝼrame ꝼyrer honum. Og Jeſus andſua
rade/z ſagde til Logſpekingaña z Pha=
riſeis ſo ſeigiande. Huort leyꝼeſt necke
ud ad lækna a Huottdogum? Eñ þeir
þogdu vid. Og hann tok a honum/læk
nade hann og liet haň j burtu ꝼara/ſua
rade og ſagde til þeirra. Huors ydar
Aſne eda Naut ſem ꝼellur j Pytt/er það
eige jaꝼnſnart wtdreiged a Huottdeige?
Og þeir gatu honum onguo þar til ſu
arad. Enn hann ſagde þeſſa Epterlyk
ing til þeirra/ſm̄ bodner voru/þa ed hň
ſa/huornen þeir mottuſt eptet hinum fẽ
emſtu Sætum/ ſeigiande ſo til þeirra.
Nær ed þu verdur boden aꝼ einhuoriñ
til Brwdkaups/þa ſet þig ecke j hið æð
ſta Sæte/kann ſkie það annar þier heið
arlegre eñ þu ſie boden aꝼ honum/z ko
me ſa ſem þier baud og honum/og ſeige
til þyn/Gieꝼ þeſſum Rwm/z hlioter þu

þa

þa med Kinnroda/ad hafa hid ydsta sæ te. Helldur so/ Nær þu verdur boden/ þa far þu og set þig j hinn ydsta Sess/ so ad þa nær ed sa kiemur/ er þier baud/ þa seiger hn̄ til þyn̄/ Vinur/ þoka þier vpp betur. Þa mun þier Virding veitast hia þyn̄um Sessunautum. Þuiad huør sig sialfan vpphefur/ hn̄ mun nidurlægiast og huør sig lytelæter/ hann skal vpphaf en verda.

A Michaelis Messu Dag

COLLECTAN:

ALmattuge Eilyfe Gud/ sem skapad hefur þyna heilögu Eingla/ þyn̄um Vtuøldum til Styrks og Hialpar j moti margskyns Voda og Hættasemdum þessarar Veralldar/ Vier bidium/ Gief þu oss Nad til þess/ ad vier sieum þier þackláter/ fyrer soddan Gafu og alla adra vel giørninga/ Og veit oss ad vier med þinne Nad verdum vardueitter fyrer þyna Eingla fra øll um vondum Hlutum/ og til alls þess sem þier ma þocknast/ Fyrer ꝛc.

Pistillen vr Openberingar Bok S. Johann. 12. Cap.

A þeim

A Þeim Døgū. Og þar giørd
iſt ſtrijd mijked a Himne/ Mi-
chael og hans Einglar børd
uſt vid Drekan/ Dreken bard
iſt og hans Einglar/ og yfervnnu ecke /
og þeirra ſtadur vard ei meir funden a
Himne. Og ſa mykle Dreke/ og hiñ gā
le Høggormur/ ſa ſem ad heiter Diøfull
og Andſkote/ vard vt kaſtadur a Iørde
na/ huør ed alla Veralldar Kringluna
viller. Og hñ vard vtſnaradur a Iørd
ena/ ꝛ hñs eingl^r vrdu eirnē vtſnarader.
Og eg heyrde Rødd mykla a Himne ſei
gande. Nu er Heilſa og Kraptur/ Rijke
ꝛ Mattur/ vors Guds vorden hñs Chri
ſts/ med þui hañ er vtſnaradur/ ſem þa
aſakade Dag og Nott fyrer Gude. Og
þeir hafa hñ yfervñed fyrer Lambſins
Blood/ og fyrer Orded þeirra Vitnisbu
rdar/ og þr hafa ecke elſkad ſitt Lijf/ alle
til Daudans. Þar ꝥ gledieſt þier Him
nar/ ꝛ þier ſem þar jñe byggied.

Gudſpialled ſkrifar.
S. Matth. 18. Cap

J

J Þann tÿma. Geingu Lærisueinarner til Jesum/og søgdu. Huør er meſtur j Himna Rÿke? Jesus kallade eitt barn til sÿn/og sette ꝥ mitt a millum þeirra/og sagde. Sannlega seige eg ydr/nema þier vmsnueſt og giøriſt so sem sma børn munu þier ecke jnnganga j Rÿke Himnanna. Huør sialfur sig læckar so sem vngmenne þetta/sa er meſtur j Rÿke Himnanna. Og huør sem medtekur eitt þuilÿkt Vngmenne j mÿnu Nafne/sa medtekur mig. Eñ huør hañ hneyxlar eiñ af þessum Vesalingum/sem a mig trua þarfara være hønum ad Mylnusteirn heingdeſt vm hans Hals/og være j Sia far Diup sokktur. Vei sie Heimenũ fyrer hneyxlaner/ Þar hliota þo ad koma Hneyxlaner. Eñ vei sie þeim Manne/ fyrer huørn ad Hneygslanen kiemur. Enn ef þÿn Hønd/ eda þiñ Fotur hneyxlar þig/sniþd hañ af og snara hønum fra þier. Betra er þier jnn ad ganga/

til

til Lijfsins/ħ alltur og Handarvane/enn þ þu hafer tuær Hendur/ ꝛ tuo Fætur/ ꝛ verder j eilijfan Elld kastadur. Og ef Auga þitt hneyxlar þig/ þa slijt þ wt og snara þui fra þier. Betra er þier eineygdum jnn ad ganga til Lijfsins/ enn þ þu hafer tuo Augu/og verder j heluijts Elld kastadur. Siaed til ad þier forsmaed ecke eirn af þessum Besaling um. Þuiad eg seige ydur/ad þeirra Ein glar a Himnum/sia jafnan mijns Fød urs Auglit/sem a Himnum er.

Atianda Sunnudag
epter Trinitatis.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/ Vier bidiū/ Laat þitt Myskunar verk styra vorum Hiørtum/ Þuiad an þyn meigum vier þier ei þocknast/ Fyrer Jesum CHRISTUM. ꝛ cc

Pistilen skrifar S. Paall
i. Cor. i Cap.

N Goder

Goder Brædur. Þacker gjøre eg Gude mínum jafnan ydar vegna/ ẏpter þa Guds Nad/ ſ ydur er gieſen j Christo Jesu. Þad þier erud j øllum Hlutum auduger ørdner j hønū/ j øllu Orde/ z j allre viſku epter þui ſ ſa Vitnisburdur Jesu Christi er ſtadfeſtur orden j ydur. So ad þier hafed enguan Breſt j nøckre Giøf/ epter bjdande Auglyſingu vors Drottins Jesu Christi/ Sa ad ydur mun ſtad feſta allt til æfeloka/ ſo ad þier ſiniſt oſtraffaleger a Deige Drottens vors Jesu Christi. Þuiad Drotten er trwr/ ẏpter huorn ad þier kallader erud til Samlags Sonar hanns Jesu Christi/ vors Drottins.

Gudſpialled ſkrifar S. Matth. 22. Cap.

Þañ Tijma. Þa Phariſearner heyrdu Þ/ad hñ hafde nidur þaggad þa Saduceos/ſaman ſøfnuduſt Þr j eitt. Og eiñ løg vitringur

vitringur af þeim/ spurde hann ad/ frei
stande hans/ & sagde/ Meistare/ huört
er hid hæsta Bodord j Logmalenu? Enn
Jesus sagde til hans. Þad/ Ad þu skallt
elska Drotten Gud þinn af ollu Hiarta
þijnu/ og af allre Ond þinne/ & af ollu
Hugskote þynu/ Þta er hid fyrsta & stæ
sta Bodord. Enn hitt annad er þessu
lijkt/ þad/ ad elska skalltu Naunga þinn
so sem sialfann þig. J þessum tueimur
Bodordum er jnnebunded allt Logmal
og Spamennerner. Enn þa Phariseæ
rner voru so til samans komner/ spurde
Jesus þa ad/ og sagde. Huad virdest yd
ur vm Christ/ huörs Son hann se? Þeir
sogdu honum/ Dauids. Hann sagde þa
til þeirra. Huörnen kallar Dauid hann
þa j Anda eirn Herra? Þar hann seiger.
Drotten sagde mijnum Drottne/ Sittu
mier til hægre handar/ þangad til ad eg
legg Ovine þijna til skarar Foota þin-
na. Nu ef Dauid kallar hann einn Herra/
Huörnen er hann þa hans Sonur? Og

 eingen

eingen gat suarad hønū einu Orde. Og eige dirþdest nockur vpp þra þeim Dege/ han þramar ad spyria.

Nitianda Sunu Dag
Epter Trinitatis.

HEyr þu Almattuge og Myskunsame Gud/ wore byrg þu milldelega alla þa Hlute sem oss eru motstadleger/so ad vier liduger j Salu og Lyþe/ mættum j þeim Hlutum sem þier til heyra/med lostugum huga og Hiarta epter þylg ia og þoknast/ Fyrer JESVM/ z cc.

Pistilen skriþar S. Paall.
Eph. 4. Cap.

SA Skuleger Brædur. Aflegged þra ydur epter þornre Breytne/ hinn gamla Mannen/sem sig þor diarf ar j Girndum Villudomsins. En endur nyest j Anda ydvars Hugskots/og jklæ dest þeim nya Manne/ sem epter Gude er skapadur/j sañarlegu Riettlæte/z hei lagleika. Huar þyrer aflegged Lygar z taled Sannleik/ huer og eirn vid sinn

Naunga/þuiad vier erum innbyrdis hu ør añars Limr. Reidest z syndgest ecke. Læted eige Solena vnder gäga yþer yd uare Reide. Gieþed og eckert Rum Dis flerum. Nuør stoled heþur/sa stele ecke meir/helldur afle z erfide med Hondum um/þad gott er/so ad hann haþe ad gie þa þeim sem þurþtuger eru.

Gudspialled skriþar S. Matth. 9. Cap.

Af þeim Tijma. Jesus stie a Skip þor hañ yþer vm aptur/z kom j siñ na Borg. Og sia/ ad þr þærdu til hans halþvisen Mann/þañ er la j siñe Reckiu. Enn þa Jesus leit þrra Tru/ sagde hñ til hins halþuisna. Vertu hug hraustur Sonur/þijnar Synder eru þier þ gieþnar. Og sia/ ad nockrer aþ þeim Skriptlærdu søgdu med sialþū sier. Þe sse Gudlastar. Og ē Jesus sa þrra hug renningar/sagde hann. Nuar þyrer hug se þier so vont j ydrum Hiørtū? Nuørt

er audueNdara ad ſeigia/ Þier eru þijn-
ar Synder ƒgiefnar ? Ellegar ad ſeig
ia/ Stattu vpp og gack ? En ſo ad þier
vitid/ þ Manſins Sonur hefur Magt
a Jørdu til ad fyrergiefa Syndernar/
ſagde hn̄ til hins halfuiſna. Statt vp
tak j burt ſæng þijna/ z gack j þitt hus.
Og han̄ ſtod vpp z for j ſitt Hws. En̄
þa Folked ſa þetta/ vndrade þ/ prijſande
Gud ſa ed þuilijka Makt hefde Mønn
unum giefed.

Tuttugaſta Sunnudag

Epter Trinitatis

HErra Gud/ Vier bidium/ veittu milld
elega þijnum Trulyndum Lykn og Nad/
ſo ad bæde hreinſeſt þeir af ſijnum Syndum/
og med hreinu Hiarta þier þione/ Fyrer Je
ſum Christum þinn elſkulegan Son vorn Dro
tten og HERRA.

Piſtilen ſkrifar S. Paall

Eph. 5. Cap.

MJner allra kiæruſtu. Eimed ſo
til/ ad þier ganged forſiallega/ ei
ge ſo ſem fauijſer/ helldur ſo ſem
vijſer

Wijser. Og skicked ydur epter Tijdene þui þad er vond Tijd. Fyrer þui vered ecke oforsialer/helldur skiliande huør ad sie Vilie Drottens. Og drecked ydr ecke Vijndruckna/þui þar af kiemur saurugt Lijferne/ Helldur vppfyllest med Anda/ og tale huør vid añan/ af Psalmum/ z Lofsønguum og andlegum Kuædum/ syngiande og spilande Drottne j ydrū hiørtū. Og giøred þacker alla Tijma Gude z Fødur/fyrer alla Hlute/ j Nafne Drottens vors Jesu Christi. Og vered huør ødrū vndergiefner/ j Guds Otta.

Gudspialled skrifar S. Matt. 22. Cap.

A Þeim tijma/Jesus suarade og talade j añad sinn j Epterlijkingum til þeirra z sagde. Himnarijke er lijkt þeim Kónunge sem Brwdkaup giørde Syne sijnū. Og wtsende sijna Þiona ad kalla Bodsmennena til Brwdkaupsins/og þeir villdu

 ecke

ecke koma. J aſtad ſiñ ſende hñ wt adra
Þiona/z ſagde. Seige þier Bodſmoñum
um/ſtaed/ Miña mæltyd hefe eg tilbued
miñer Ørar og alèd Fie eru ſlatrader/
z allt er reidubued/komed til Brwdkaup
ſins. Enn þr ꝥarſmadu þ og geingu j
burt/eirn a ſiñ Bwgard/eñ añar til ſin
nar Syſſunar/ eñ hiner ad rer gripu ha-
ns Þiona/og lœgdu þeim Nædungar til
og drapu þa. Enn þa Kongurenn heyr
de þtta/vard hañ reidur/og ſende wt ſitt
Herlid/og liet ꝥyrerꝥara þeſſū Mordin
gium og brenna vpp þrra Borg. Þa ſa
gde hann til ſinna Þiona/Brwdkauped
er ad ſonnu reidubwed/enn þr ſem bodn
er voru/þr voru ei þeſſ verduger. Þar
fyrer/fared vt a Gatna Moten/og biod
ed til Brwdkaupſins huœrium ſem þier fi
ñed. Og hans Þionar geingu wt a ſtræ
ten/z ſaman ſœꝥnudu ollum þm ſ. þr fū
du/vondum og godum. Og Brwdkaup
ed vard ꝥullt med Bordſett folk. Eñ þa
ed Konguren gieck jnn/ad ſia þa ſem til
Bord

Bordsins sætu. Sa hañ þar eiñ Mañ/ eige klæddan mz Brwllaups klæde. Og sagde til hans. Huørnen giekstu hingad hafande ecke Brullaups Klæde? Enn hñ þagde. Þa sagde Konguren til sinna Þienara. Binded hans Hendur z Fætr z kasted hønū wti hin ystu Myrkur/ þar ed vera mun Þop z Tañagnīstrã. Þui ad marger eru kallder/ Enn Fáer Vt-valder.

Tuttugasta og fyrsta Suñu Dag epter Trinitatis.

COLLECTAN:

Heyr Herra Gud/ vier bidium/ vardueit þiñ Kyr med jafnlegre Myskun þinne/ og ad hañ matte fyrer þyna hlyfing verda friáls fra øllum motstadlegum Hlutum/ z i godu Framferde þinu Nafne jduglega þione/ Fyrer Jesum Christum.

Pistlien skrifar S. Paull Eph. 6. Cap.

fner allra kiærustu/ Styrkest j Drottne/og Mætte hans Kraptar. Jklæded ydr Guds herskrwda/so ad þier gieted staded j giegn Umsatrum Diøfulsins. Þuiad vier hofū eige vid holld og Blod ad Beriest/helldur vid Hofdingia z Maktar vellde/vid Drottna Veralldarennar/vid Myrkrana stiornendur þessa Heims/vid ur andlega Vreckuyse j Loptenu. Þar fyrer taked allan Herskrwda Guds vppa ydur/so ad þier gieted Mootstødu veitt a þeim vonda Deige/og ad þier fæed stadest þa allt er vm giort. So standed nu vm gyrter ydar Lendar med Sañleikanum/og skrydder Bryniu riettlætesins/og vm Fætutnar skopatader/so sem reidu buner fram̄ ad fylgia Evangelio Fridarens/Efst vm fram alla hlute/Þa med taked Skiolld Truarennar/med hueriū þier kuñed wt ad slockua øll elldleg Skeyte hins vrettvijsa. Og grijped Hialm Hialpræderſins og Suerd Andans/huert ad er Guds Ord.

Gud

Gudspiallid skripar S. Joh. 4. Cap.

I Þann tijma. Þar var eirn Kongs Madur/ huørs Sonur ad siukur la til Capernaum. Þa hañ heyrde þ/ ad Jesus var komen aff Gydinga Lande j Galileam/ ffor hñ til hñs/ og bad hann þ hañ ffære offan/ z læknade Son hñs/ þuiad hann være ad mestu Daudur. Þa sagde Jesus til hñs. Nema ad þier sia ed Teikn og Stormerke true þier ecke. Kongs Maduren sagde til hñs. Herra ffar þu offan ædur eñ Sonur minn andast. Jesus sagde hønum þa. Far þu / Sonur þiñ liffer. Og Maduren trwde þeim Ordum er Jesus sagde hønum/ z gieck þan. Eñ þa ed hañ ffor offan epter/ geingu hans Þienarar j mote hønū og kunngiørdu hønū seigande/ Som þiñ liffer. Hañ spurde þa þar ad/ a huøriu Tijma þad hønum heffde batnad/ og þr søgdu hønum/ J giær vm siøundu stūd huarff ffra hønum Kaldan. Þa ffornier

ke Faderen/ad þad var vm þañ Tijma a huorium ad Jesus hafde sagt til hñs/ Sonur þiñ lifer. Og hñ trwde/og allt hans Heima Folk.

Tuttugasta og añan Suñu Dag Epter Trinitatis

COLLECTAN

HErr Herra Gud/sem ert vort Skiol og styrkur/nalægur vertu gudlegum Bænum þiñ ar almennelegrar Kristne/ og huad hellst sem vier þig riettelega vmbidium/ mættum þad my skunsamlega fa og odlast/Fyrer z c

Pistilen skrifar S. Paall Philipp. 1. Cap.

KJærer Brædur. Eg packa Gude mijnum/so opt sem eg hugsa vm ydur/huad eg giøre alla tijma j mijnum Bænum fyrer ydur øllum/og þa Bæn giøre eg med føgnude/ fyrer þ Samlag sem þier hafed j Evangelio/fra hinum fyrsta Deige/ allt til þessa. Eg em þess hins sama j godu Trauste þar vm/ad sa sem j ydur/

hefur

hefur vppbyriad hid goda Verked/hann mune þ og eirnen fullkoma/vppa þann Dag Jesu Christi. So sem ad mier er tilheyrelegt/ad eg hallde af ydur øllum j þañ mata/þuiad eg hefe ydur j mijnu Hiarta i þessum mijnum Fiøtrum/j hua tium eg forsuara og styrki Evangelium huar af ad þier erud aller Nadareñar Hluttakarar med mier ordner. Þuiad Gud er miñ vottur/huørsu þ ad mig fyr leinger af Hiartans Gruñe j christo Je su/epter ydur øllum. Og þess sama bid eg/þad ydar Kiærleike audgest meir og meir/j allre Visku og allre Reynslu/ so ad þier meiged reyna huad best er/vppa þ ad þier sieud skyrer/z hindrunarlauser a þañ Dag Christi/fuller med Avøxtu Riettlætisins/huørier ad skie fyrer Jesũ Christum/til Dyrdar z Lofs Gude.

Gudspialled skrifar S.
Matt./18. Cap.

Og

DG Jeſus ſagde til ſiña Læreſueina Himnarijke er lijkt vid einn Kon-
ung/ ſem reikna villde vid Þiona
ſijna. Og er hann tok til ad reikna/kom
eirn ꝼyrer hann/ſa ed honum var ſkylld
ugur tiju Þüshund Punda. Eñ þa hñ
hafde þad ecke til/ſem hñ ſkyllde gialldа
ſkipade Herran ad ſelia hñ/hans Hw-
ꝼreyu og ſo Børnen/og allt þad hañ at
te/og borga þar med. Eñ ſa Þion ꝼiell
ꝼram̃/tilbad hann og ſagde. Herra/haf
Þolenmæde vid mig/allt ſkal eg þier gia
llda. Enn Herran ſa aumur a þeim Þi
on/og liet hann lauſan/og gaꝼ honum
vpp Skulldena. Enn þa hañ gieck vt/
ꝼann hann eirn aꝼ ſijnum Samlags Þi
onum/ſa ed honum atte ad giallda hund
rad Peninga/ þann hinn ſama handtok
hañ/greip ꝼyrer kuerkar honum/ dro hñ
z ſagde/gialld þad þu ert mier ſkylldug
ur. Og hans ſamlags Þion ꝼiell ꝼram̃
til Fota hans/bad hañ og ſagde. Haf
Þolinmæde vid mig þui allt ſkal eg giall
da

da þier. Enn hn̄ villde ecke/Helldur fór burt/og liet han̄ j Dyblyssu/þangad til hann hafde borgad sijna Skullo. En̄ sem hans Stallbionar sáu huad skiedef vrdu þeir miøg hrygguer vid/komu og kungiørdu sijnum Herra/allt huad ed gi orit hafde. Þa kallade hn̄s Herra a hn̄ og sagde til hans/Þu Illur Þion/ alla þa Skulld gaf eg þier vpp/af þui þu beidder mig/Huort byriade þier þa ecke Myskunsømum ad vera vid þin̄ samlag Þion lijka sem̄ þad eg var þier Myskunsamur? Og hans Herra vard reidur/z ofurselldi han̄ Kualørunum/þangad til hann hafde borgad/allt þad hn̄ var ho num skylldugur. So mun minn Himnes kur Fader giøra vid ydur/ef ad huør ydar sem eirn fyrergiefur ecke vt af Hiar ta sijnum Brodur/hn̄s Misgiørder.

A Allra heilagra Messu

COLLECTA.

HErra þu Almattuge Eilijfe Gud/sem villd er Heilaga giøra alla þijna vtualda/og elsk anlega

ansiega/j þïnum Eingietna og elskanlega Syne lattu oss þeirra Tru Von z Kiærleika epter fylgia/so ad vier med þeim mættum verda Salu holpner/Fyrer JESVM.

Pistillin vr Openberingar Bok
S. Joh. 7. Cap.

A Þeim Døgum. Og epter þ sa eg fiora Eingla standa/a fiorum Hornum Jardarennar/ og þeir sïie hielldu fiorum vin dum Jardarennar/so ad eingen Vindur blies a Jørdena/nie a Sioen/nie a nøckurt. Og eg sa annan eingel vppstïga af Vppgongu Solarennar/sa hafde Teikn lifanda Guds/og kallade hærre Røddu til hinna fiøgra Einglanna/ þeim sem giefed var ad granda Jørdunne z Sionum/og sagde. Granded ecke Jørdenne/ eige Sionum/nie Trianum/so leinge þ vier teiknum Þiona vors Guds/j Þrra Ennum. Og eg heyrda Tølu Þrra sem teiknader voru/hundrad fiorar z fiørutïig er þusunder/sem teiknader voru af øllum Kynkuïslum Jsraels Sona. Af

Kyne

Kyne Juda tolf þushūder teiknader. Af kyne Ruben tolf þushūd' teiknader/ Af Kyne Gad/tolf Þushūder teiknader/ Af Kyne Aser/tolf þushunder teiknader/ Af Kyne Neptalim/tolf þushūder teiknader Af Kyne Manasse/tolf Þwshunder teiknader. Af Kyne Simeon/tolf Þushunder teiknader/ Af kyne Levi/tolf þushunder teiknader/ Af kyne Jsaskar/tolf þushūder teiknader. Af Kyne Zabulon tolf Þusunder teiknader / Af Kyne Joseph/ tolf þusunder teiknader/ Af Kyne Beniamin tolf þusunder teiknader. Og epter þ sa eg/og sia/ad skare mykell/huern ad eingen gat taled/af ollum Þiodum og Folke og Tungumalum/standa framme fyrer stolnum og framme fyrer Lambenu/vmskrydder huijtum skrwda/z Palma Vidur j þeirra hondum. Og þeir kolludu hartt Roddu/og sogdu. Heilsa sie Þm er a stolnum situr/vorum Gude/ og Lambenu. Og aller Einglar stoodu vmhuerfis stolen/z kringuum Olldung

ana

gana/ og vm kring þau fiøgur Dyren. Og fiellu nidur fyrer Stolnum framm a þeirra Asiuner/og tilbadu Gud/ og føgdu/ Amen. Lof z Dyrd z Spekc/ Pack er/og Heidur/og Kraptur/ z styrkleike/ sie vorum Gude/um Allder og ad eilijfu Amen.

Gudspialled skrifar S. Matth. 5. Cap.

DA er Jesus leit Folked/ gieck hann vppa Fialled. Og þa hn̄ sette sig nidur/ geingu hn̄s Lærisueinar til hn̄s. Og hn̄ lauk vpp sijnn̄ Munne/kiende þeim/ z sagde. Sæler eru þr sm̄ andlega eru volader/ þuiad þrra er Himna Rijked. Sæler eru þr sm̄ harma/þuiad þr munu huggader verda. Sæler eru hogværer / Þuiad þeir munu Jardrijked erfa. Sæler eru þr sem hungra og þyrsta epter Riettlætenu/þuiad þr skulu sadder verda. Sæler eru myskun̄samer/þuiad þeir munu Myskun hliota. Sæler eru

eru Hreinhiartader/ þt þeir munu Gud sia. Sæler eru Fridsamer/ þt þr munu Guds Børn kallader verda. Sæler eru þeir sem fyrer Riettlætisins saker ofsokter verda/ þuiad þra er Himinarijke. Sæler eru þier nær sem Mennerner hall mæla ydur/og ofsokn veita/og tala j gl egn ydur alla vondsku/ fyrer mijnar sak er/þo liugande. Fagne þier z vered glad er/þuiad ydart Verdkaup er gnoglegt a Himnum. Þuiad so ofsoktu þeir Spa mennena/þa sem fyrer ydur voru.

Tuttugasta og þri dia Sunnu Dag Epter Trinitatis

HErra Herra Gud/ vier bidium/afleys Synd er þyns Folks/og lat oss af vorum Synda bøndum sem vier saker vors Breyskleika erum bundner/med þinne Millde leysast/Fyrer z c.

Pistilen skrifar S. Pall phil. 3. 4. Cap.

ELskuleger Brædur. Fylged mier epter/ z giæted ad þim s so gange lijka sem þier hafed oss til Fyrer-

 mynd

myndar. Þuiad marger ganga so/ ad huorium eg hefe optsinnis sagt ydr. Enn nu seige eg ydur grætande / þeir Ouiner Krossins Christi/huorra Afdelot er Fyr erdæmingen/huorra Gud/Magen er/og þeirra Vegsemd sinn jardlega sinnadereru verdur til Skammar. Enn vor Vmge- ingne er a Himne/ Huadann vier vænt- um Frelsarans/Drottens Jesu Christi/ sa ed vorn fafeingan Lijkama/mun for klæra/suo ad hann lijkur verde hans for klarudum Lijkama/ epter þeirre verkan Kraptarins/sem hann kann sier med alla Hlute vndergiefna ad giora. Þar fyr- er mijner kiærer z Elskuleger Brædur/ minn Fognudur og mijn Korona/standed so j Drottne elskanleger. Enn Evodiá amine eg/Syntichen amine eg/þ þar si eu samlyndar j Drottne. Eg bid þig z eirnen minn trwr Lags Madur/ hialpa þeim sem mz þier hafa erfidad j Evan- gelio med Clemese/og hinum odrum mij num Hialpar Monnum/ Huorra Nøpn ad skrifud eru a Lijfsins Bokenne.

Þ Þan̄ Tijma. Þa geingu Phar iſearner j burt/og ſettu Rad ſa man/ ad þr ꝼtinge veidt han̄ j Ordum. Og ſendu til hans ſij na Læreſueina/med Herodis Þienorum/ ſo ſeigande. Meiſtare/ vier vitum/ þad þu ert ſan̄ſogull/og kiener Guds Gotu j San̄leika/ ſkeyter ei nockrū/þuiad þu ſer ei ad Man̄virdingum. Þar ꝼyrer ſeigdu oſſ/huad þier lijſt. Huort leyꝼeſt ad gieꝼa Keiſaranum Skatt eda eige? En̄ þa Jeſus ꝼormerkte þrra Flæatſkap ſagde hn̄. Huad ꝼreiſte þier mijn Hræſn arar? Syned mier Myntena Peninge ſins. Og þr feingu honum Peningen. Jeſus ſagde til þrra. Huors Mynd og Yꝼerſkriꝼt er þetta? Þeir ſogdu honum Keiſarans. Þa ſagde hn̄ til þrra/ Gieꝼ ed þa Keiſaranum huad Keiſarans er/ ⁊ þ Gude huad Gudz er. Og er þr heyrdu þtta/ vndruduſt þr/ꝼorlietu hn̄/⁊ geingu

Tuttugasta og fierda Suñu Dag epter Trinitatis

COLLECTAN

ALmattuge Eilijfe Gud/ Syndu þijnum wt|völdum Børnum Gæsku þinnar eilijfrar Myskunar/ so ad þau mætte hafa Hug og vilia til þijn/ og ad þeirra Hiertu sie reidubwen til allra godra Verka/ og þo helst j øllu þui sem þier vel þoknast/ Fyrer JESVM 2c.

Pistilen skrifar S. Pall.

Colo. 1. Cap.

GOoder Brædur. Þar fyrer vier eirnen/ allt fra þeim Deige/ þa vier høfdum þ heyrt/ lietū vier eige af/ fyrer ydur ad bidia og beidast/ þ þier uppfyllest med Kynningu hans Vilia/ j allshattudum Andlegum Vysdome og Skilninge/ so ad þier kunned ad ganga Drottne verduglegana / til allrar þocknunar. Og sieud Avaxtarsamer j øllum goodum Verkum/ z ad þier sieud vagsande j Guds Kynningu/ og ad styrkiast j øllū Krapte/ epter mætte hñs

Dyrdar

Dyrdar/ j allre Volenmæde/ j Läglundar Giede/ med Fognude. Og giøred þack er Fødurnum/ sem oss hefur skapfellega giørt til Arfskiftis heilagra j Liosenu. Sa ed oss hefur frelsad af Yfervallde Myrkranna/ og hefur oss sett j Ryke sijns elskulega sonar/ j huørium vier hefum Endurlausnena fyrer hans Blood/ sem er Syndanna Fyrergiefning.

Gudspialled skrifar S. Matth. 9 Cap.

I þann tijma/ þa ed Jesus talade þetta hid sama til þrra. Sia þu/ ad Hofdinge nøckur gieck ad/ og til bad hann/ seigande. Herra/ mijn Dotter er ny sæalud/ enn þu kom/ og legg þijna hønd yfer hana/ z mun hun lifa. Og Jesus stod vpp/ fylgde hønum/ og so hans Læresueinar. Og sia þu/ ad Kona/ huør ed haft hafde Blodfall j tolf aar/ gieck a bak til vid hann/ og snerte falld hans klædnadar. Þui hun sagde med sialfre sier: Ef ad eg mætte ad eins snerta hans

klædnad/munda eg heilbrigd verda. Eñ Jesus snerest vid/leit til heñar/z sagde. Vertu hughraust dotter/Þijn Trwa gi=ørde þig heilbrigda. Og a þrre sømu stundu vard Konan Heilbrigd. Og þa ed Jesus kom jnn j Høfdingians hws/ og sa þar Lwdur Þeytara/og Busloran Folksins/sagde hñ til þrra. Wijked fra Þuiad ecke er stulkan Daud/helldur sef ur hun. Og þeir dærudu hañ. Eñ sem Folked var vtdrifed/gieck hñ þar jnn/ og tok vm heñar Hønd. Og Stulkann stod vpp. Og þetta Rykte/barst wt vm allt þad sama Land.

Tuttugasta og Fimta Sunnu Dag epter Trinitatis

HErr Almættuge Gud/ Drottenn himneskur Fader/ Teia þu oss aumum og syndugum þijna Myskunseme og epter þui vier meigum ec leida oss vppa neina vora forþienan/helldur j allan mata þar epaseme a hefa/so ad vier ec skulum falla j þann stranga Dom/helldur ad vier mættum leysast þar fra/fyrer þyna Nad og myskunseme. Fyrer þinn son/ɀc.

pistil

MEr Elskuleger brædur/ Enn vier vilium eige dylia fyrer ydur vm þa sim̄ so/ fa / vppa þad ad þier skiud eige hrygguer/ so sem þr adrer ed engua von hafa. Þui ef vier truum ad Jesus sie daen og vpp aptur risen/ so mun z Gud einnen þa sem sofnader eru/ fyrer Jesum med honum framleida. Þuiad þad seigum vier ydur/ j Orde Drottens/ þ vi er/ huorier ad lifum og epter blijfum j Tilkomu Drottens/ vier munum eige fyrer þeim koma sem sofnader eru. Þuiad Drotten sialfur mun mz Nerooþe/ z mz Nofud Eingelsins Raust og Lwdre Gu ds/ ofan koma af Himnum/ og hiner da udu j Christo/ skulu fyrster vpprijsa. Þar eptera vier sem lifum og epter blijfum/ verdū til lijka vp numner med þm̄ somu j Skyen/ til mots vid Drotten j Lopted/ z munum so hia Drotne vera alla Tij

ma/ſuo Hugged nu huer aſkan jnnbyrdis mz þeſſum Ordum.

Gudſpialled ſkrifar S. Matth. 24.

J Þañ tijma/ Jeſus ſagde til ſinna Lariſueina. Nær ed þier ſiaed Sui virding Foreydſluñar (ap huerre ſagt er ꝥyrer Spamañen Daniel) ſtan danda j helgum ſtad. Huer ſem þad les hann hygge þar ad. Huerier þa eru a Gydinga Lande/flye þeir a Fiøll/ Og huer hañ er a Rapre/pare hañ eige of an nockud ad taka wr ſijnu hwſe/ Og huer ẽ a Akre er/ſnue hñ ei aptur/ad ta ka vpp Kyrtel ſiñ. Enn wei þungudum z Brioſtmylkingum a þeim Døgũ. Af þui bidied/ad ydar Flotte verde ecke vm Vetur/og eige a Þuott Deige. Þuiad þa mun verda ſo ſtor Hørmung/huïlijk ad eige var j ꝥra Vpphaꝥe Veralldar eñar/allt til þeſſarar ſtundar/z eige he ldur verda mun. Og nema ad þſſer dag ar verde ſtytter/verdur eckert Holld holp

ed. Enn pyrer vtvaldra saker/ þa skulu þeir Dagar styttast. Enn ef nockur seiger þa til ydar / siaed hier er Christus/ eda þar/ þa skulu þier ei þui trua. Þui ad þar munu vpprijsa fals christar/ og fals Spamenn/ og þr munu giora stoor Takn/ og Vndur/ so ad j Villu munu leidast (ef skie mætte) eirnen Vtvalder. Siaed/ eg sagda ydur þad pyrer. Nu ef þeir seigia til ydar/ Siaed/ hann er a Eydemorku/ þaganged ecke vt. Siaed hann er j Launkofum/ þa trued eige. Þuiad lijka sem Elldina vtgeingur af Vppgongu/ og skijn allt til nidurgongu/ Lijka so mun z vera Tilkoma Mansins sonar. Þuiad huar hellst ad Hræed er/ þangad munu og Ernerner safnast.

Tuttugasta og siøtta Sunnudag epter Trinitatis.

COLLECTAN

HEyr þu Myskunsame Eilijfe Gud Himneske Fader/ vier bidium þig/ ad þu vilier vppvekia oss/ so ad vier mættum med allre Kost[illegible]

[illegible] [illegible]

framganga/j christelegum godum Verkum/og jafnā styrkiast j þier/og finnast j øllum Gudlegum heitum/Fyrer Jesum.

Pistilen skrifar S. Pet.

2. Pist: 3. Cap.

MEner allra Kiærustu/J fyrstu þa vited þ a sijdustum Døgum mu nu koma Spottarar/huerier ept er þeirra eigenlegum Girndum munu ganga/og segia. Huar er fyrerheit hūs tilkomu? Þui þadan j fra þa ad Fedur ner sofnudu/þa blijfa aller hluter so sem fra upphafe Skøpunarennar. Þuiad vil iande lætast þeir ecke vita þad/ad him narner eirnen voru fordum tiid/Þar med og Jørden ur Vatnenu/og j Vatnenu stodst fyrer Guds Ord/j huøriu Heimur en/sem j þañ Tijd var/j Vats flodenu fyrer forst. En eirnen sa Himen z Jørd/sem nu eru/munu verda fyrer hans Ord sparud/so þ þau Elldenū vardveitt verde a Domsins Dag/ z til Fyrerdæmingar omildra Manna. En eitt sie ohulet

huled fyrer ydur/ hiner kiæruſtu/ þ eirn
Dagur fyrer Drottne/ er ſem Þuſhund
Aara/ ꝫ Þuſund Aara/ ſem eirn Dagr.
Drotten ſeinkar eige þui hañ fyrer hiet/
ſo ſem þ ſumer hallda/ Helldur hefur hañ
Þolenmæde vid oſſ/ og vill eige ad nockꝛ
fortapeſt/ helldur ad aller ſnue ſier til yf
erbotar. Eñ Dagr Drottens mũ koma
ſem Þiofur vm Nott/ a huoriũ Heim̃
uren mun forganga medur ſtorbreſtum
eñ Hofudſkiepnurnar af hita bradna/ ꝫ
Jorden/ og þau Verk ſem þar jnne eru/
munu vpp breñaſt. Med þui ad allt þetta
ſkal nu forganga/ Huilykum byriar ydr
þa ad vera? Med heilogu Framferde/
og Gudrækne hyðande/ flytande ydur til
Tilkomu Dags Drottins / a huorium
Himenen af Ellde forgeingur/ ꝫ Hof
udſkiepnurnar af Hita bradna. Eñ vier
er væntum epter nyũ Himne/ ꝫ nyrre Jor
du epter hãs fyrerheite/ j huoriũ ad riett
læted bygger. Huar fyrer mĩner kiær
uſtu/ þier ſem þeſſ vænted/ þa koſtgiæfid
þad

þ þier fyrer honum ofleckader z ostraff anleger ȷ Fridnum fundner verded/ Og Þolenmæde vors Drottens halleed fyr er ydra Sæluhialp.

Gudspialled skrifar S.
Matth. 25. Cap.

A Þeim Dogū. Eñ þa Mansins Sonur mun koma j sÿnu Tignar velldi/ z aller helger Einglar med honum/hann mun þa sitia a Sæte sÿns Velldis/og allar Þioder munu samann safnast fyrer honum. Og hañ mun þa sundur skilia huøra fra ødrum/so s̄ hird er sundur greiner Saude fra Kidum/og Saudena mun hañ skicka til siñar hægre Handar/ Eñ Kiden til vinstre. Þa mū Konguren seigia til þrra sem a hñs hægre Hond eru/ Kome þier blessader Fødr mÿns/z eignest þ Rÿke sem ydur var til bwed fra Upphafe Veralldar. Þuiad hungradur var eg/og þier gæfud mier ad eta/ Þyrstur var eg/ og þier gæfud

mier

mier ad drecka/ Giestur var eg/og þier hystud mig/Naken var eg/og þier klædd dud mig/ Siukur var eg/og þier vitiud ud mijn/ J Myrkuastofu var eg/z þier komud til mijn. Þa munu hiner rietlæ tu suara hm̄/og seigia so. Herra/Huen ær saum vier þig hungradan/og soddum þig? Eda þyrstan/so ad vær giæfū þi er ad drecka? Eda huenær saum vær þig gestkomen/og hystum þig? Eda na ken/og klæddum þig? Eda huenær saū vær þig siukan/eda j Myrkuastofu/Og komū til þijn? Og Kongurenn mun sua ra/og seigia til þeirra. Sannlega seige eg ydur/huad þier giordud einū af þ[e]ssū mijnum minstū Brædrum/þ giordu þier mier. Þa mun hañ og seigia til þeirra/ s̄ til vinstre Handar eru/Fared burt fra mier/þier boluader j eilijfan Elld/þañ sem fyrerbwen er Fiandanum/og hans Arum. Þuiad hungradur var eg/z þi er gæfud mier eige ad eta/ Þyrstur var eg / og þier gæfud mier eige ad drecka/
Gestur

Gestur var eg/og þier hystud mig eige Naken var eg/ & þier klæddud mig eige/ Siukur og j Myrkuastopu var eg/ & þi er vitiudud mijn ecke. Þa munu þr sua ra og seigia. Herra/ Huenær saum vær þig hungradan edur þyrstan/ Gest/edur Naken/Siukan/edur j Myrkuastopu/ & hopum þier ecke þionad? Þa mun hañ suara þeim og seigia. Sañlega seige eg ydur/ Huad þier giordud eige einum ap þessum enum minstu/ þ giordu þier mier ecke. Og munu þr þa ganga j eilijpar Pijsler/ Eñ Riettlæter j eilijpt Lijp.

Tuttugasta og siøunda Suñu Dag epter Trinitatis

Pistilen skripar S. Petur 2. Pist. 1. Cap.

KIærer Brædr/ Fyrer þui vil eg eige ap láta ad aminna ydur ja pnlega vm þetta/ þo ad þier vi ted þad/ & erud styrkuer j nalæ gum

gum Sannleika. Þuiad eg hygg þ riett
tilegast/so leinge sem eg er j þessare Ti
alldbwd/ad vppvekia ydur med Aminñin
gū. Þuiad eg veit þ ad eg hlyt snarlega
þessa mijna Tialldbwd af ad leggia/so
sem vor Drottenn Jesus Christus hefur
mier openberad. Enn eg vil Kaps vm
kosta/þad þier (epter mijna wtfør) iaf
nan hefdud slijkt til Minnis ad hallda.
Þuiad eige høfum vier þeim Dæmafro
dum Frasøgum epter fylgt/þa vier gio
rdum ydur kunnan Krapt og hingadkomu
vors Drottins Jesu Christi. Helldur hø
fum vier sialfer sied hans Dyrd/þann
tijd hañ af Gude Fødur medtok Dyrd z
Heidur/fyrer Raustena/sem til hans ski
ede j mijkelle Dyrd/þess hattar. Þesse
er miñ elskulegur Sonur/ a huørium eg
hefe þocknan. Og þessa Raust þa hey
rdum vier af Himnum verda/þa vier vo
rum med honum vppa Fiallenu helga.

O Gud

J Þañ Tijma. Og sex døgum
þar epter/tok Jesus med sier/
Petrum/ z Jacobum/ z Johañ
em Brodur hans/og hafde þa
afsijdis/vppa hꜳtt fiall/ z vmmyndadist
ꝥ þeim. Og hñs Asiana skein sem Sol
eñ hañs Klæde vrðu so biort sem Lios.
Og sia/ad hønum birtust þr Moyses og
Elias/ og tøludu vid hann. Eñ Petur
ansade z sagde til Jesu. Herra/Hier er
oss gott ad vera. Ef þu villt/þa vilium
vier giøra hier þriar Tialldbwder/þier
eina/Mosi eina/og Eliæ eina. Og þa
er hñ var þtta ad tala/sia/ad biart Sky
vmskygde þa. Og sia/ad Rødden af skye
nu sagde. Þesse er Sonur miñ elskulegr
ad huørium mier vel þoknast/hlyde þier
hønum. Og er Lærefueinarer heyrdu ꝥ
fiellu þeir fram̃ a sijnar Asianer/ z vrdu

miøg

miøg hrædder. En̄ Jesus gieck til þrra
tok a þeim/og sagde. Standed vpp/z ve
red ei hrædder/Enn þa þr litu vpp/sau
þr ønguann/nema Jesū alleinasta. Og
er þr geingu ofan af Fiallenu/baud Je
sus þm z sagde. Þier skulud øngum̄
þssa syn seigia/þar til ad Mann
sinsson er vppaptur risen
fra Dauda.

Endet Gudspialla og Pistla
Aared vm kring.

Johannes 1.
Siaed þad Gudz Lamb/sem burt tek
ur allar Veralldarennar Synder.

Historia

Pijnunnar og Daudans Drottens vors Jesu Christi/ vt aff þiorum Gudspiallamønnum saman lesen.

OG þa þeir høfdu Lofsaungen lesed/ gieck Jesus vt sem hann var vanur/ yfer vm Lækenn Kedron/ til Fiallsins Oliveti.

Enn hans Læresueinar fylgdu hønum epter. Þa sagde hann til þra/ A þessare Nottu munu þier aller hneykslan lyda a mier/ þuiad skrifad er/ Hirderenn mun eg slaa/ og Sauder Hiardarennar munu j

sundur tuistrast/Enn nær eg rijs vpp aptur/þa mun eg ganga fyrer þeim j Galileam. Petrus suarade og sagde til hans/Þo aller hneyxle sig a þier/þa skal eg þo alldrei hneyxlast. JEsus sagde til hans/Sannlega seige eg þier/ ad j Dag nætur enn Hanen galar tuisar/muntu neita mier þrysuar. Hann talade þa eñ framar/Ja/Þo eg ætte ad deyia med þier/ þa skal eg ecke afneita þier. Slijkt hid sama sø̈gdu aller Lærisueinarner.

Þa kom Jesus med þeim j þad Akurgierde sem hiet Gethsemane/ Þar var eirn Grasgard ur/þar gieck Jesus jnn/og hans Lærisueinar. Enn Judas/sa ed sueik hn̄ vissi og þeñan stad þuiad Jesus safnadest opt þangad med syna Lærisueina. Þa sagde Jesus til þeirra/Setied þdur hier/a medan eg fer burt/ z bidst fyrer.

Og hann tok til syn Petrum og Jacobum / og Johannem/þa tuo Sonu Zebedei/z tok til ad hrygguast/ ad skialfa og Harmþrungen ad verda/og sagde til þeirra/Myn Sala er hrygg allt j Daudan/Blyfed hier/og vaked med mier Bidied/so ad þier falled ecke j Freistne

Og hann veik sier j burtu fra þeim nær ei nu Steinsnare/og fraup a Knie/fiell framm a syna Asionu til Jardar/og bad/Ef þad møgu legt være ad su Stund hia lide/og sagde/ Ab ba miñ Fader/allt er þier mø̈gulegt/ Tak burt þeñan Kaleik fra mier/ þo ei huad eg vil/hell dur huad þu villt. Og hann kom til sinna Læ resueina

resueina/og ꝼann þa ſoꝼande / og ſagde til Pet urs/ Simon/ſeꝼur þu? Formatter þu ecke ei na Stund ad vaka med mier? Vaked og bidied/ ſo ad þier ꝼalled ecke j Freiſtne. Andinn er re dubuen/enn Hollded er veykt.

J annad ſiñ gieck hann eñ burt aptur/badſt ꝼyrer og ſagde/Minn Fader/Ep þad er ecke mø gulegt/ad þeſſe Kaleikur lyde hia mier/ vtann eg drecke hañ/þa verde þinn Vilie. Og hann kom aptur/og ꝼañ þa eñ ſoꝼande/Þuiad þeirra Augu voru þrungen aꝼ Sueꝼne/ og þeir viſſu ecke huøriu þeir ſuøradu hønum. Og hann liet þa kyrra/og gieck enn j burt aptur. Og bad j þridia ſiñ þeim ſømum Ordum/ og ſagde/ Fad er/eꝼ þu villt ſo/þa tak þeñann Kaleik aꝼ mer/ꝼo ecke minn/helldur verde þinn Vilie.

Enn hønum birteſt Eingell aꝼ Himne/ſa ed ſtyrkte hañ. Og þar kom/ad hñ þreytte vid Daudan/og tok akaꝼlega ad bidia: Enn hans Sueite vard ſo ſem Blodddropar/þeir ed ꝼiellu a Jørdena.

Og hann ſtod vpp ꝼra Bænene/og kom til ſiña Læreſueina/ og ꝼañ þa ſoꝼande vt aꝼ A hyggiu/og ſagde til þeirra/ Ja/ Vilie þier nu ſoꝼa og huyllaſt? Huad ſoꝼe þier? Þad er nog/ Siaed/ſu Seund er komen/ad Manſins Sonur mun oꝼurſeliaſt j Syndugra Hendur. Stondum vpp og gøngum hiedann/Siaed/Sa ed mig ſuy kur/hañ er j nænd/Bidied ſo ad þier ꝼalled ec ge j Freiſtne.

Og jafnsnart sem hañ var enn ad tala vm þetta/Sia þu/Judas eirn aþ þeim tolf. Þa er hñ haþde nu til sijn teked Flock Mañа z eir nen Þionustu menn Biskupanna/Phariseis ølld ungenna z Skriptlærdra/gieck hñ vndan Mañ flockenum/og kom þangad/ med Lyktum Log brøndum/med Suerdum og Staungum.

Enn Suikaren hafde gieþed þeim þ til Merk is/z sagt/Huørn eg kysse sa er þad/grijped þañ sama og j burt leided diarflega. Sem Jesus vijse nu allt huad yþer hañ ætti ad koma/ gieck hann fram z sagdi til þeirra/Ad huorium leiti þier ? Þeir suørudu hønum/ Ad Jesu aþ Na zarieth. Jesus sagde til þeirra/eg ẽm hann.

Enn Judas sa ed sueik hañ stod eirnen hia þeim. Enn sem Jesus sagde til þeirra/ Eg em hann/hørfudu þeir a Bak aptur z duttu til Jardar. Hañ spurde þa enn einusiñe/Ad huer ium leiti Þier ? Enn þeir søgdu/ Ad Jesu aþ Nassarieth. Jesus suarade/Eg sagda ydur þad Eg em hann. Leiti þier ad mier/þa lated þe ssa j burtu fara/ So vppfylltest þad Ord hus ad hann haþde sagt/ ad ønguum glatadi eg aþ þeim sem þu gaþst mier (Joh: 17)

Enn Judas vecк sier ad Jesu til ad kyssa hañ. Og jafnsnart vick hann ad hønum/z sag de/Sæll vertu Rabbi/og kyste hañ. Ẽñ Jesus sagdi til hans/Vinur/huar til komstu hingad ? O þu Judas/ suykur þu Mannsins Son med Kosse ? Þa geingu þeir þangad/og lǫgdu Hen

dur

dur a Jesum og gripu hann.

Eñ þa ed þeir sem hia hønum voru/sau huad verda villde/søgdu þeir til hans / Herra skulum vier ecke sla med Suerdi? Þa hafdi Simon Petrus eitt Suerd/z dro þad vt/z slo til Presta høfdingians Þienara/og hio af hønum hans hid hægra Eyra. Og sa Þienari hiet Malchus.

Enn Jesus suaradi og sagdi/Leyfed þeim ad giøra allt hid frekasta. Og sagdi til Peturs Sticktu þynu Suerdi j Slydrer/þuiad huør ad Suerded tekur / sa mun fyrer Suerde farast. Eda meinar þu/ad eg kuñe ecke ad bidia minn Fødur/þad hñ sendi mier ein tolf Legion Engla? Skal eg ecke drecka þañ Kaleik/huørn ed miñ Fader hefur mier giefid? Enn huørnen skylldu þa Ritningarnar vppfylldar verda? Þ hlytur so ad skie. Og hann ahrærdi hans Eyra/ og læknade hann.

A þeim tyma sagdi Jesus til þeirra Prest ahøfdingia/og Høfuds mannanna Musterisins og Aulldungañа sem til hans voru komner. Þier erud so sem til annars Spillvirkia wtgengner med Suerdum og staungum ad grypa mig/ Daglega hef eg þo hia ydur verid og kient j Musterenu/og þier hafid aunguar Hendur a mig lagt/Helldur er þetta ydar Tymi og Magt Myrkrañа/so ad Ritningen vppfyllest. Eñ allt þetta er skied so ad vpppfyllest Ritningar Spámañаñа. Þa forlietu hann aller Lærisueinar

 ner

ner/ og flyđu. Og þar var einn vngur Mañ sa ed hønum epter fylgde/hann var med Lyne klæddur yfer bert Hørund/z hin ğiñur Vngme ñe gripu hañ. Eñ hañ snarade Lynklædenu z flyde naken j burt fra þeim.

Enn Flockuren og sa Yferhøfdingen Lyd sins/z Þienarar Gydingaña toku Jesum/z bun du hann/og leiddu hañ j fyrstu burt til Hañas sa var Magur Caiphæ/ Huør ed þa var þess aars Byskup. Eñ Caiphas var sa sem Gyd ingunum gaf Raad/ad betur være. þad ad einn Madur dæe fyrer Folked.

Og þeir leiddu hañ burt til hins ædsta Ki ennemans Caiphas/ þar ed aller Kiennimanna høfdingiar/Skriptlærder og Aulldungar voru saman komner. Eñ Simon Petrus fylgde Jesu epter aleingdar/og einn añar Læresuein allt jñ j Forstofu Kieñemaña høfdingians. Sa sa me var kuñugur Kieñemaña høfdingianum og gieck jnn med Jesu j Byskups Herberged. Eñ Petur stod þar wti fyrer Dyrønum. Þa gieck wt sa annar Læresueinn sem Byskupenum var kunnugur/z talade vid hana sem Dyrnar geym de/og leidde Petrum þar jnn.

Enn Þionustufolked og Þienararner stodu og høfdu Kola elld giørdan þar nidre/ midt j Forstofunne/þuiad Kulde var. Og þeir verm du sig. Eñ Petur stod hia þeim og vermde sig einnen/ so hann sæe huer Ending þar villde a verda. Enn Ambatten Kiennemanna høfding

ians

kans/su er Dyrnar geymde/sa Petrum vid Logan sem hañ vermde sig/og hun horfde beint a hann/og sagde/ Og þu varst eiñ med IEsu af Galilea/Ertu ecke eirn af þess Mans Lærerueinum? Enn hañ afneitade þui fyrer øllum/z sagde/þu Kuinna/eige er eg þad/ Eg þeke hann ecke/Eg veit og eirnen ecke huad þu seiger.

Enn Kieñemaña Høfdingen spurde Jesum ad hans Lærersueinum/og ad hans Kienningu/ Og Jesus suarade hønum/ Eg hefe opinnberlega talad j Heimenum/ Eg hefe og med jafnade kient j Samkundu Hwsum/z j Musterenu þar ed aller Gydingar koma til samans/ og eckert hefe eg j Afkymum talad / Huad spyr þu mig ad þssu? Spyr þu þa þar ad sin heyrt hafa þu ad eg hefe talad til þeirra/Sia þu/ þeir hinu sømu vita huad eg hefe sagt. Enn sem hann talade þetta/þa gaf eiñ Þienarañ/sem þar stodu hia hønum/eitt Hnefa Høgg/z sagde/skalltu so suara Byskupenum? Jesus suarade/Hafe eg jlla talar/þa beuijsa þad/ad þad sie oriett/ Enn hafe eg satt sagt/Huar fyrer slærdu mig? Og Hañas sende hann bundenn til Caiphas Kiennemanna Høfdingia.

Simon Petrus stod og vermde sig. Og jnn ann lytils Tyma/epter hina fyrstu Afneitingena/sem hann gieck wti Garden/ Þa gool Hanen. Og ein ønnur Ambatt sa hann/og tok sydan til ad seigia/til þeirra sem stoodu þar hia/ Þesse var z eirnen med Jesu af Nazareth. Þa

sǿgdu

sǫgdu þeir til hans/Ertu ecke einn hans Lærisuei
vn ? Og eirn annar sagde/ vissulega ertu eirnn
aþ þeim. Og Petur aþ neitade þui enn einu sinne
z soor sig þar vppa/ og sagde/Þu Madur/ecke
er eg þad/og ei þecke eg þann hinn sama mann.

Og enn innan skams Tyma/ nærre eirnre stun
du/amalgade þad eirn annar med þeim er þar
stoodu/z sagde/Sannlega þu ert eirn aþ þeim/þui
ad þu ert eirn Galileare/z þitt Tungumaal op
inberar þig. Og eirn aþ Byskups Þienarǫnum
Frende þess sem Petur hio aþ Eyrad/ sagde/
Saa eg þig ecke j Grasgardenum med hǫnum ?
Þa tok Petur til ad þormæla sier/og ad sueria
sig/at ecke þeckte hann þann Mann/ sem þer tolu
du vm.

Og jafnsnart þa ed hann so talade/gool Ha
nenn j annad sinn. Og Drotten snere sier vid/z
leit til Peturs. Þa minntest Petur a þad Ord
er Jesu sem hann hafde sagt til hans. Adur
en Þad Hanenn galar tuisuar/munntu afneita mie
er þrysuar. Og hann gieck wt og griet beyzk
liga.

Enn Kiennemanna Hǫþdingiarner og Aull
dungarner/og aller Radsherrar leitudu Liugvit
na j giegn Jesu/so ad þeir giæte hǫnum j Hel
lomed/og fundu eingen/þott ad marger Liug
vottar geinge þar þram ad/þuiad þeirra Vitn
isburder vrdu ecke samhlioda. Ad sydustu stodu
vp og geingu þar þram tueir þals Vottar/og
baru Liugvitne j mote hǫnum/ og sǫgdu/ Vid
hǫþum

hφrum heyrt þad hn̄ ſagde (Johann. 2. Cap.) Eg kann og vil nidur briota þad Guds Muſte re ſem med Høndum er giørt / og a þremur Dø gum vppbyggia eitt annad. En̄ þeirra Vitnis burder vrdu og ecke helldur ſamhlioda.

Og Kiennemanna Høfdingen ſtod upp j mit ded medal þeirra / ſpurde Jeſum ad og ſagde / Suarar þu ønguu til þeſſa / ſem ad þeſſer vitna a mote þier ? Enn Jeſus þagde / og ſuarade ønguu.

Þa ſpurde Kiennemanna Høfdingen hn̄ enn aftur ad / og ſagde til hans / Ertu Chriſtur So nur hins bleſſada? Eg ſære þig vid lifanda Gud / þad þu ſeiger oſſ ef þu ert Chriſtur Son ur Guds? Jeſus ſagde / Þu ſeiger þad / Eg em hann / Þo ſeige eg ydur / þad hiedan j fra munu þier ſia Manſins Son ſitiianda til Kraptar ens hægre Handar / og komanda j Skyum Him ens. Enn Kiennemanna Høfdingenn reif þa ſyn klæde / z ſagde / Hn̄ hefr gudlaſtad / huad þur fum vier nu Vitnanna vid? Siaed / þier heyrd ud nu hans gudlaſtan / Huad virdiſt ydur? En̄ þeir fordæmdu hann aller / og ſøgdu: Hann er Daudans ſekur. En̄ þeir Men̄ ſm̄ hielldu JE ſu / ſpottudu hn̄ og hræktu j hn̄s Andlit / z ſlou j hans Aſionu / ſierdeilis Þeinaran̄er / z ſøgdu / Spaadu oſſ Chriſte / Huør er ſa þig ſlo ? Og margar adrar Hædungar tøludu þr vid hann.

En̄ ſnemma Morguns ſamann ſøfnuduſt all er Kiennemān Høfdingiar / Skriftlærder / z Al

dungar

dungat Lydſins/ og allt Raadet/ z hielldu þad eina Raadſtefnu yfer Jeſu/ ſo ad þeir feinge lijflated hn̄. Og þeir leiddu hann vpp fyrer ſitt Raad/ z ſøgdu/ Ertu Chriſtur? Seig þu oſs þad. Enn hn̄ ſagde til þeirra/ þo eg ſeige ydur þad/ Þa truie þier mier ecke/ Enn ef eg ſpyr ydur/ þa ſuare þier mier ecke/ z laated mig ecke ad helldur lauſann. Enn hiedan j fra/ mun Mañs Son ſitia til Kraptarins hægre Handar. Þa ſøgdu þeir aller/ Ertu þa Guds Sonur? Hann ſagde til þrra/ Þier ſeiged þad/ þuiad eg em hann/ Eñ þr ſøgdu/ huad þurfum vier nu Vitnanna vid? Þuiad vier ſialfer høfum heyrt þad af hans Munne. Og allur ſa þeirra Søfnudur ſtood vpp z bundu Jeſum/ og leiddu hn̄ fra Caiphas burt fyrer Þyng hwſed/ og þeir ofurſelldu hañ Lands Domaranum Pontio Pilato. Og þad var ſnemma Morguns.

Þa Judas ſa ed hann hafde ſuiked/ ſa þad ad hann var til Dauda dæmdur/ jdradeſt hann og færde Kiennemanna Høfdingium og Aullðungum Lydſins þa þriatyger Silfur peninga aptur/ og ſagde/ Eg hefe jlla giørt/ þad eg ſueik ſaklauſt Blood. Eñ þeir ſøgdu/ Huad kiemur þ vid oſs? Sia þu fyrer þui. Og hn̄ ſnarade þm̄ Silfur Peningum j Muſtered/ z foor burt þadan/ gieck wt og heingde ſialfann ſig/ og er j mid iu ſundur j tuo Hlute broſten/ og hefur ſijnum Inniflum vthellt/ Actor. 1. Cap.

Eñ Kieñemaña Høfdingiarner toku þa Silfur

ũt Peninga/z sǫgdu/þad hæfer ecke ad vier lät um þa j Guds Kistuna/ huiad þad er Bloods Verd.

Enn þeir toku þad til Rads/og keyptu þyr er þa Silfur peninga/fyrer þa ranglætis Verd aura/eirn Leirpotta Smids Akur / Vegfarend um til Greptrunar/. Og þad sama er kunnugt þm sem til Jerusalem byggia/so ad sa hinn same Akur verdur a þeirra Tungu kalladur Hakel daama/þad er Bloods Akur/ allt til þessa Dags Pa vppfylldest z þad/ huad sagt er fyrer Jere miam Spamann/þar hann seiger. Peir toku þa þriatijger Silfurpeninga þar ed hinn sellde var med virtadur/þann ed þeir keyptu ad Sonum Jsrael/og þeir hafa giefed þa fyrer Leirpotta rans Akur/ so sem þad Drottenn hafde mier byfalad.

Enn Gydingarner geingu ecke jnn j Ping hwsed/so ad þeir saurgudust ecke/helldur so þeir mættu Paskalambsins neyta. Pilatus gieck þa vt til þeirra/ og sagde/ Huøria Akiæru bære þier j giegn þessum Manne? Peir suørudu z sǫg du til hans/Ef ad þesse være ecke jllrædis Ma dur/þa hefdum vier ecke sellt hann þier j Hend ur. Pa sagde Pilatus til þeirra/Take þier hann og dæmed hann epter ydru Løgmaale. Pa sǫgdu Gydingarner til hans/ þad hæfer ecke ad vier lyflaatum nøkurn (Matth. 20, Cap.) So ad vppfylldest þad Orded Jesu þad hann sagde/ tilteiknande med huørium Dauda ad hann mun

de

de deya. Þa toku Kieñemañahøꝼdingiarner ꝛ Olldungarner til hardlega ad aklaga hñ/ꝛ ſøg du/Þeñan finnum vier ꝥ hñ fraſnyr Folkenu ꝛ fyrerbydur ad gieꝼa Keiſaranum Skatt/og ſeï ger ſig vera Konungen Chriſtum. Þa gieck Pi latus jnn aptur j Þinghuſed/og kallade a Jeſū ſpurde hann ad og ſagde/Ertu Konungur Gyd inga? Jeſus ſtod fram̃ fyrer hønum og ſuara de. Talar þu þetta aꝼ ſialꝼum þier/ eda haꝼa adrer ſagt þier þetta aꝼ mier? Pilatus ſuarade Huørt em eg Gydingur? Þyn Þiod og Kieñe mannahøꝼdingiarner/ haꝼa feingid þig mier/ Huad heꝼur þu giort? Jeſus ſuarade/ Mitt Ryke er ecke aꝼ þeſſum Heime/ Eꝼ være mitt Ryke aꝼ þeſſum Heime/ þa mundu myner Þien arar ſtryda j mote/ſo ad eg ſelldiſt ecke Gyding um/En nu er mitt Ryke ecke ad hiedan. Þa ſa gde Pilatus til hans/ Þa ertu þo ſamt eiñ Ko nungur/Jeſus ſuarade/ þu ſeiger þad/ Eg em og Konungur/ þar til em eg fæddur/ og j Heï men komen/þad eg ſkule Vitne bera Sannleika num/Huør aꝼ Sañleikanum er/ſa heyrer myna Rodd. Pilatus ſagde til hans/ Huad er Sann leikuren.

Og þa hann haꝼde þetta ſagt/gieck hann ut aptur til Gydinganna/og ſagde til þeira/ Aun gua Sǫk finn eg med honum. Og þa ed hañ va rd aklagadur aꝼ Kieñemaña Høꝼdingiunum ꝛ Aulldungunum/ſuarade hañ ǫngu. Eñ Pila tus ſpurde hann þa ad nyiu/og ſagde/ Suarar

þu

þu ønguu? Sia þu huøꝛſu hardlega þeir akla ga þig/ Heyrer þu ecke? Og hñ ſuarade hønum ønguu Orde/ſo ad þad Landsdomaran vndrade naſta miøg.

Enn þeir voru þui akafare/ ꝛ ſøgdu/ Hañ hefur vppæſt Folked med þui/ þad hann hefur kient hier og huar/a øllu Gydingalande/ tilteken j Galilea/allt hingad j þennan ſtad.

Enn þa Pilatus heyrde Galileam nefnda/ ſpurde hann ef hñ være vt af Galilea. Og ſem hann fornam þad/hann heyrde vnder Herodis Stiornar Vellde/þa ſende hann hñ burt til Herodis/ ſa ed a þeim ſømu Døgum var eirnenn til Jeruſalem

Enn þa ed Herodes ſa Jeſum/ vard hann miøg gladur vid/ þuiad vm langa Tyma hafde hann giarnan viliad ſia hann/þui hñ hafde mærgt heyrt af hønum/og hann ſpurde hañ marg ra Hluta. Enn Jeſus ſuarade hønum ønguu. Og Kiennemanna Høfdingiarner/og ſkriptlærer/ſtodu og akløgudu hñ hardlega. Enn Herodes med ſynu Hoffolke forſmade hñ ꝛ ſpottade hñ/færde hñ vt j eitt huijtt Klæde/ og ſende hñ aptur til Pilatum: Og a þeim Deige vrdu þeir Pilatus og Herodes Viner aptur/ þuiad þeir voru ádur Ovuer ſyn a mille.

Enn Pilatus kallade til ſamans Preſta Høfdingiana og Høfuds Mennena og Almuga folked/og ſagde til þeirra/Þier hafed þennañ Mann til myn hafft/ſo ſem þann ed fraſnyr folkenu.

og ſiaed/ eg hefe ſpurt hn̄ fyrer ydur/ og a þeſſ
um manne finn eg øngua Søk j þui ed þier a
klaged hann/og eckı helldur Herodes/ Þui ad eg
ſenda ydur ſialfa til hans/og ſiaed/ad eckert he
fur þad vppa hn̄ borეſt/ad Dauda ſie verdugt/
Þar fyrer vil eg giefa hønum Raadning/z lata
hañ lauſan.

Enn a Hatijdar Deigenum hiaut Lands
Domaren epter Sidvenıu/ ad giefa Folkenu eiñ
Bandingia lauſan/huørn hellſt ad þeir villdu
Eñ j þañ Tijma hafde hañ eirn bandingia nu
og ofraegan/einkum eirn Spillvirkia z Mann
drapara/ ſa ſem hiet Barrabas/ Huør ed med
Jllrædis Mønnum var j Myrkuaſtofu ſettur
huør ed j Vpphlaupenu ſem j Stadnum ſkiede/
hafde eitt Mañdrap framed. Og Folked gieck
vpp/og beidde þad hann giørde ſem hann være
vanur. Og þa þeir voru til ſamans komner
gaf Pilatus þeim andſuar. Þier hafed þa ſid
veniu þad eg giefe ydur a Paſkunum eirn lau
ſan/Huørn vilie þier nu ad eg giefe ydur lau
ſan/ Barrabam eda Jeſum þann Konung Gy
dinga/ſem kallaſt Chriſtus/ Þuiad hann viſſe
vel/þad Kieñemanna Høfdingiarner høfdu we
af hatre ofurſellt hann.

Og ſem hañ ſat a Domſtoolnum/ſende hn̄s
Hwſfru til hans/og liet ſeigia hønum. Haf þu
eckert ad giøra med þann hiñ riettlaata/margt
hef eg j Suefne lided j Dag hn̄s vegna.
Enn Kiennimanna Høfdingiarner og Aulldun
garner

gatnet vmtøludu og eggiudu Folked a/ad þad ſkyllde bidia Vm Barrabam/enn Jeſum Lyþe ſuipta. Þa ſuarade Landsdoomarenn/z ſagde/ til þeirra/ Huørn af þeſſum tueimur þa vilie þier/þad eg ſkule giefa ydur lauſan ? Þa kall ade vpp allur Lyduren/ og ſagde. Tak burt þennan/og gief oſſ Barrabam lauſan. Þa kal lade Pilatus eñ aptur til þeirra/z villde lata Jeſum lauſan/ z ſagde/Huad ſkal eg þa giøra vid Jeſum þann ed Chriſtur kallaſt? Þeir køll udu þa enn aptur/og ſøgdu/Kroſſfeſt þu hñ. Eñ hann ſagde þa j þridia ſinn til þrra/Huad hefur hñ jlla giørt ? Eg fiñ øngua Dauda ſøk med hønum/þar fyrer vil eg giefa hønum Rad ning/og lata hañ lauſan. Eñ þeir kølludu þui meir/Kroſſfeſtu hañ: Og þeir fylgdu ſier þui faſtara ad vid hann med opſa Hliodum/z beid duſt þeſſ þ hann yrde kroſſfeſtur/Og þeirra Hl iod og ſo høfud Preſtanna/toku yfer allt.

Þa tok Pilatus Jeſum og liet hwdſtrykia hann. Eñ ſtrydsmennerner Lands Domarans leiddu hñ j Þynghwſed/og kølludu til ſamans allan Hoopen/og afkladdu hañ/og færdu hañ j eitt Purpura Klæde/og fliettudu eina Korona nu af Þyrnum/og ſettu hana vppa hans Høf ud/og feingu Jeſu eirn Reyr Vønd j ſyna hæg re Hønd/z krupu a hnie fyrer hønum/ Og ſpo ttudu hañ/og toku til ad heilſa hønum/z ſøgdu Heill ſiertu Koningur Gydinga/og ſlou j hñs Aſionu og hræktu a hañ/toku Reyrvøndenn og

hrøkku vm hans Høꝼud/ ꝼiellu a Knie og lutu hønum.

Þa gieck Pilatus vt og ſagde til þeirra/ſia ed/eg leide hann hingad vt til ydar/ſo ad þier vited/þad eg ꝼiñ øngua Søk med hønum. Þañ en gieck Jeſus vt/berande eina Koroonu ꝛ eitt Purpura Klæde. Og hañ ſagde til þeirra/Sia ed Mannen. Þa ed Kiennemañahøꝼdingiarner og Þienarner ſau hann / kølludu þier vpp og ſøgdu/Kroſſꝼeſtu hann/Kroſſꝼeſtu hann. Pila tus ſagde til þeirra/Take þier hann ꝛ kroſſꝼeſt ed/þuiad eg ꝼiñ øngua Dauda Søk med hønū. Gydingarner ſuørudu hønum þa / Vier høꝼum Løgmaled/ og epter Løgmalenu ſkal hñ deyia/ þuiad hann heꝼur giørt ſig ad Guds Syne.

Þa ad Pilatus heyrde þeſſe Ord/ ottad eſt hann eñ meir/og gieck jnn aptr j þynghuſed og ſagde til Jeſu/Huadan ertu? Eñ Jeſus gaꝼ hønum ecke Suar. Þa ſagde Pilatus til hans Talar þu ecke vid mig? Veiſtu ecke þad eg he ꝼe Valld til ad lata kroſſꝼeſta þig/ og eg heꝼe Valld til ad gieꝼa þig lauſan? Jeſus ſuarade Þu heꝼur eckert Valld yꝼer mier/nema þier være gieꝼed þad hier oꝼan ad/þar ꝼyrer heꝼur ſa meire Synd ſem mig heꝼur þier j Hendur ſellt. Epter þ leitade Pilatus vid ad hañ liete hann lauſan. Eñ Gydingarner kølludu ꝛ ſøgdu/Eꝼ þu lætur þeñan lauſan/þa ertu ecke Keiſarãs Vinur/þui huør ſig giører ad Konunge ſa er a mote Keiſaranum.

Þa

Þa ed Pilatus heyrde þeſſe Ord/leidde hañ Jeſum vt og ſettiſt vppa Domſtolen. j þm ſtad ſem kalladeſt Hæfløtur/enn a Ebreſku Gabbata/ Enn þad var ſa Affanga Dagurenn j Paſkunum/nær hinne ſiettu Stundu. Og hñ ſagde til Gydinganna/Sied/Þad er ydar Konũgur. Eñ þeir kølludu/ Tak j burt/Tak j burt þennann/Kroſſfeſtu hann. Pilatus ſagde til þeirra/Skal eg kroſſfeſta ydvarn Konung? Kiennemanna Hoffdingiarner ſuørudu/ Vier hofum aunguan Konung/vtan alleinaſta Keiſarann.

Enn ſem Pilatus ſa þad hñ kom aungvu til Vegar/helldur ad þar munde myklu meira vpphlaup af meiga verda/ þeinkte hann Folkenu Fullnægiu ad giøra/og dæma ad ſkie ſkyllde þrra Beidne/tok Vatn og þuode Hendurnar fyrer Folkenu/og ſagde/Saklaus er eg af Bloode þeſſ hins riettlata/ſiae þier fyrer. Þa ſuarade allt Folked og ſagde/Hans Blood kome yfer oſſ og yfer Sonu vora.

Þa gaf hñ þeim Barrabam lauſann/ſa ed fyrer Vpphlaups og Manndraps ſaker var j Myrkuaſtofu jnnſettur/vm huorn þr og badu enn Jeſum hudſtryktann z ſpottadann framm ſellde hañ þeim epter þeirra Villd/ Þad hann kroſſfeſtur yrde.

Þa toku Strijds Mennerner Jeſum/og færdu hann vr Purpuranum/og færdu hñ aptur j ſiñ eigen Klædnad/og leiddu hañ vt/ſo ad þeir Kroſſfeſtu hñ. Og hann hlaut ad bera ſinn

eigen Kroſſ. Og j þui er þeir geingu vt/hittu þeir eirn Mañ /ſem þar gieck hia/ wt af Cyrenia Simon ad Nafne/ſem kom af Bondabygdenne/ſa ed var Fader þeirra Alexandri og Ruffi/hønum þreyngu þeir til/ ſo ad hann hlaut ad bera hans Kroſſ/og þeir løgdu Kroſſenn vp pa hñ/ſo hñ bære hñ epter Jeſu.

Enn hønum fylgde epter myckell Folks Fiøl de og ſo Kuenna/þær ed grietu hann ⁊ aumkudu. Enn Jeſus ſnere ſier vid til þeirra/og ſagde/ Þier Dætur af Jeruſalem/ Grated ecke yfer mier/helldur grated yfer ydur ſialfum/⁊ yfer Sonum ydar/Þui ſiaed/ Þeir Dagar munu koma/a huørium þad ſeigiaſt mun/ Sælar eru Obyriur/og þeir Kuider ſem ecke hafa fædt/⁊ þau Brieſt ſem ecke hafa ſogen vered/ Þa munu þær taka til ad ſeigia Fiøllunum/hrynied yfer oſſ/⁊ til Biarganna/hylied oſſ. Þuiad fyrſt þeir giøra þetta vid hid blømgada Tried/ Hu ad mun þa ſkie vid hid þornada.

Enn þau vordu eirnen vtleidder tueir Spillvirkiar/ꝥ þeir være med honum afteckner.

Og þeir leiddu hann vt j þann ſtad ſem a Ebreſku kallaſt Golgata/ þad norrænaſt Hauſa ſtadur. Og þeir gafu honum Edik/eda myrru j Vijne ad dreka/med Galle forblandad. Og Pa ed hñ ſmackade þad / villde hñ ecke drecka. Og þeir kroſſfeſtu hñ j þeim ſtad Golgatha/⁊ tuo Spillvirkia med honum/ eirn til hægre/og annan til vinſtre handar / en Jeſum j mided

mided. Og su Ritningen uppfylltest/sem seiger Hann er a medal Spillvirkia reiknadur. Og þad var su þridia stund Dags/ þa þeir kroß festu hann. Enn Jesus sagde/ Fader/fyrergief þm þad/þui þr vita ecke huad þr giora.

Enn Pilatus skrifade eina Yferskrift/þar inne var skrifud Soken hans Dauda (huoria Skulld þr gafu honum) Enn þar var so skrifad/Jesus af Nazareth Konungur Gydinga. Þessa Yferskrift lasu marger Gydingar/ þui ad sa stadur var nærre Borgenne/ þar ed Jesus var krossfestur/ Og þad var skrifad a Ebresku/Girsku og Latinu. Þa sogdu Prestahofdingar Gydinga til Pilatum/ Skrifa þu ecke Konungur Gydinga/helldur þad hann hafe sagt/Eg er Konungur Gydinga. Pilatus suarade Huad eg skrifade/þad hefe eg skrifad.

Enn Strydsmennerner/ Þa ad þr hofdu krossfest Jesum / toku þr hanns Klædnad/og logdu a Fiogra Hluta skipe/einum sierhuorium Strydsmanne sinn Hlut/ þar med eirnen Kyrtelen. Enn sa var ei saumadur/ Helldur fra ofan verdu allur prionadur. Þa sogdu þr sijn a mille/ Skerum vier hann ei j sundur/ hlutumst helldur vm huors ad hann skal vera/so ad Ritningenn uppfylldest/sem seiger/Þeir skiptu sier Klædum mynum/ og a mitt Fat þa logdu þeir Hlutkeste. Og þeir sætu þar z vardveittu hann Þetta hid sama giordu Strydsmennerner/en þolkod stod og horfde a.

Enn þar ſtodu vid Kroſſen hia IESV/ Moder hans og Moder Syſter hans/ Maria Hwſpru Clophæ/og Maria Magdalena. Þa ed hn̄ leit nu ſyna Moder/ z þan̄ Læreſuein ſtan da þar hia/huorn hann elſkade/ſeiger hann til ſinnar Modur/Kona/Sia þu/þar er þin̄ Son ur. Þar epter/ ſeiger hann til Læreſuein ſins/ Sia þu/þad er þyn Moder / Og j þra þeirre ſtundu tok ſa Læreſueirn hana til ſyn.

En̄ þeir ſem þar þremm hia geingu /løſtudu hn̄ og ſkoku ſyn Hoþud og ſøgdu/ Suei/huør ſu agiætlega nidur brytur þu Muſtered / z bygg er þ a þremur Dogum vpp aptur/Hialpadu nu ſialþum þier/Ertu Guds Sonur/ þa ſtyg þu oþan aþ Kroſſenum. Lyka eirnen ſpottudu hn̄ Kiennemanna Hoþdingiarner ſyn j a mille med þeim ſkriþtlærdu og Aulldungunum/ſamt øllu Folke/og ſøgdu /Audrum Mønnum heþur han̄ hialpad/en̄ ſialþum ſier kan̄ hann ecke ad hial pa/ Sie hann Chriſtur Iſraelis Konungur/ſa hinn vtvalde Guds/Þa hialpe han̄ ſialþum ſier og ſtyge oþan aþ Kroſſenum/ſo ad vier ſiaum þad/og truum hønum. Hann heþur treyſt Gu de/ſa þrelſe hann nu/eþad hønum ſo lykar/þui ad hn̄ heþur ſo ſagt/ Eg em Guds Sonur. Eg ka ſo hæddu hn̄ og eirnen Spillvirkiarner/ þe ed med hønū voru kroſſþeſter. Eirnen hæddu hann Strydsmennerner/geingu ad hønum z ba ru hønum Edik og ſøgdu/Ertu Konungur Gy dinga/þa hialpa þu ſialþum þier.

Enn

Eñ akar aß þeim Spilluirkium ſem heingd er voru/laſtade hann og ſagde/Ef þu ert Chriſtur/ þa frelſa þig og ſo eirnen ockur. Þa ſuaradi hinn annar/ſtraffade hann/og ſagde/ Og þu hrædeſt ecke Gud / þu ſem þo ert j ſamre Fordæmingu/ Ad ſønnu ſkier ockur þetta riettelega/ þui vid medtøkum huad ockar Giørning ar eru verder/ enn þeſſe hefur eckert vondſlegt ad hafſt. Og hann ſagde til Jeſu/Herra/Minſtu myn þa þu kiemur j Ryke þitt. Og Jeſus ſagde til hans/Sannlega ſeige eg þier/ad j dag ſkalltu vera med mier j Paradis.

Og epter hina ſiøttu Stund/vrdu Myrkur yfer allt Landed/ til hinnar niundu Stundar/og Soolenn miſte ſyna Birtu/Og nær niundu Stundu kallade Jeſus med hærre Rauſt/og ſagde/Eli Eli/lama Sabachthani/Þad þydeſt ſo/ Gud minn / Gud minn/ Huar fyrer hefur þu yfergiefed mig? Eñ nøckrer af þeim er þar ſtoodu/þa ed þeir heyrdu þad/ſøgdu þeir/Hañ kallar a Eliam. Epter þad þa Jeſus viſſe ad aller Hluter voru fullkomnader/ vppa þad/ad Ritningen vppfylleſt/ſagde hann/ Mig þyſter. Þa ſtod þar eitt Ker fullt med Edik/Og jafnſnart hliop eirn af þeim þangad/ tok eiñ Sviar dar vætt og fyllte hann vpp med Edik/og Yſop og liet hann ofan a eiñ Reyrlegg/ꝛ bar hønum ad Muñe/ꝛ gaf hønum ad drecka/og ſagde med hinum ødrum/Nu vel/ laatum ſia huørt Elias kiemur ad taka hañ ofan. Þa Jeſus hafde nu

 þad

þad Fullkomnad. Og hann kallade enn eitt sinn med hare Raust og sagde/ Fader/ J þijnar Hendur bef eg minn Anda. Og þa ed hann hafde þ sagt/ hneygde hann Høfuded/ og gaf vpp Andann.

þad Edited til sijn tekid/ sagde hn/ þad er full
kommad. Og hann kallade enn eitt sinn med har
re Raust og sagde/ Fader/ J þijnar Hendur bef
eg minn Anda. Og þa ed hann hafde þ sagt/
hneygde hann Høfuded/ og gaf vpp Aundena.

Og sia þar/ ad Tialldid j Musterenu rifnade
j sundur j tuo Parta fra ofanverdu/ allt nid
ur j giegnum. Og Jørden skalf/ Biørgen klof
nudu/ z Grafer Framlidenna lukust vpp/ z mar
ger Lijkamer heilagra (þeirra ed suafu) Risu
vpp og geingu vt af sijnum Grøfum epter hanns
Vpprisu og komu j þa heilögu Borg/ og birtust
þar mørgum.

Enn sa Høfudsmadurenn sem þar stod hia
jafngiegnt hønum/ og þeir ed hia hønum voru
og vardueittu Jesum/ þa þeir sau þad hann liest
med slyku Kalle/ z sau Jardskialftan/ og huad
þar skiede/ vrdu þeir Ottaslegner/ og prijsudu
Gud/ og søgdu/ Sannlega hefur þesse riettvijs
Madur vered/ og Guds Sonur. Og allt þad
Folk er þar var hia/ og horfde a þetta/ Og
sem þad sa huad þar skiede/ Barde þad sier a
Briost/ og snere heim aptur.

Enn aller hans Kunningiar stodu langt
j burt fra/ og margar Konur þær hønum høf
du epter fylgt vr Galilea/ og sau allt þetta/ a
medal huørra ad var Maria Magdalena/ Mar
ia hin minna Jacobs/ og Josephs Moder/ og
Salome Moder þeirra Zebedei Sona/ huøriar
ed hønum høfdu epter fylgt z þionad/ þa ed hann
var

dak j Galilea/z margar adrar/ þær ed med hø
num voru vppgeingnar til Jerusalem.

Enn Gydingar/aþ þui ad þad var Aþþanga
daguren / so ad Lykamarner være ecke a Kross
enum vm Þuottdægen / þuiad sa same Þuott
dagur var mykell/ bædu þeir Pilatum/ad þeir
ra Bein yrde j sundur broten/og oþan teken.
Þa komu Strydsmennerner/og brutu j sundur
Beinen þess hins þyrsta/og so hins annars/sem
med hønum voru krossþester. Enn sem þr komu
til Jesu/þa þeir sau hann var þegar læten/bru
tu þeir ecke hans Bein/helldur einn aþ Strijds
mønnønum/opnade hans Sijdu med Spiote/og
jaþn snart rann þar vt Blod og Vatn. Og sa
þtta heþur sied/ hann ber þar Vitne vm/z hans
Vitnisburdur er sannur/z sa hinn same veit þ
hann seiger satt/vppa þ þier trued eirnen. Þui
ad þetta er skied so ad Ritningen vppþylldist/
Þier skulud ecke hans Bein j sundur briota/
Og enn aptur seiger ønnur Ritning / Þeir mu
nu sia þann j huørn þeir haþa stunged.

Þar eptera vm Kuøllded / med þui ad þad
var sa Aþþanga Daguren/huør ad er sa þyrre
Þuottdaguren/kom Joseph aþ Arimathia/ wr
aþ þeim Stad Gydinganna/einn Rykur Mann/
Edlaboren Rædherra/einn godur þromur Mann
huør ed ecke haþde samþyckur orded þeirra Ra
dagiørdum og Breytne / sa ed eirnen stundade
epter Guds Ryke/þuiad hann var Læresueinn Je
su þo heimuglegur/vt aþ Hrædslu vid Gyding

ana

ana/ſa vogede þad og gieck jnn til Pilatum/z
bad hann ad hann mætte ofan taka Lykaman
Jeſu. En̄ Pilatus vndradeſt þad ad hn̄ var þe
gar læten/og kallade Hundrads Høfdingian til
ſyn og ſpurde hann ad/ huørt hann være and
adur/ Og ſem hann var þeſſ vijs ordenn af
Hoffudsmannenum/gaf hann Joſeph Lykaman
Jeſu/z byfalade ad hann ſkyllde honum giefaſt.
Og Joſeph keypte Lyndwka. Þar kom eirnen
Nicodemus/ ſa ed ædur fyrre hafde a Natt
ar Þele komed til Jeſu/ og færde ſamblandada
Myrru vid Aloen/nær hundrad Punda. Þa
toku þeir Lykaman Jeſu/ſem ofan var teken
af Kroſſenum/ og ſueipudu han̄ j Lierepte/ og
vøfdu hann j Lyndwkum/med jlmande Smyrſl
um/ ſo ſem ad Sidur er Gydinganna/ til ad
greptra.

Enn þar var j þeim ſtad ſem hann var kr
oſſteſtur/eirn Jurtagardur/og j Gardenum ny
Steinþró/ſu var Joſephs/huøria hann hafde
vthøggua lated j einum Steine/z huøria eing
enn hafde enn nǿckurn tyma lagdur vered/þan
gad lǿgdu þeir Jeſum fyrer ſaker Affanga da
gſins Gydinganna/af þui ad Þuottdags Helg
en vpphófſt/og þad ſu Grøf var þar ſo nær z
velltu ſtoorum Steine ad Grafar mun̄anum/
og geinau j burt þadan. Enn þar var Maria
Magdalena/og Maria Joſephs/ Þar ſettu ſig
jafngiegnt yfer fra Grøfen̄e/lyka eirnen adrar
Konur/þær ed Jeſu høfdu epter fylgt af Ga
lilea

lilea/hugdu ad/ huar og huørnen hans Lykame var nidur lagdur. Enn þær ſneru aptur/ og biuggu til Smyrſlen/og þ dyrdlegt Salue/ Enn vm Þuottdagen vóru þær kyrrar / epter Løgmaalenu.

Hins annars Dags/ſa ed epter þylgier Aþþanga Deigenum/komu Kiennemanna Høþdingiar og Phriſei a ſamt til Pilatum / og ſøgdu/ Herra/Vier høþum j Minne lagt þad þeſſe þalſare ſagde/þa ed han liþde/ Epter þria daga mun eg vpp aptur rýſa. Þar þyrer ſkipa þu ad þorvara Grøþena/ allt til hins þridia dags ſo ad hans Læreſueinar kome ecki og ſtele hm̃ j burtu/ og ſeige Folkenu / ad hann ſie vpp aptur riſenn þra Daudum / og verde ſo hin ſydare Villan/ærgare hinne þyrre. Pilatus ſagde til þeirra/Þar haþe þier Vardhallds Mennena/ Fared burt/og þoruared ſem þier kunned.

Enn þeir geingu j burt/og þorvordu Grøþena/med Vardhallds monnunum/og mørkudu Steinen.

Ender þeirrar Hiſtoriu/wt aþ Pyinunne Herrans/Chriſti.